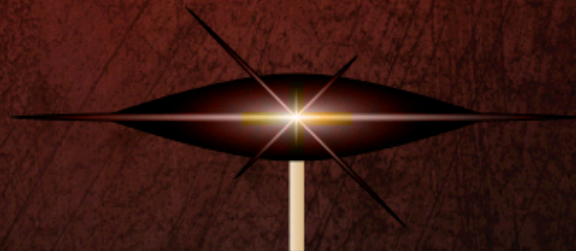

Handelinge van die Apostels

Acts of the Apostles

ACTS

In the Book of Acts, Jesus is the resurrected Savior, is the central theme of Acts

"Tongues of Fire"

Acts is the story of men and women who took the Great Commission seriously and began to spread the news of a risen Savior to the most remote corners of their known world. Acts is the historical link between the gospels and the epistles. Luke is the author of the Book of Acts. Because of Luke's strong emphasis on the ministry of the Holy Spirit, perhaps this book should be titled, ***"The Acts of the Spirit of Christ Working in and Through the Apostles"***

Perhaps we could call the first five books of the New Testament the Pentateuch of the New Testament. Four of these books represent the person of Jesus, our Lord, while the fifth begins the first stage of congregation history. Jesus is seen throughout Acts speaking and acting through His congregation.

The gospel of Luke tells the story of the birth of Jesus, His childhood, His confirmation, His testing, His anointing, His teaching, His temptation His Transfiguration, His Death, His Resurrection and His Ascension. The two witnesses who stood by as He ascended were perhaps, Moses and Elijah. Acts, the second book written by Luke, is a continuation of the doings and teachings of Jesus, but now the doings and teachings are accomplished through His congregation, "the fullness of him that filleth all in all (Ephesians 1:23). Acts ends with Paul in prison, but Revelation opens with the lamb on the throne.

In Acts 2 we begin to see the formation of the Christian congregation on the day of Pentecost, 50 days after Passover. Two signs were given, one appealing to hearing, and the other appealing to sight:

- The rushing mighty wind, and
- The tongues of fire.

The fire was a plurality in unity – the tongues were many, but the fire was one.

Pentecost birthed the congregation (*other Bible scholars might refer to it only as the conception of the church*). The spiritual congregation will always present the supernatural phenomena to the world. When Peter stood up to preach, the man who had been fearful and cringing seventy days ago was now a prophet, apostle, and evangelist with a fire of God in his heart. The Spirit was to be upon all flesh. If we are not having spiritual revelations, it is because we are not responsive to the Holy Spirit {Ruach HaKodesh}.

The book of Acts breaks beautifully into four segments which Jesus spoke of when He said that the disciples were to preach the gospel in Jerusalem, Judea, Samaria, and the uttermost parts of the earth. The first preaching of the gospel was in Jerusalem, then it spread by the disciples in Judea. It went on into Samaria through Philip and the deacons, plus the apostles. Then, the gospel went into the uttermost parts of the earth with Paul.

Seeing Jesus in Acts;

The physical body in which Jesus “began both to do and teach (Act 1:1) passed out of the apostles’ sight”. Jesus did not cease to be, but for their sakes His physical body vanished to make way for the new Body in which He would continue **“to do and teach.”** That body is his congregation. There would be no book of Acts apart from the resurrected Christ!

This is the Jesus that we see throughout this book – the living, indwelling Christ working through His Congregation (*his body*).

The Acts

of the Apostles

Jubilee English

Die Handelinge

van die Apostels

Jubilee Afrikaans

The Promise of the Holy Spirit

1 The former treatise I have made, O Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach,

²until the day in which, having given commandments by *the* Holy Spirit unto the apostles whom he had chosen, he was received on high;

³unto whom he also showed himself alive, after he had suffered, by many infallible proofs, appearing unto them for forty days and speaking to them of the kingdom of God;

⁴and gathering them together, he commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, Which, *he said*, ye have heard of me.

⁵For John truly baptized in water, but ye shall be baptized in the Holy Spirit not many days from now.

The Ascension

⁶Then those that were come together asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom to Israel?

⁷And he said unto them, It is not for you to know the times or the seasons, which the Father has put under his authority only.

Die Belofte van die Heilige Gees

1 Die vorige verhandeling {*in die eerste boek*} wat ek gemaak het, Teofilus, het ek geskrywe oor alles wat Yahshua begin doen en leer het, [Luke 1:1-4]

²tot op die dag, Hy het opdragte deur die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} aan die apostels wie Hy gekies het, gegee, wat Hy ontvang was in die hemel;

³aan wie Hy ook Homself as lewend vertoon het, nádat Hy gely het [*Sy lyding in die tuin en aan die kruis*], deur baie onbedrieglike (onbetwisbare, *ware, akkurate*) bewyse, het Hy aan hulle verskyn vir veertig dae en oor die koninkryk van Adonai met hulle gepraat het;

⁴en Hy het hulle bymekaar gebring, en hulle [*terwyl hulle geëet het*] beveel om nie van Jerusalem af weg te gaan nie, **maar om te wag op die belofte van die Vader, Wat**, Hy gesê het, **julle van My gehoor het**. [Joh 14:16; 26; 15:26]

⁵**Want Johannes het waarlik in water gedoop {onderdompel}, maar julle sal gedoop {onderdompel} word in die Heilige Gees {Ruach HaKodesh} nie lank ná hierdie dae nie.**

Die Hemelvaart

⁶Die wat bymekaargekom het, het Hom toe gevra en gesê: Yahshua, gaan U in hierdie tyd die koninkryk vir Israel weer oprig?

⁷En Hy het vir hulle gesê, **Dit is nie vir julle om die tyd [die dinge en gebeurtenisse van die tye en hulle definitiewe periodes] en die seisoene [kritiese nis in die tyd] te weet wat die Vader in Sy eie outoriteit [en persoonlike krag] gestel het nie [vas en gereserveer];**

⁸ But ye shall receive the virtue of the Holy Spirit which shall come upon you, and ye shall be witnesses unto me both in Jerusalem and in all Judaea and in Samaria and unto the uttermost part of the earth.

⁹ And when he had spoken these things, while they beheld, he was taken up; and a cloud received him out of their sight.

¹⁰ And while they looked steadfastly toward heaven as he went up, behold, two men stood by them in white apparel,

¹¹ who also said, Ye men of Galilee, what do ye stand gazing at *up* into heaven? This same Jesus, who is taken up from you into heaven, shall so come in like manner as ye have seen him go into heaven.

Matthias Chosen to Replace Judas

¹² Then they returned unto Jerusalem from the mount called Olivet, which is from Jerusalem a sabbath day's journey.

¹³ And when they were come in, they went up into an upper room, where Peter and James and John and Andrew, Philip and Thomas, Bartholomew and Matthew, James *the son* of Alphaeus and Simon Zelotes, and Judas *the brother* of James were.

¹⁴ These all continued with one accord in prayer and supplication, with the women and Mary, the mother of Jesus, and with his brethren.

¹⁵ And in those days Peter stood up in the midst of the disciples and said (the number of names together were about one hundred and twenty),

¹⁶ Men *and* brethren, this scripture must needs have been fulfilled, which the Holy Spirit by the mouth of David spoke

⁸ **Maar julle sal die reinheid** (*goedheid, geregtigheid, moraliteit, opregtheid, intergiteit*) [*die vermoë, doeltreffendheid en krag*] **van die Heilige Gees {Ruach HaKodesh} ontvang wat op julle sal kom, en julle sal my getuies wees in Jerusalem en in die hele Judea en Samaria en tot aan die uiterste van die aarde.**

⁹ En nadat Hy hierdie dinge gesê het, terwyl hulle toekyk, was Hy opgeneem; en 'n wolk het Hom voor hulle oë weggeneem, sodat hulle Hom nie langer kon sien nie.

¹⁰ En kyk, terwyl hulle nog stip na die hemel gekyk het terwyl Hy opgaan, het daar twee manne in wit klere by hulle gestaan,

¹¹ wat ook gesê het: Julle manne van Galilia, waarom staan julle so in bewondering en kyk na die hemel? Hierdie selfde Yahshua, wat van julle af opgeneem is in die hemel, sal net so weer terug kom soos julle Hom na die hemel sien opgaan het.

Mattias word gekies om Judas te vervang

¹² Toe het hulle van die berg wat Olyfberg genoem word, terug gegaan na Jerusalem toe wat 'n sabbatsreis [*1,2 km*] ver weg was.

¹³ En toe hulle daar aankom, het hulle na die bo-vertrek gegaan waar Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas, Filippus en Tomas, Bartholomeus en Matteus, Jakobus, die seun van Alfeus en Simon, die Seloot, en Judas, die seun van Jakobus was.

¹⁴ Hulle almal het eendragtig (*eensgesind*) volhard in gebed en smeking [*saam gewag*], saam met 'n aantal vroue en Maria, die moeder van Yahshua, en met Sy broers.

¹⁵ En in dié dae het Petrus in die midde van die dissipels opgestaan (die hoeveelheid mense daar bymekaar was omtrent honderd-en-twintig) en gesê:

¹⁶ Broers, hierdie Skrif moes vervul word wat die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} deur die mond van Dawid uitgespreek het

before concerning Judas, who was guide to those that took Jesus.

¹⁷ For he was numbered with us, and had obtained a lot *or inheritance* of this ministry.

¹⁸ He, therefore, purchased a field with the reward of *his* iniquity; and hanging himself, he burst asunder in the midst, and all his bowels gushed out.

¹⁹ And it was known unto all the dwellers of Jerusalem, in such a manner that the field is called in their proper tongue, *Aceldama*, that is to say, The field of blood.

²⁰ For it is written in the book of Psalms, Let his habitation be desolate, and let no one dwell therein, and let another take his office.

²¹ It behooves, therefore, of these men who have accompanied us all the time that the Lord Jesus went in and out among us,

²² beginning from the baptism of John unto that same day that he was received on high from among us, that one must be ordained to be a witness with us of his resurrection.

²³ And they appointed two, Joseph called Barsabas, who was surnamed Justus, and Matthias.

²⁴ And they prayed and said, Thou, Lord, who knowest the hearts of everyone, show which of these two thou hast chosen,

²⁵ that he may take the lot or inheritance of this ministry and apostleship, from which Judas rebelled that he might go to his own place.

²⁶ And they gave forth their lots, and the lot fell upon Matthias, and he was numbered with the eleven apostles.

aangaande Judas wat opgetree het as 'n gids vir hulle wat Yahshua gevange geneem het;

¹⁷ want hy was as een van ons gereken en was ook gekies om 'n aandeel in ons werk te hê.

¹⁸ Hy het dan 'n stuk grond gekoop met die geld wat hy vir die misdaad gekry het; en homself opgehang, hy het in die middel deur oopgebars, en al sy ingewande het uitgestort.

¹⁹ En dit het bekend geword aan al die inwoners van Jerusalem, sodat daardie stuk grond in hulle eie taal Akeldama genoem was, Die veld van bloed.

²⁰ Want daar staan geskrywe in die boek van Psalms, Laat sy woonplek woës (*leeg*) word, en laat daar geen inwoner in wees nie, en laat 'n ander een sy amp oorneem. [Ps 69:25; 109:8]

²¹ Dit betaam, daarom, die manne wat saam met ons rondgegaan het die hele tyd toe Yahshua in die openbaar opgetree het,

²² van die doop van Johannes af tot op die dag dat Hy van ons opgeneem is, dat een aangestel word om 'n getuienis saam met ons vir Sy opstanding te wees.

²³ En hulle het twee voorgestel: Josef wat Barsabbas genoem was, wie se van Justus was, en Mattias.

²⁴ En hulle het gebed en gesê: U, YHWH, wat die harte [*hulle gedagtes, passie, begeertes, verlange, doeleindes en strewes*] van almal ken, wys die een aan wat U uit hierdie twee verkies het,

²⁵ dat hy die loot van hierdie bediening en apostelskap verkry, waarvan Judas gerebelleer (*afgewyk*) het sodat hy na sy eie plek kon gaan.

²⁶ En hulle het geloot, en die lot het op Mattias geval; en hy was gekies om saam met die elf apostels [*spesiale boodskapper*] te wees.

The Coming of the Holy Spirit**Die Uitstorting van die Heilige Gees**

2 And when the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place.

² And suddenly there came a sound from heaven as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting.

³ And there appeared unto them cloven tongues like as of fire, and it sat upon each of them.

⁴ And they were all filled with the Holy Spirit and began to speak in other tongues, as the Spirit gave them utterance.

⁵ (And there were dwelling at Jerusalem Jews, devout men, out of every nation under heaven.)

⁶ Now at this sound, the multitude came together and were confounded because each one heard them speak in his own tongue.

⁷ And they were all amazed and marvelled, saying one to another, Behold, are not all these who speak Galilaeans?

⁸ And how do we hear each one speak in our own tongue, with which we were brought up?

⁹ Parthians and Medes and Elamites and the dwellers in Mesopotamia and in Judaea and Cappadocia, in Pontus and Asia,

¹⁰ Phrygia and Pamphylia, in Egypt and in the parts of Libya about Cyrene, and strangers of Rome, Jews and proselytes,

¹¹ Cretes and Arabians, we hear them speak in our tongues the wonderful works of God.

2 En toe die dag van die pinksterfees aangebreek het, was hulle almal eendragtig bymekaar.

² En skielik het daar 'n geluid uit die hemel gekom soos 'n geweldige rukwind {*gebrul van 'n gewelddadige wind*}, en dit het die hele huis gevul waar hulle gesit het.

³ Toe het daar gesplete tonge soos van vuur op hulle gekom, en het op elkeen van hulle gaan sit.

⁴ En hulle was almal vervul [*versprei regdeur hulle siele*] met die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} en het in ander [*verskillende en vreemde*] tale begin spreek, soos die Gees aan hulle gegee het {*instaat gestel*} om uit te spreek [*gepaste woorde in elke taal*].

⁵ (En daar het Jode in Jerusalem gewoon, toegewyde manne, uit elke nasie wat onder die hemel is.)

⁶ En nou tydens hierdie geluid, het die menigte bymekaar gekom en was verbysterd, want elkeen het hulle [*apostels*] hoor praat in sy eie taal.

⁷ En hulle was almal verbaas en verwonderd het vir mekaar gesê: Kyk, is almal wat daar praat, dan nie Galileërs nie?

⁸ En hoe hoor ons hulle, elkeen in ons eie moedertaal waarin ons groot gemaak is?

⁹ Perse en Mediërs en Elamiete en die inwoners van Mesopotamië, en in Judea en Kappadosië, in Pontus en Asië,

¹⁰ Frigië en Pamfilië, in Egipte en die streke van Libië by Sirene, en vreemdelinge van Rome, Jode {*van geboorte af*} en bekeerlinge [*na Judaïsme van ander godsdienste / gelowe*],

¹¹ Kretense en Arabiere, ons hoor hulle in ons eie taal praat oor die wonderlike werke van Adonai.

¹² And they were all amazed and were in doubt, saying one to another, What does this mean?

¹³ Others mocking said, These men are full of new wine.

Peter's Sermon at Pentecost

¹⁴ Then Peter, standing up with the eleven, lifted up his voice and said unto them, Ye men of Judaea and all ye that dwell in Jerusalem, be this known unto you and hearken to my words;

¹⁵ for these are not drunken, as ye suppose, seeing it is but the third hour of the day.

¹⁶ But this is that which was spoken by the prophet Joel:

¹⁷ And it shall come to pass in the last days, saith God, I will pour out of my Spirit upon all flesh; and your sons and your daughters shall prophesy, and your young men shall see visions, and your old men shall dream dreams;

¹⁸ and for certain on my slaves and on my handmaids I will pour out in those days of my Spirit, and they shall prophesy;

¹⁹ and I will show wonders in heaven above, and signs in the earth beneath: blood, and fire, and vapour of smoke;

²⁰ the sun shall be turned into darkness, and the moon into blood before that great and notable day of the Lord shall come;

²¹ and it shall come to pass that whosoever shall call on the name of the Lord shall be saved.

²² Ye men of Israel, hear these words: Jesus of Nazareth, a man approved of God among you by miracles and wonders and signs, which God did by

¹² En hulle was almal verbaas en uit die veld geslaan en het vir mekaar gesê, Wat kan dit tog beteken?

¹³ Ander het gespot en gesê: Hierdie mense is vol nuwe [*bedwelmente*] wyn [*hulle was dronk*].

Seremonie van Petrus tydens Pinkster

¹⁴ Toe het Petrus op saam met die elf opgetaan, sy stem verhef en vir hulle gesê, Julle mense van Judea en almal wat in Jerusalem woon, dit moet julle weet [*laat ek dit verduidelik*], en luister na my woorde.

¹⁵ hierdie mense is nie dronk soos julle dink nie, want dit is nog maar die derde uur [*9 uur*] in die môre.

¹⁶ Maar dit is [*die begin*] wat deur die profeet Joël gespreek was:

¹⁷ En dit sal gebeur in die laaste dae, sê Adonai, Ek sal My Gees uitstort op alle vlees; en julle seuns en julle dogters sal profeteer [*vertel die Goddelike planne*], en julle jong mense sal gesigte sien [*goddelike toegestaande verskynings*], en julle ou mense sal [*goddelike voorgestelde*] drome droom.

¹⁸ En ook op My diensknegte en diensmaagde sal Ek in dié dae van My Gees uitstort, en hulle sal profeteer [*vertel die goddelike raad en voorspel die toekomstige gebeurtenisse wat veral van toepassing op Adonai se koninkryk is*].

¹⁹ en Ek sal wonders gee bo in die hemel en tekens onder op die aarde; bloed en vuur en rookwolke;

²⁰ die son sal in duisternis verander en die maan in bloed voordat die groot en [*opvallende, bekende*] merkwaardige dag van Adonai aanbreek.

²¹ en dit sal gebeur dat elkeen wat die Naam van Adonai aanroep [*oproep, bewonder, aanbid*], gered sal word. [Joel 2:28-32]

²² Julle manne van Israel, luister na hierdie woorde: Yahshua van Nasaret, 'n man wat deur Adonai onder julle aangewys was met wonders en tekens

him in the midst of you, as ye yourselves also know,

²³ him, being delivered by the determinate counsel and foreknowledge of God, ye have taken and by wicked hands have crucified and slain,

²⁴ whom God has raised up, having loosed the pains of death because it was not possible for him to be held by it.

²⁵ For David speaks concerning him, I foresaw the Lord always before my face, for he is on my right hand, that I should not be moved,

²⁶ therefore did my heart rejoice, and my tongue was glad; moreover even my flesh shall rest in hope

²⁷ because thou wilt not leave my soul in Hades, neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption.

²⁸ Thou hast made known to me the ways of life; thou shalt make me full of joy with thy countenance.

²⁹ Men and brethren, let me freely speak unto you of the patriarch David, that he is both dead and buried, and his sepulchre is with us unto this day.

³⁰ Therefore being a prophet and knowing that God had sworn with an oath to him that of the fruit of his loins, according to the flesh, he would raise up the Christ to sit on his throne;

³¹ he, seeing this before, spoke of the resurrection of the Christ, that his soul

wat Adonai deur Hom onder julle gedoen het, soos julle ook self weet,

²³ Hom, wat in die voorkennis en wil van Adonai, hiervoor tot Hom afgesonder was, wat julle oorgelewer het {*was gearresteer volgens Adonai se voorafopgestelde plan en voorkennis*} in die hande van die wetteloses {*hulle wat nie deur die Torah gebind was nie*}, Hom gekruisig {*vasgespyker teen doodveroordeelde stok*} en dood gemaak het;

²⁴ wie Adonai opgewek het, nadat Hy die smarte van die dood ontbind het {*vry gelaat van die lyding van die dood*}, omdat dit onmoontlik was dat Hy daardeur {*deur die dood*} vasgehou kon word.

²⁵ Want Dawid het dit van Hom gesê, Ek het nog altyd YHWH voor My gesien, want Hy is aan my regterhand, dat Ek nie sou wankel nie [*neergewerp uit my veilige en gelukkige toestand*],

²⁶ daarom is my hart bly en my tong juig; verder meer sal selfs my vlees ook in hoop rus [*laer opslaen, slaan tent op, en wandel in hoop in afwagting van die opstanding*]

²⁷ omdat U nie My siel in die doderyk [*staat van vertrekte geeste, hulpeloos*] sal agterlaat nie, ook nie U Heilige oorgee om korrupsie [*vernietiging van die liggaam na die dood, ontbinding deur die optrede van bakterieë*] te sien nie.

²⁸ U het My die weë van die lewe bekend gemaak; U teenwoordigheid vul My [*sief*] met vreugde. [Ps 16:8-11]

²⁹ Broeders, laat ek vrylik met julle praat oor die voorvader Dawid, dat hy gesterf het en ook begrawe was, en sy graf is tot vandag toe by ons.

³⁰ Daarom, omdat hy dan 'n profeet was en geweet het dat Adonai vir hom met 'n eed gesweer het dat hy uit die vrug van sy lendene {*nakomelinge*}, volgens die vlees, sou Hy Christus opwek om op Sy troon te sit; [2 Sam 7:12; Ps 132:11]

³¹ hy, omdat hy dit vooruit gesien het, het van die opstanding van Christus [*die Messias*] gespreek, dat Sy siel nie in die

was not left in Hades, neither did his flesh see corruption.

³² This Jesus God has raised up, of whom we all are witnesses.

³³ Therefore being raised up by the right hand of God and having received of the Father the promise of the Holy Spirit, he has poured out this which ye now see and hear.

³⁴ For David did not ascend into the heavens, but he saith himself, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand

³⁵ until I make thy foes thy footstool.

³⁶ Therefore let all the house of Israel know assuredly that God has made this same Jesus, whom ye have crucified, both Lord and Christ.

³⁷ Now when they heard this, they were pricked in their heart and said unto Peter and to the rest of the apostles, Men and brethren, what shall we do?

³⁸ Then Peter said unto them, Repent and be baptized each one of you into the name of Jesus Christ for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Spirit.

³⁹ For the promise is unto you and to your children and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call.

⁴⁰ And with many other words he testified and exhorted, saying, Be saved from this perverse generation.

doderyk [*staat van vertrekte geeste, hulpeloos*] agtergelaat was nie, ook het Sy vlees nie verrotting [*vernietiging, ontbinding deur die optrede van bakterieë*] gesien nie. [Ps 16:10]

³² Adonai het hierdie Yahshua opgewek, en ons almal is getuies daarvan.

³³ Omdat Hy dan deur die regterhand van God verhoog is en van die Vader die belofte van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} ontvang het, het Hy dit uitgestort, dit wat julle nou sien en hoor.

³⁴ Dawid het nie in die hemele opgevaar nie, maar hy self het gesê: Adonai het tot YHWH gespreek: Sit aan My regterhand

³⁵ totdat Ek jou vyande aan Jou onderwerp het [*maak u vyande 'n voetbank van u voete*]. [Ps 110:1]

³⁶ Daarom laat die hele huis van Israel verseker weet dat Adonai dieselfde Yahshua wat julle gekruisig {*uitgelewer het op die doodveroordeelde paal*} het, beide YHWH en Christus [*die Messias*] gemaak het.

³⁷ Toe hulle dit hoor, was hulle diep in die hart getref en het vir Petrus en die ander apostels [*spesiale boodskappers*] gesê: Wat moet ons doen, broers?

³⁸ En Petrus het vir hulle gesê: Bekeer julle [*verander julle siening, intensies, doelwitte en aanvaar die wil van Adonai in julle binne, in plaas daarvan om dit te verwerp*], en laat elkeen van julle gedoop word {*onderdompel word in die outoriteit*} in die Naam van Jesus Christus {*Yahshua, die Messias*} tot vergifnis van sondes, en julle sal die gawe van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} ontvang.

³⁹ Want die belofte {*van die Ruach HaKodesh*} is vir julle en julle kinders en almal wat nog daar ver is, selfs soveel as wat Adonai onse YHWH sal roep. [Jes 57:19; Joel 2:32]

⁴⁰ En met baie ander woorde het hy [*Petrus*] hulle besweer en vermaan [*besraf, aangeraai, aangemoedig*] en gesê: Laat julle red uit hierdie eiewyse [*dwarstreckige, perverse*] geslag.

⁴¹ So that those who gladly received his word were baptized, and the same day there were added unto them about three thousand souls.

The Fellowship of the Believers

⁴² And they continued steadfastly in the apostles' doctrine and fellowship and in breaking of bread and in prayers.

⁴³ And fear came upon every soul, and many wonders and signs were done by the apostles.

⁴⁴ And all that believed were together and had all things common

⁴⁵ and sold their possessions and property and distributed them to everyone, as each one had need.

⁴⁶ And they, continuing daily with one accord in the temple and breaking bread from house to house, they ate their food together with gladness and singleness of heart,

⁴⁷ praising God and having grace with all the people. And the Lord added to the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] daily such as should be saved.

The Lame Beggar Healed

3 Now Peter and John went up together into the temple at the hour of prayer, being the ninth hour.

² And a certain man lame from his mother's womb was carried, whom they laid daily at the gate of the temple which is called Beautiful, to ask alms [lit. mercy] of those that entered into the temple,

³ who seeing Peter and John about to go into the temple asked for alms.

⁴¹ Die wie toe sy woord met blydskap aangeneem het, was gedoop {*onderdompel*}; en daar is op dié dag omtrent drie duisend siele tot die gelowiges bygevoeg.

Gemeenskap van Gelowiges

⁴² En hulle het volhard in die leer [*doktriënes*] van die apostels en in gemeenskap en in die breking van die brood en in gebede.

⁴³ En elke siel was met ontsag [*respek vol vrees*] gevul, en die apostels [*spesiale boodskappers*] het baie wonders en tekens gedoen.

⁴⁴ En almal wat gelowig geword het, was bymekaar, en het alles gemeenskaplik besit

⁴⁵ En hulle het al hulle eiendomme en besittings verkoop en die opbrengs onder mekaar verdeel, volgens elkeen se behoefte.

⁴⁶ En hulle het eendragtig daaglik in die tempel volhard en van huis tot huis brood gebreek [*insluitend die Nagmaal*] en hulle voedsel met blydskap en eenvoudigheid van hart geëet,

⁴⁷ terwyl hulle Adonai geprys het en in guns by al die mense was. En die Here het daaglik by die gemeente [Gr. ekklesia — uitgeroepenes] gevoeg die wie gered was.

Genesing van die Verlamde Man

3 En Petrus en Johannes het saam na die tempel toe gegaan tydens die uur van die gebed, die negende uur [*3 uur die middag*].

² En 'n sekere man wat verlam was van geboorte af was aangedra, en hy was daaglik by die ingang van die tempel neergelê wat Pragtige (*Mooipoort*) genoem was, om aalmoese (*genade*) te vra van die wie in die tempel ingaan het,

³ en toe hy vir Petrus en Johannes sien waar hulle die tempel wou binnegaan, het hy hulle vir 'n aalmoes gevra.

⁴ And Peter, fastening his eyes upon him with John, said, Look on us.

⁵ And he gave heed unto them, expecting to receive something of them.

⁶ Then Peter said, Silver and gold have I none, but such as I have I give thee: in the name of Jesus Christ of Nazareth rise up and walk.

⁷ And he took him by the right hand and lifted him up, and immediately his feet and ankle bones received strength.

⁸ And he, leaping up, stood and walked and entered with them into the temple, walking and leaping and praising God.

⁹ And all the people saw him walking and praising God,

¹⁰ and they knew that it was he who sat for alms at the Beautiful gate of the temple, and they were filled with wonder and amazement at that which had happened unto him.

Peter Speaks in Solomon's Portico

¹¹ And as the lame man who was healed held onto Peter and John, all the people ran together unto them in the porch that is called Solomon's, greatly wondering.

¹² And when Peter saw it, he answered unto the people, Ye men of Israel, why marvel ye at this? or why look ye so earnestly on us, as though by our own virtue or godliness we had made this man walk?

¹³ The God of Abraham and of Isaac and of Jacob, the God of our fathers, has glorified his Son Jesus, whom ye delivered up and denied him in the presence of Pilate, when he had judged to let him go.

¹⁴ But ye denied the Holy One and the Just and desired a murderer to be granted unto you

⁴ En Petrus tesame met Johannes het hom stip aangekyk en gesê: Kyk na ons.

⁵ En hy het na hulle gekyk in die hoop dat hy iets van hulle sou kry.

⁶ Maar Petrus het gesê: Silwer en goud het ek nie; maar wat ek het, dit gee ek vir jou: in die Naam van Yahshua Christus {*Messias*}, van Nasaret, staan op en loop!

⁷ Toe het hy hom aan sy regterhand gegryp en hom opgerig, en onmiddellik het sy voete en enkels sterk geword.

⁸ En hy het opgespring en regop gestaan en rondgeloop en saam met hulle in die tempel ingegaan, terwyl hy rondloop en spring en Adonai geprys het.

⁹ En al die mense het hom gesien loop terewyl hy Adonai prys,

¹⁰ en hulle het hom herken, dat dit hy was wat by die Pragtige Poort (*Mooipoort*) van die tempel gesit het om te bedel, en hulle was vervul met verwondering en verbasing oor wat met hom gebeur het.

Petrus Praat in die Pilaargang van Solomo

¹¹ En die kreupel man wat genees was, het aan Petrus en Johannes vasgehou, en al die mense het verwonderd aangehardloop gekom in die pilaargang van Salomo soos dit genoem word.

¹² En toe Petrus dit sien, het hy vir die mense gesê, Julle mense van Israel, waarom is julle hieroor verwonderd? of waarom kyk julle ons so aan asof ons deur ons eie krag of vroomheid veroorsaak het dat hierdie man loop?

¹³ Die God van Abraham en Isak en Jakob, die God van ons vaders, het Sy Seun Yahshua verheerlik, wie julle oorgelewer het en voor Pilatus verloën het toe hy besluit het om Hom los te laat. [Eks 3:6; Jes 52:13]

¹⁴ En julle het die Heilige Een en die Regverdige verloën en gevra dat 'n moordenaar aan julle geskenk sou word

¹⁵ and killed the Author of life, whom God has raised from the dead, of which we are witnesses.

¹⁶ And in the faith of his name, unto this man whom ye see and know, has confirmed his name; and the faith which is by him has given this man this perfect soundness in the presence of you all.

¹⁷ And now, brethren, I know that through ignorance ye did it as did also your princes.

¹⁸ But God has thus fulfilled those things which he had showed in advance by the mouth of all his prophets, that his Christ should suffer.

¹⁹ Repent ye therefore and be converted that your sins may be blotted out, for the times of refreshing of the presence of the Lord are come;

²⁰ who has sent Jesus Christ, who before was preached unto you,

²¹ whom it is certainly necessary that the heaven must receive until the times of restitution of all things, which God has spoken by the mouth of all his holy prophets since the age began.

²² For Moses truly said unto the fathers, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things doing whatever he shall say unto you.

²³ And it shall come to pass that every soul which will not hear that prophet shall be destroyed from among the people.

²⁴ And all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have likewise foretold of these days.

²⁵ Ye are the sons of the prophets and of the covenant which God made with our fathers, saying unto Abraham, And in

¹⁵ en het die Outeur [*Bron*] van die lewe dood gemaak, wie Adonai uit die dood opgewek het, waarvan ons nou getuies is.

¹⁶ En deur die geloof in Sy naam, aan hierdie man wat julle nou sien en ken, deur die bevestiging van Sy naam; en die geloof wat deur hom is {*ja, dit is die geloof wat deur Yahshua kom*}, het die man volkome gesondheid gegee in die teenwoordigheid van julle almal.

¹⁷ En nou, broers, ek weet dat julle dit in onwetendheid (*onkunde, gebrek aan kennis en inligting*) [*nie daarvan bewus wat julle gedoen het nie*] gedoen het, net soos julle leiers ook.

¹⁸ Maar Adonai het op dié manier vervul wat Hy tevore verkondig het deur die mond van al Sy profete, dat die Christus sou ly.

¹⁹ Bekeer julle dan en word omgeskakel (*gedaante verandering*) sodat julle sondes uitgewis kan word, sodat die tyd van verklikking in die teenwoordigheid van YHWH mag kom;

²⁰ wie Jesus Christus gestuur het, wie voorheen aan julle verkondig was,

²¹ die hemel moet Hom ontvang {*Hy bly in die hemel*} tot op die tyd van die einde van alle dinge, waarvan Adonai gepraat het deur die mond van al Sy heilige profete.

²² Want Moses het tot die vaders gespreek: YHWH sal 'n Profeet vir julle oprig en uit julle broers laat opstaan, wat net soos ek is; luister na alles wat Hy vir julle sal sê.

²³ En dit sal gebeur dat elke siel wat nie na dié Profeet luister nie, vernietig sal word en uit die mense verwyder word. [Deut 18:25]

²⁴ En ook al die profete van Samuel af en die wat daarna volg het, almal wat gespreek het, het ook hierdie dae aangekondig.

²⁵ En julle is kinders [*afstammelinge*] van die profete en van die verbond wat Adonai met ons vaders gesluit het {*julle is deel van dié verbond*} toe Hy vir Abraham

thy seed shall all the families of the earth be blessed.

²⁶ Unto you first, God, having raised up his Son Jesus, sent him to bless you, that each one of you might turn from his iniquities.

Peter and John Before the Council

4 And as they spoke unto the people, the priests and the captain of the temple and the Sadducees came upon them,

² resentful that they taught the people and preached through Jesus the resurrection from the dead.

³ And they laid hands on them and put them in jail unto the next day, for it was now evening.

⁴ But many of those who heard the word believed, and the number of the men was about five thousand.

⁵ And it came to pass on the next day that their princes and elders and scribes

⁶ and Annas, the high priest, and Caiaphas and John and Alexander and as many as were of the kindred of the high priest were gathered together at Jerusalem.

⁷ And when they had set them in the midst, they asked, By what power or by what name have ye done this?

⁸ Then Peter, filled with the Holy Spirit, said unto them, Ye princes of the people and elders of Israel,

gesê het, En in jou saad sal al die geslagte van die aarde geseën word. [Gen 22:18; Gal 3:16]

²⁶ Aan julle eerste het Adonai, nadat Hy Sy Seun Yahshua opgewek het [*voorsien en Hom aan ons gegee het*], vir julle gestuur om julle te seën deur elkeen van sy booshede te bekeer. [Acts 2:24; 3:22]

Petrus en Johannes voor die Raad

4 En terwyl hulle [*Petrus en Johannes*] besig was om met die mense te praat, het die priesters en die bevelvoerder van die tempel en die Sadduseërs op hulle afgekom,

² en hulle was baie ontevrede omdat hulle die mense geleer het en opstanding uit die dood deur Yahshua verkondig het.

³ En hulle het die hande aan hulle geslaan [*arresteer*] en hulle in die tronk gesit tot die volgende môre toe, want dit was al aand.

⁴ En baie van die wat die woord gehoor het, het geglo [*aangehang, vertrou en staatgemaak op Yahshua as die Christus*]; en die getal van die mans was omtrent vyf duisend.

⁵ En dit het op die volgende dag gebeur dat die raadslede en ouderlinge en skrywers (*skrifgeleerdes*)

⁶ en Annas, die hoëpriester, en Kajafas en Johannes en Alexander en almal wat van die hoëpriesterlike familie was, wat in Jerusalem bymekaar gekom het.

⁷ En hulle het die twee tussen hulle laat staan, en gevra, Deur watter mag [*outoriteit*] of deur watter naam het julle dit [*genesing*] gedoen?

⁸ Toe het Petrus, gevul [*en onder beheer*] met die Heilige Gees, aan hulle gesê, Julle owerstes van die mense en ouderlinge van Israel [*Sanhedrin*],

⁹ if we this day be examined of the good deed done to the impotent man, by what means he is made whole,

¹⁰ be it known unto you all and to all the people of Israel that in the name of Jesus Christ of Nazareth, whom ye crucified, whom God raised from the dead, even by him does this man stand here before you whole.

¹¹ This is the stone which was set at nought of you builders, which is become the head of the corner.

¹² Neither is there salvation in any other, for there is no other name under heaven given among men in which we can be saved.

¹³ Now when they saw the boldness of Peter and John and perceived that they were unlearned and ignorant men, they marvelled, and they took knowledge of them that they had been with Jesus.

¹⁴ And beholding the man who was healed standing with them, they could say nothing against it.

¹⁵ But when they had commanded them to go aside out of the council, they conferred among themselves,

¹⁶ saying, What shall we do to these men? for that indeed a notable miracle has been done by them is manifest to all those that dwell in Jerusalem, and we cannot deny it.

¹⁷ But that it spread no further among the people, let us straitly threaten them that from now on they speak to no man in this name.

¹⁸ And they called them and commanded them not to speak at all nor teach in the name of Jesus.

⁹ as ons vandag ondervra word oor 'n weldaad aan 'n siek man, waardeur hy gesond geword het,

¹⁰ laat dit bekend wees aan julle almal en aan al die mense van Israel dat in die Naam [*en deur die krag en outoriteit*] van {*die Messias*} Yahshua die Christus, van Nasaret, wie julle gekruisig het, wie Adonai weer uit die dood opgewek het, selfs deur Hom staan hierdie man gesond voor julle.

¹¹ Hy [*Yahshua*] is die steen wat deur julle, die bouers, verag is, wat 'n hoeksteen geword het. [Ps 188:22]

¹² Ook nie is verlossing in enige iemand anders nie, want daar is ook geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is, waardeur ons gered kan word nie.

¹³ En toe hulle die moedigheid (*bereidwilligheid om risiko's te neem en innoverend op te tree*) van Petrus en Johannes sien en verstaan dat hulle ongeleerde en eenvoudige manne was, was hulle verwonderd en het hulle as metgeselle van Yahshua herken.

¹⁴ En kyk die man wat genees was, het by hulle gestaan, en hulle kon niks daarteen sê nie.

¹⁵ Maar hulle het hul [*die gevangenes*] beveel om buite die raadsaal te gaan, sodat hulle die saak met mekaar kon bespreek [*debateer*],

¹⁶ en gesê: Wat sal ons met hierdie manne doen? want dat daar 'n onmiskenbare wonder deur hulle plaasgevind het, is duidelik vir al die inwoners van Jerusalem, en ons kan dit nie ontken nie.

¹⁷ Maar dat dit nie nog meer onder die mense versprei word nie, laat ons hulle dreig om van nou af met niemand meer in hierdie Naam [*of oor die Persoon*] te spreek nie.

¹⁸ En hulle het hul geroep en hulle beveel [*gedagvaar*] om glad nie meer in die Naam van Yahshua te spreek of te leer nie.

¹⁹ Then Peter and John answered and said unto them, Judge whether it is right in the sight of God to hearken unto you more than unto God.

²⁰ For we cannot but speak the things which we have seen and heard.

²¹ So when they had further threatened them, they let them go, finding no way how they might punish them because of the people, for everyone glorified God for that which was done.

²² For the man was above forty years old, on whom this miracle of healing was shown.

The Believers Pray for Boldness

²³ And being let go, they went to their own company and reported all that the princes of the priests and the elders had said unto them.

²⁴ And when they heard that, they lifted up their voice to God with one accord and said, Lord, thou art the God, who hast made the heaven and the earth and the sea and all that is in them,

²⁵ who (in the Holy Spirit) by the mouth of thy servant David (our father) hast said, Why did the Gentiles rage, and the peoples imagine vain things?

²⁶ The kings of the earth were present, and the princes were gathered together against the Lord and against his Christ.

²⁷ For of a truth against thy holy servant Jesus, whom thou hast anointed, both Herod and Pontius Pilate, with the Gentiles and the people of Israel, were gathered together (in this city),

²⁸ to do that which thy hand and thy counsel had determined beforehand must be done.

²⁹ And now, Lord, behold their threatenings and grant unto thy slaves

¹⁹ Toe antwoord Petrus en Johannes en sê vir hulle: Oordeel of dit reg is voor die aangesig van Adonai om julle eerder te gehoorsaam as vir Adonai.

²⁰ Want ons kan nie anders as om te praat oor al die dinge wat ons gesien en gehoor het nie.

²¹ En nadat hulle nog dreigemente bygevoeg het, het hulle hulle losgelaat, ter wille van die mense, aangesien hulle geen rede kon vind om hulle te straf nie, want almal het Adonai verheerlik oor wat gebeur het.

²² Want die man aan wie hierdie teken van genesing plaasgevind het, was meer as veertig jaar oud.

Die Gelowiges Bid vir Moedigheid

²³ En nadat hulle [*apostels*] losgelaat was, het hulle na hul eie mense gegaan en alles vertel wat die hoëpriesters en die ouderlinge aan hulle gesê het.

²⁴ En toe hulle dit hoor, het hulle eendragtig die stem tot Adonai verhef en gesê: YHWH, U is Adonai wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het, [Eks 20:11; Ps 146:6]

²⁵ wat (in die Heilige Gees) {*Ruach HaKodesh*} deur die mond van u kneg Dawid (ons vader) gesê het: Waarom het die heidene woedend [*geweldenaars*] geword en die mense nietige [*vrugtelose*] dinge bedink [*bestudeer en beplan en wat nie sal slaag nie*]?

²⁶ Die konings van die aarde was teenwoordig en die owerstes het saam vergader teen Adonai en teen Sy Christus [*die Gesalfde Een, Messias*]. [Ps 2:1, 2]

²⁷ Want waarlik, teen die heilige dienaar, Yahshua, wat U gesalf het, het beide Herodes en Pontius Pilatus, saam met die heidene en die mense van Israel, vergader (in die stad), [Ps 2:1, 2]

²⁸ om alles te doen wat U hand en U raad vooruit bepaal het om plaas te vind.

²⁹ En nou, YHWH, let op hulle dreigemente en gee aan U [*bond*] slawe [*volle vryheid*] om met alle moedigheid (*bereidwilligheid*)

that with all boldness they may speak thy word,

³⁰ that thou might stretch forth thine hand so that healings and signs and wonders may be done by the name of thy holy slave Jesus.

³¹ And when they had prayed, the place was shaken where they were assembled together; and they were all filled with the Holy Spirit, and they spoke the word of God with boldness.

They Had Everything in Common

³² And of the multitude of those that had believed was one heart and one soul; no one said that anything he possessed was his own, but they had all things common.

³³ And with great power the apostles gave witness of the resurrection of the Lord Jesus, and great grace was upon them all.

³⁴ Neither was there any among them that lacked, for as many as were possessors of lands or houses sold them and brought the prices of the things that were sold

³⁵ and laid them down at the apostles' feet; and distribution was made unto each one according to their need.

³⁶ Then Joses, who by the apostles was surnamed Barnabas (which is, being interpreted, The son of consolation), a Levite, and of the country of Cyprus,

³⁷ having land, sold it and brought the money and laid it at the apostles' feet.

Ananias and Sapphira

5 But a certain man named Ananias, with Sapphira his wife, sold a possession

om risiko's te neem en innoverend op te tree) U woord [*boodskap, vreesloos*] te spreek,

³⁰ deur U hand uit te strek sodat genesing, en tekens en wonders mag plaasvind deur [*die outoriteit en die krag van*] die Naam van U heilige slaaf Yahshua.

³¹ En toe hulle gebid het, was die plek geskud waar hulle saam gekom het; en hulle was almal gevul met die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} en het [*voortgegaan om*] die woord van Adonai {*boodskap*} met [*vryheid*] moedigheid verkondig.

Hulle Was in Als Mededeelsaam

³² En die menigte van die wat geglo het, was een van hart en een van siel; nie een het gesê dat sy besittings sy eie was nie, maar hulle het alles in gemeen gehad.

³³ En met groot krag het die apostels getuienis gegee van die opstanding van YHWH, Yahshua, en groot genade [*goedertierendheid en guns en welwillendheid*] was oor hulle almal.

³⁴ Ook nie was daar enige iemand onder hulle wat behoeftig was nie, want almal wat eienaars van gronde of huise was, het dit verkoop en die geld van die verkope gebring

³⁵ en dit aan die voete van die apostels [*spesiale boodskappers*] neergelê; en die verspreiding daarvan was aan elkeen volgens wat hy nodig gehad het.

³⁶ En Joses, wie se bynaam onder die apostels Barnabas was (wat, as dit vertaal word, seun van vertroosting beteken) 'n Leviet, en van die land uit Ciprus,

³⁷ het 'n stuk grond gehad en dit verkoop en die geld gebring en aan die voete van die apostels neergelê.

Ananias en Saffira

5 Maar 'n sekere man met die naam van Ananias het saam met sy vrou Saffira 'n eiendom verkoop

² and defrauded of the price, his wife also being aware of it, and brought a certain part and laid it at the apostles' feet.

³ But Peter said, Ananias, why has Satan filled thy heart to lie to the Holy Spirit and to defraud of the price of the land?

⁴ Retaining it, was it not thy own? and after it was sold, was it not in thine own power? Why hast thou conceived this thing in thy heart? Thou hast not lied unto men, but unto God.

⁵ Then Ananias, hearing these words, fell down and gave up the spirit; and great fear came on all those that heard these things.

⁶ And the young men arose, wound him up, and carried him out and buried him.

⁷ And it was about the space of three hours after, when his wife, not knowing what was done, came in.

⁸ Then Peter answered unto her, Tell me whether ye sold the land for so much? And she said, Yes, for so much.

⁹ Then Peter said unto her, How is it that ye have agreed together to tempt the Spirit of the Lord? Behold, the feet of those who have buried thy husband are at the door and shall carry thee out.

¹⁰ Then she fell down straightway at his feet and yielded up the spirit; and the young men came in and found her dead and, carrying her forth, buried her by her husband.

¹¹ And great fear came upon all the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] and upon as many as heard these things.

Many Signs and Wonders Done

¹² And by the hands of the apostles many signs and wonders were wrought in the people. (And they were all with one accord in Solomon's porch.

² en ook met die medewete van sy vrou van die verkoopprys vir hulleself agtergehou en 'n sekere deel gebring en aan die voete van die apostels neergelê.

³ Toe het Petrus gesê: Ananias, waarom het die Satan jou hart vervul om vir die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} te lieg [*skending van jou belofte*] en van die prys van die grond agter te hou?

⁴ Die grond was mos jou eiendom, was dit nie? en nadat dit nie verkoop is, kon jy met die geld gemaak het wat jy wou? Wat het jou in jou hart besiel om dit te doen? Jy het nie vir mense gelieg [*speel vals en wys jouself geheel en al bedrieglik*] nie, maar vir Adonai.

⁵ En toe Ananias hierdie woorde hoor, het hy neergeval en sy gees opgegee [*dood neergeval*]; en 'n groot vrees het oor almal wat dit gehoor het gekom.

⁶ Daarna het die jongmanne opgestaan en hom toegedraai en uitgedra en begrawe.

⁷ Omtrent drie uur later het sy vrou daar aangekom, onbewus van wat gebeur het.

⁸ En Petrus het haar aangespreek: Sê vir my of julle die grond vir soveel verkoop het? En sy het gesê: Ja, vir soveel.

⁹ En Petrus het vir haar gesê: Waarom het julle saam ooreengekom om die Gees van YHWH te versoek? Kyk, die voete van die wie jou man begrawe het, is by die deur, en hulle sal jou uitdra.

¹⁰ Toe het sy onmiddellik aan sy voete neer geval en het haar gees opgegee (gesteef); en die jongmanne het ingekom en haar dood gevind en haar uitgedra en by haar man begrawe.

¹¹ En 'n groot vrees [*groot ontsag en vreemde terreur en vrees het hulle aangegryp*] het oor die hele gemeente [Gr. ekklesia — uitgeroepenes] gekom en oor almal wat dit gehoor het.

Baie Tekens en Wonders Gedoen

¹² En deur die hande van die apostels [*spesiale boodskappers*] het daar baie tekens en wonders onder die volk plaasgevind. (En hulle was almal

	eendragtig saam in die pilaargang van Salomo.
¹³ And of the others, no one dared join themself to them, but the people magnified them.	¹³ En van die ander mense, het niemand dit gewaag om by hulle aan te sluit nie, al het die mense hulle hoog geag.
¹⁴ And those that believed in the Lord increased in number, multitudes both of men and women.)	¹⁴ En dié wat in YHWH geglo [<i>dié wat Yahshua herken het as hulle Verlosser en hulleself aan Hom gewy het, by Hom aangesluit en saamgekom</i>] het, het in getal gegroei, menigtes beide mans en vroue.)
¹⁵ So much that they brought forth the sick into the streets and laid them on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them.	¹⁵ Soveel so dat hulle die siekes op die strate uitgedra en op beddens en draagbare gelê het, met die bedoeling [<i>in die hoop</i>] dat, ten minste die skaduwee van Petrus wat verbykom moontlik op van hulle sou val.
¹⁶ There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks and those who were tormented with unclean spirits, and they were healed every one.	¹⁶ En daar het ook 'n menigte van die stede in die omtrek in Jerusalem bymekaar gekom en siekes gebring en mense wat deur onreine geeste gemartel was; en hulle was almal genees.
The Apostles Arrested and Freed	Die Apostels word Gearrester en Vrygelaat
¹⁷ Then the prince of the priests rose up, and all those that were with him (which is the sect of the Sadducees) were filled with jealousy	¹⁷ En die hoëpriester het opgestaan en almal wat saam met hom was (dit is die sekte van die Sadduseërs), was met jaloesie [<i>en verontwaardigheid en woede</i>] gevul
¹⁸ and laid their hands on the apostles and put them in the common prison.	¹⁸ en het hulle hande aan die apostels [<i>spesiale boodskappers</i>] geslaan en hulle in die openbare gevangenis gesit.
¹⁹ But the angel of the Lord by night opened the prison doors and brought them forth and said,	¹⁹ Maar 'n engel van Adonai het in die nag die deure van die gevangenis oopgemaak en hulle uitgelei en gesê,
²⁰ Go, stand and speak in the temple to the people all the words of this life.	²⁰ Gaan heen, staan en vertel in die tempel aan die mense al die woorde [<i>hele doktrine</i>] van hierdie {nuwe} lewe [<i>die ewige lewe wat Christus openbaar het</i>].
²¹ And when they heard that, they entered into the temple early in the morning and taught. In the meantime, the prince of the priests came, and those that were with him, and called the council together and all the elders of the sons of Israel, and sent to the prison to have them brought.	²¹ En nadat hulle dit gehoor het, het hulle vroeg in die môre in die tempel in gegaan en begin leer. Intussen, het die hoëpriester en die wat saam met hom was, gekom en het die Raad [<i>Sanhedrin</i>] en al die ouderlinge van die kinders van Israel bymekaar geroep, en hulle na die gevangenis gestuur [<i>die apostels</i>] om hulle te laat haal.

²² But when the officers came and found them not in the prison, they returned and told,	²² Maar toe die offisier daar kom, en hulle nie in die tronk vind nie, het hulle omgedraai en gaan vertel,
²³ saying, We certainly found the prison shut with all security and the keepers standing outside before the doors, but when we had opened, we found no one within.	²³ en gesê, Ons het die tronk toegesluit gevind, met al die wagte wat buite voor die deure staan, maar toe ons oopmaak, het ons niemand daarbinne gekry nie.
²⁴ Now when the high priest and the captain of the temple and the princes of the priests heard these things, they were perplexed regarding what this would come to.	²⁴ En toe die hoëpriester en die kaptein van die tempel { <i>polisie</i> } en die priesterhoofde hierdie woorde hoor, was hulle verward [<i>baie verbaas</i>] oor wat hiervan sou word.
²⁵ Then someone came and told them, saying, Behold, the men whom ye put in prison are standing in the temple and teaching the people.	²⁵ En iemand het gekom en aan hulle berig en gesê, Kyk, die manne wat julle in die tronk gesit het, staan in die tempel en onderrig die mense.
²⁶ Then the captain with the officers went and brought them without violence, for they feared being stoned by the people.	²⁶ Toe het die kaptein met die offisiere gegaan en hulle [<i>gevangenis</i>] sonder geweld gebring, uit vrees vir die mense dat hulle dalk gestenig sou word.
²⁷ And when they had brought them, they set them before the council, and the prince of the priests asked them,	²⁷ En hulle toe gebring en voor die Raad [<i>Sanhedrin</i>] gestel; en die hoëpriester het hulle gevra,
²⁸ saying, Did we not strictly command you that ye should not teach in this name? and, behold, ye have filled Jerusalem with your doctrine and intend to bring this man's blood upon us.	²⁸ en gesê, Het ons julle nie uitdruklik verbied om in dié Naam te leer nie? en kyk, julle het Jerusalem met julle doktriene vervul en julle wil die bloed van hierdie man op ons bring { <i>hou ons verantwoordelik vir die man se dood</i> }.
²⁹ Then Peter and the other apostles answered and said, We must persuade God rather than men.	²⁹ Toe het Petrus en die apostels geantwoord en gesê: Ons moet aan Adonai meer gehoorsaam wees as aan die mense.
³⁰ The God of our fathers raised up Jesus, whom ye slew, hanging him on a tree.	³⁰ Die God van ons vaders het Yahshua opgewek, wat julle dood gemaak het deur Hom aan 'n kruishout [<i>doodveroordeelde stok</i>] te hang. [Deut 21:22-23]
³¹ God has exalted him with his right hand as Prince and Saviour, to give repentance to Israel and forgiveness of sins.	³¹ Adonai het Hom verhef met Sy regterhand as Prins en Verlosser [<i>Leier, Redder en Bewaarder</i>], om bekering en vergifnis van sonde aan Israel te gee.
³² And we are his witnesses of these things, and so is also the Holy Spirit, whom God has given to those that persuade him.	³² En ons is Sy getuies van hierdie dinge, en so is ook die Heilige Gees { <i>Ruach HaKodesh</i> } wat Adonai gegee het aan die wie aan Hom gehoorsaam is.

³³ When they heard that, they were divided and took counsel to slay them.

³⁴ Then a Pharisee, named Gamaliel, a doctor of the law, who had a reputation among all the people, stood up in the council and commanded to put the apostles forth a little space

³⁵ and said unto them, Ye men of Israel, take heed to yourselves what ye intend to do as concerning these men.

³⁶ For before these days, rose up Theudas, boasting himself to be somebody; to whom a number of men, about four hundred, joined themselves; who was slain; and all, as many as obeyed him, were scattered and brought to nought.

³⁷ After this man rose up Judas of Galilee in the days of the taxing and drew away many people after him; he also perished, and all those that consented with him were dispersed.

³⁸ And now I say unto you, Refrain from these men and let them alone; for if this counsellor or this work is of men, it will come to nought,

³⁹ but if it is of God, ye cannot overthrow it; lest ye be found fighting against God.

⁴⁰ And they agreed with him; and when they had called the apostles and beaten them, they commanded that they should not speak in the name of Jesus and let them go.

⁴¹ And they departed from the presence of the council, rejoicing that they were counted worthy to suffer shame for his name.

⁴² And daily in the temple and in every house, they ceased not to teach and preach the gospel of Jesus the Christ.

³³ Toe hulle {*lede van die Sanhedrin*} dit hoor, was hulle woedend en wou hulle om die lewe bring.

³⁴ Maar 'n Fariseër [*in die raad - Sanhedrin*] met die naam van Gamaliël, 'n doktor van die wet {*leraar van die Torah*} wat hoog in aansien by al die mense was, het in die Raad opgestaan en beveel om die apostels buitentoe te stuur

³⁵ en het toe vir hulle gesê, Julle mense van Israel, pas op wat julle met hierdie manne gaan doen.

³⁶ want nie lank gelede nie het Theudas [*'n rebel*] opgestaan en gesê dat hy 'n belangrike persoon was; by hom het 'n aantal mense, omtrent vier honderd, aangesluit; hy was dood gemaak, en almal wat na hom geluister het, was uitmekaar gejaag en daar het niks van gekom nie.

³⁷ En ná hom het Judas van Galilea, opgestaan, in die dae van die registrasie vir belasting, en 'n aansienlike aantal mense het hom gevolg; hy het ook omgekom, en almal wat na hom geluister het, was verstrooi.

³⁸ En nou sê ek vir julle, bly van hierdie manne af weg en laat hulle staan; want as hierdie voorneme of hierdie werk [*doktriene of beweging*] uit mense is, sal dit vernietig word,

³⁹ maar as dit uit Adonai is, kan julle dit nie vernietig nie; tensy dit miskien later blyk dat julle selfs teen Adonai gestry het.

⁴⁰ En hulle het met hom saamgestem; en nadat hulle die apostels ingeroep het, het hulle hul laat slaan en hulle beveel om nie in die Naam van Yahshua te spreek nie en hulle laat gaan.

⁴¹ Hulle het toe van die Raad af weggegaan, blymoedig dat hulle waardig geag was om vir Sy Naam oneer te ly.

⁴² En hulle het nie opgehou om elke dag in die tempel en van huis tot huis onderrig te gee nie, en die evangelie te verkondig dat Yahshua die Christus {*Messias*} is.

Seven Chosen to Serve

6 And in those days, when the number of the disciples was multiplying, there arose a murmuring of the Grecians against the Hebrews, that their widows were neglected in the daily ministry.

² Then the twelve called the multitude of the disciples unto them and said, It is not right that we should leave the word of God and serve tables;

³ therefore, brethren, seek out among you seven men of whom you bear witness, full of the Holy Spirit and wisdom, whom we may appoint over this business.

⁴ And we will give ourselves continually to prayer and to the ministry of the word.

⁵ And the saying pleased the whole multitude, and they chose Stephen, a man full of faith and of the Holy Spirit, and Philip and Prochorus and Nicanor and Timon and Parmenas and Nicolas, a proselyte of Antioch:

⁶ these they set before the apostles, and when they had prayed, they laid their hands on them.

⁷ And the word of God increased; and the number of the disciples multiplied in Jerusalem greatly, and also a great company of the priests were obedient to the faith.

Stephen Is Seized

⁸ And Stephen, full of faith and power, did great wonders and miracles in the people.

⁹ Then there arose certain of the synagogue, which is called the synagogue of the Libertines, and Cyrenians and Alexandrians and of those

Sewe Word Gekies om te Dien

6 En in dié dae toe die dissipels vermeerder het, het daar 'n murmuring ontstaan van die Griekssprekende Jode teen die Hebreërs, omdat hulle weduwees in die daaglikse versorging oor die hoof gesien is.

² En die twaalf het die menigte van die dissipels bymekaar geroep en gesê: Dit is nie reg dat ons die woord van Adonai nalaat om die tafels te bedien nie [*toesig hou oor die verspreiding van voedsel*];

³ daarom, broers, soek sewe manne onder uit julle, van goeie getuienis, vol van die Heilige Gees en wysheid, wat ons oor hierdie saak kan aanstel.

⁴ En ons sal onself volhard in die gebed en die bediening van die woord.

⁵ En die woord het byval gevind by die hele menigte, en hulle het Stefanus gekies, 'n man vol van geloof [*'n sterk en welkome geloof dat Yahshua die Messias is*] en van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*}, en Filippus en Progorus en Nikanor en Timon en Parmenas en Nikolaus, 'n bekeerde heiden uit Antiogië uit:

⁶ wie hulle voor die apostels gestel het, en hulle het gebid en hulle die hande opgelê.

⁷ En die woord van God het toegeneem; en die getal van die dissipels het in Jerusalem baie vermeerder, en 'n groot menigte van priesters het gehoorsaam geword aan die geloof [*in Yahshua as die Messias, deur wie ewige verlossing in die Koninkryk van Adonai verkry word*].

Stefanus word Gevange Geneem

⁸ En Stefanus, vol van geloof [*goddelike seëninge en guns*] en krag [*sterkte en vermoë*], het groot wonders en tekens onder die mense gedoen.

⁹ En daar het sommige van die sinagoge van die Libertyne {*Vrygelate Joodse Slawe*} opgestaan, en van die Sireneërs en Aleksandrië, en van die mense van

of Cilicia and of Asia, disputing with Stephen.

¹⁰ And they were not able to resist the wisdom and the Spirit by which he spoke.

¹¹ Then they suborned men, who said, We have heard him speak blasphemous words against Moses and against God.

¹² And they stirred up the people and the elders and the scribes and came upon him and caught him and brought him to the council

¹³ and set up false witnesses, who said, This man does not cease to speak blasphemous words against this holy place and the law,

¹⁴ for we have heard him say that this Jesus of Nazareth shall destroy this place and shall change the traditions which Moses delivered us.

¹⁵ Then all that sat in the council, looking steadfastly on him, saw his face as the face of an angel.

Stephen's Speech

7 Then the prince of the priests said, Are these things so?

² And he said, Men, brethren, and fathers, hearken. The God of glory appeared unto our father Abraham, when he was in Mesopotamia, before he dwelt in Haran,

³ and said unto him, Get thee out of thy country and from thy kindred and come into the land which I shall show thee.

⁴ Then he came out of the land of the Chaldaeans and dwelt in Haran; and from there, when his father was dead, he removed him into this land, in which ye now dwell.

Silisië en Asië, en hulle het met Stefanus begin redeneer.

¹⁰ Maar hulle kon die wysheid [*inspirasie*] van die Gees waardeur hy gespreek het, nie weerstaan nie.

¹¹ Toe het hulle manne opgestook om te sê: Ons het hom lasterlike dinge hoor praat teen Moses en God.

¹² En hulle het die mense en die ouderlinge en die skrywers (*skrifgeleerdes*) {*Torah-onderwysers*} opgestook en op hom afgekom en hom gegryp en voor die Raad {*Sanhedrin*} gebring.

¹³ en hulle het valse getuies laat optree om te sê: Dié man hou nie op om lasterlike dinge te praat teen hierdie heilige plek en die wet nie.

¹⁴ want ons het hom hoor sê dat hierdie Yahshua van Nasaret hierdie plek sal afbreek en die tradisies van Moses sal verander wat ons verlos het.

¹⁵ Toe het almal almal wat in die Raad [*Sanhedrin*] sit, hul oë stip op hom gehou, en hulle het gesien dat sy gesig soos die aangesig van 'n engel was.

Stefanus se Toespraak

7 Toe het die hoëpriester [*vir Stefanus*] gevra: Is hierdie dinge dan waar?

² En hy het gesê: Manne, broers en vaders, luister! Die God van die heerlikheid het verskyn aan ons vader Abraham toe hy in Mesopotamië was, voordat hy in Haran gewoon het, [Gen 11:31; 15:7; Ps 29:3]

³ en vir hom gesê: Trek uit jou land en van jou familie af weg, en gaan na die land wat Ek jou sal wys. [Gen 12:1]

⁴ Toe het hy uit die land van die Galdeërs gegaan en in Haran gaan woon; en ná die dood van sy vader het Hy hom daarvandaan laat verhuis na hierdie land waarin julle nou woon. [Gen 11:31; 12:5; 15:7]

⁵ And he gave him no inheritance in it, no, not so much as to set his foot on; yet he promised that he would give it to him for a possession and to his seed after him, when as yet he had no child.

⁶ And God spoke thus, That his seed should sojourn in a strange land; and that they should bring them into slavery and mistreat them four hundred years.

⁷ And the Gentiles unto whom they shall be in slavery I will judge, said God; and after that they shall come forth and serve me in this place.

⁸ And he gave him the covenant of circumcision; and so Abraham begat Isaac and circumcised him the eighth day, and Isaac begat Jacob, and Jacob begat the twelve patriarchs.

⁹ And the patriarchs, moved with envy, sold Joseph into Egypt, but God was with him

¹⁰ and delivered him out of all his afflictions and gave him grace and wisdom in the sight of Pharaoh king of Egypt, and he made him governor over Egypt and all his house.

¹¹ Now there came a famine over all the land of Egypt and Canaan, and great tribulation, and our fathers found no sustenance.

¹² But when Jacob heard that there was wheat in Egypt, he sent our fathers the first time.

¹³ And in the second Joseph was made known to his brethren; and Joseph's lineage was made known unto Pharaoh.

⁵ En Hy het hom geen erfdeel daarin gegee nie, nee, selfs nie 'n voetbreedte nie; maar Hy het wel belowe om dit as besitting vir hom te gee en ná hom vir sy nageslag, alhoewel hy nog nie [*huidiglik*] 'n kind gehad het nie. [Gen 12:7; 17:8; Deut 2:5]

⁶ En Adonai het aan hom gesê, dat sy nageslag bywoners in 'n vreemde land sou wees; en hulle sou in slawerny ingelei en mishandel word, vier honderd jaar lank.

⁷ En die heiden nasies wie se slawe hulle sal wees, sal Ek oordeel, sê Adonai; en daarna sal hulle uittrek en My in hierdie plek dien.

⁸ En Hy het hom die verbond [*'n ooreenkoms om godsdienstig waargeneem te word*] van die besnydenis gegee; en so het hy [*Abraham*] die vader van Isak geword en hom op die agtste dag besny, en Isak het die vader van Jakob geword, en Jakob van die twaalf stamvaders. [Gen 17:10-14; 21:2-4; 25:26; 29:31-35; 30:1-24; 35:16-26]

⁹ En die stamvaders [*Jakob se seuns*] was jaloers op Josef [*was kwaad vir hom en hom gehaat*] en het hom [*Josef*, as 'n slaaf] verkoop na Egipte toe; maar Adonai was met hom

¹⁰ en het hom uit al sy verdrukkinge verlos en hom guns en wysheid [*en begrip*] geskenk voor Farao, die koning van Egipte, en het hom die hoof administrateur gemaak oor Egipte en oor sy hele huis. [Gen 39:2, 3, 21; 41:40-46; Ps 105:21]

¹¹ En daar het 'n hongersnood oor die land van Egipte en Kanaän gekom, en 'n groot verdrukking, en ons vaders kon geen kos [*voer vir vee en groente vir huishouding*] vind nie. [Gen 41:54, 55:42:5]

¹² Maar toe Jakob hoor dat daar koring in Egipte was, het hy ons vaders die eerste keer uitgestuur. [Gen 42:2]

¹³ En die tweede keer is Josef deur sy broers herken {*het Josef sy identiteit aan hulle bekend gemaak*}; en die afkoms

	van Josef het aan Farao bekend geword. [Gen 45:1-4]
¹⁴ Then Joseph sent and called his father Jacob unto him and all his kindred, seventy-five souls.	¹⁴ Toe het Josef sy pa, Jakob en sy hele familie laat haal, vyf en sewentig mense altesaam. [Gen 45:9-10]
¹⁵ So Jacob went down into Egypt and died, he and our fathers,	¹⁵ En Jakob het afgetrek na Egipte toe en daar gesterf, hy en ons voorvaders, [Deut 10:22]
¹⁶ who were carried over into Shechem and laid in the sepulchre that Abraham bought for a sum of money from the sons of Hamor of Shechem.	¹⁶ En hulle [<i>Jakob en Josef</i>] was terug geneem na Sigem en neergelê in die graf wat Abraham vir 'n som geld gekoop het by die seuns van Hemor, die vader van Sigem. [Gen 50:13; Jos 24:32]
¹⁷ But when the time of the promise drew nigh, which God had sworn to Abraham, the people grew and multiplied in Egypt,	¹⁷ En namate die tyd van die belofte wat Adonai aan Abraham met 'n eed beloof het, nader gekom het, het die mense [<i>Hebreers</i>] toegeneem en vermeerder in Egipte,
¹⁸ until another king arose, who did not know Joseph.	¹⁸ totdat daar 'n ander koning opgestaan het wat nie vir Josef geken het nie [<i>en ook nie sy geskiedenis en dienste ook nie sy meriete erken het nie</i>]. [Eks 1:7,8]
¹⁹ The same dealt subtly with our kindred and mistreated our fathers so that they exposed their babies to death, to the end that the generation would cease.	¹⁹ Hy het subtiel met 'n slim plan teen ons geslag (<i>mense</i>) te werk gegaan en ons voorouers wreed mishandel deur hulle te verplig om hul kindertjies weg te gooi, sodat hulle nie in die lewe sou bly nie en die hele generasie uitgeroei sou wees. [Eks 1:7-11; 15:22]
²⁰ In which time Moses was born and was beautiful to God and was nourished in his father's house three months;	²⁰ In dié tyd was Moses gebore, en hy was wonderlik mooi voor Adonai en hy was vir drie maande lank versorg in sy pa se huis; [Eks 2:2]
²¹ and when he was put in danger, Pharaoh's daughter took him in and nourished him as her own son.	²¹ en toe hy uitgesit was in gevaar [<i>om te vergaan</i>], het Farao se dogter hom opgeneem en hom as haar seun grootgemaak. [Eks 2:5, 6, 10]
²² And Moses was taught in all the wisdom of the Egyptians and was mighty in his words and deeds.	²² En Moses was opgelei in al die wysheid van die Egiptenaars en was magtig in woorde en dade [<i>kragtige spreker en 'n man van aksie</i>].
²³ And when he was full forty years old, it came into his heart to visit his brethren the sons of Israel.	²³ En nadat hy die ouderdom van veertig jaar bereik het, het dit in sy hart opgekom om sy broers, die kinders van Israel, te besoek [<i>hulle te help en te versorg</i>].
²⁴ And seeing one of them suffer wrong, he defended him and smote the Egyptian, avenging the oppressed;	²⁴ en toe hy sien dat iemand onreg aangedoen word, het hy hom verdedig en

	die man wat mishandel was, gewreek deur die Egiptenaar dood te slaan;
²⁵ for he supposed his brethren would have understood how that God was to give them saving health by his hand, but they had not understood.	²⁵ want hy het gedink dat sy broers sou verstaan dat Adonai hulle deur sy hand redding wou gee; maar hulle het dit nie verstaan nie.
²⁶ And the next day he showed himself unto them as they strove and urged them to peace, saying, Sirs, ye are brethren; why do ye wrong one to another?	²⁶ En die volgende dag het hy na hulle gegaan en terwyl hulle besig was om te stry en baklei, het hy by hulle aangedring om vrede te maak en gesê: Manne, julle is broers; waarom doen julle mekaar onreg aan?
²⁷ But he that did his neighbour wrong thrust him away, saying, Who made thee a prince and a judge over us?	²⁷ Maar hy wat sy naaste onreg aangedoen het, het hom [<i>Moses</i>] afgestoot en gesê: Wie het jou as 'n leier en regter oor ons aangestel?
²⁸ Wilt thou kill me as thou didst the Egyptian yesterday?	²⁸ Wil jy my tog nie ook doodmaak soos jy die Egiptenaar gister doodgemaak het nie?
²⁹ Then Moses fled at this word and became a sojourner in the land of Madian, where he begat two sons.	²⁹ En Moses het op hierdie woord gevlug en 'n bywoner geword in die land Midian, waar hy die vader van twee seuns geword het.
³⁰ And when forty years were expired, the angel of the Lord appeared to him in the wilderness of Mount Sinai, in a flame of fire in a bush.	³⁰ En toe veertig jaar verby was, het 'n Engel van YHWH aan hom verskyn in die woestyn van die berg Sinai, in die vuurvlam in 'n bos.
³¹ When Moses saw it, he wondered at the vision; and as he drew near to consider it, the voice of the Lord came unto him,	³¹ Toe Moses dit sien, het hy hom oor die visie verwonder; en soos hy nadergestaan het om dit te aanskou, het die stem van YHWH tot hom gekom,
³² saying, I am the God of thy fathers, the God of Abraham and the God of Isaac and the God of Jacob. Then Moses trembled and dared not to behold.	³² en gesê, Ek is die God van jou vaders, die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob. En Moses het begin bewe en nie gewaag om daarna te kyk nie.
³³ Then the Lord said to him, Put off thy shoes from thy feet; for the place where thou dost stand is holy ground.	³³ Toe het die Here vir hom gesê: Trek die skoene van jou voete af, want die plek waarop jy staan, is heilige grond.
³⁴ I have seen, I have seen the affliction of my people which is in Egypt, and I have heard their groaning and am come down to deliver them. And now come, I will send thee into Egypt.	³⁴ Ek het gesien, ek het duidelik die mishandeling van my volk wat in Egipte is gesien, en Ek het hulle gekreun gehoor en neergedaal om hulle te verlos. En nou, kom, Ek wil jou na Egipte toe stuur [as My boodskapper]. [Eks 3:1-10]
³⁵ This Moses, whom they had refused, saying, Who made thee a prince and a judge? the same did God send as prince	³⁵ Hierdie Moses wie hulle verloën het deur te sê: Wie het jou aangestel as 'n owerste en regter? hom het Adonai as

and redeemer by the hand of the angel who appeared to him in the bush.

³⁶ He brought them out, showing wonders and signs in the land of Egypt and in the Red Sea and in the wilderness for forty years.

³⁷ This is that Moses, who said unto the sons of Israel, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren like unto me; him shall ye hear.

³⁸ This is he, who was in the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] in the wilderness with the angel who spoke to him in the Mount Sinai and with our fathers, who received the oracles of life to give unto us;

³⁹ to whom our fathers would not obey, but thrust him from them, and in their hearts turned back again into Egypt,

⁴⁰ saying unto Aaron, Make us gods to go before us; for as for this Moses, who brought us out of the land of Egypt, we know not what is become of him.

⁴¹ And then they made a calf and offered sacrifice unto the idol and rejoiced in the works of their own hands.

⁴² Then God withdrew and gave them up to worship the host of the heaven; as it is written in the book of the prophets, O ye house of Israel, have ye offered to me slain beasts and sacrifices by the space of forty years in the wilderness?

⁴³ On the contrary, ye took up the tabernacle of Moloch and the star of your god Remphan, figures which ye made to worship them; and I will carry you away beyond Babylon.

owerste en verlosser gestuur deur die hand van die Engel wat aan hom verskyn het in die bos. [Eks 2:14]

³⁶ Hy het hulle uitgelei en wonders en tekens in Egipteland en in die Rooi See en die woestyn gedoen, vir veertig jaar lank. [Eks 7:3; 14:21; Num 14:33]

³⁷ Dit is dié Moses wat aan die kinders van Israel gesê het: YHWH julle Adonai sal vir julle 'n Profeet verwek uit julle broers wat net soos Ek is; na Hom moet julle luister. [Deut 18:15, 18]

³⁸ Dit is hy wat in die gemeente [Gr. ekklesia — uitgeroepenes] in die woestyn was saam met die Engel wat met hom op die berg Sinai gepraat het, en saam met ons vaders; hy het die lewende woorde ontvang om aan ons te gee; [Eks 19]

³⁹ na hom wou ons voorouers nie luister nie [geweier om na hom te luister of te gehoorsaam], maar hulle het hom verstoot en met hulle harte na Egipte teruggekeer, [Num 14:3, 4]

⁴⁰ toe hulle vir Aäron gesê het: Maak vir ons gode [wat ons leiers sal wees] wat voor ons uit sal trek; want hierdie Moses wat ons uit Egipteland uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie. [Eks 32:1, 23]

⁴¹ En hulle het in daardie dae 'n kalf gemaak en aan die afgodsbeeld 'n offer gebring en hulle in die werke van hulle hande verbly. [Eks 32:4, 6]

⁴² Maar God het Hom onttrek en hulle oorgegee om die leër van die hemel te aanbid, soos daar geskrywe is in die boek van die profete: O julle huise van Israel, het julle tog nie aan My offers gebring, diereoffers en brandoffers gedurende veertig jaar in die woestyn nie? [Jer 19:13]

⁴³ Inteenstelling, het julle die tabernakel van Molek opgeneem en die ster van julle god Refan, beelde wat julle gemaak het om hulle te aanbid; en Ek sal julle anderkant Babilon wegvoer [Ek sal julle verwyder en julle in ballingskap wegvoer]. [Amos 5:25-27]

⁴⁴ Our fathers had the tabernacle of the testimony in the wilderness, as he had appointed, speaking unto Moses that he should make it according to the fashion that he had seen,

⁴⁵ which also our fathers that came after brought in with Jesus [Joshua in Heb.] into the possession of the Gentiles, whom God drove out before the face of our fathers unto the days of David,

⁴⁶ who found grace before God and asked to provide a tabernacle for the God of Jacob.

⁴⁷ But Solomon built him a house.

⁴⁸ Howbeit the most High does not dwell in temples made with hands, as saith the prophet,

⁴⁹ Heaven is my throne, and earth is my footstool; what house will ye build me? saith the Lord, or what is the place of my rest?

⁵⁰ Has not my hand made all these things?

⁵¹ Ye stiffnecked and uncircumcised in heart and ears, ye do always resist the Holy Spirit; as your fathers did, so do ye.

⁵² Who of the prophets have your fathers not persecuted? and they have slain those who announced before the coming of the Just One, of whom ye have now been the betrayers and murderers,

⁵³ who have received the law by the disposition of angels and have not kept it.

⁴⁴ Ons voorouers het die tabernakel van die getuienis in die woestyn gehad, soos Hy dit voorgeskryf het, wat met Moses gespreek het om dit te maak volgens die afbeelding wat hy gesien het, [Eks 25:9- 40]

⁴⁵ En ons vaders het dit [hierdie tent van getuienis] ontvang en met Jesus [Josua in Hebreeus] ingebring in die besitting van die heiden nasies wat Adonai voor ons voorouers uitgedryf het, tot en met die dae van Dawid, [Deut 32:49; Jos 3:14-17]

⁴⁶ wat genade [guns en geestelike seëninge] gevind het voor Adonai en gevra het om 'n tabernakel vir die God van Jakob te bou. [2 Sam 7:8-16; Ps 132:1- 5]

⁴⁷ Maar Salomo het 'n huis vir Hom gebou. [1 Kon 6]

⁴⁸ Maar die Allerhoogste woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie, soos die profeet gesê het, [Jes 66:1-2]

⁴⁹ Die hemel is My troon en die aarde die voetbank van My voete; watter soort huis sal julle vir My bou, sê YHWH, of watter plek as My rusplek?

⁵⁰ Het My hand nie al hierdie dinge gemaak nie? [Jes 66:1-2]

⁵¹ Julle [eiewillige, weerbarstige] hardnekkiges en onbesnedenes van hart en ore, julle weerstaan altyd die Heilige Gees {Ruach HaKodesh}; net soos julle vaders gedoen het, so ook doen julle. [Eks 33:3, 5; Num 27:14; Jes 63:10; Jer 6:10; 9:26]

⁵² Watter een van die profete het julle vaders nie vervolgd nie? Ja, hulle het dié gedood wat vooraf die koms van die Regverdige verkondig het, van wie julle nou verraaiers en moordenaars geword het,

⁵³ julle wat die wet deur die beskikkinge van engele die wet van Adonai ontvang het, en tog nie onderhou [gehoorsaam] het nie!

The Stoning of Stephen

⁵⁴ When they heard these things, they were divided in their hearts and gnashed on him with their teeth.

⁵⁵ But he, being full of the Holy Spirit, looked up steadfastly into heaven and saw the glory of God and Jesus standing on the right hand of God

⁵⁶ and said, Behold, I see the heavens opened and the Son of man standing on the right hand of God.

⁵⁷ And crying out with a loud voice, they stopped their ears and ran upon him with one accord;

⁵⁸ and casting him out of the city, they stoned him; and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul.

⁵⁹ And they stoned Stephen calling upon God and saying, Lord Jesus, receive my spirit.

⁶⁰ And he kneeled down and cried with a loud voice, Lord, impute not this sin to their charge. And having said this, he fell asleep in the Lord.

Saul Ravages the Church

8 And Saul was consenting unto his death. And at that time there was a great persecution against the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] which was at Jerusalem, and they were all scattered abroad throughout the regions of Judaea and Samaria, except the apostles.

² And devout men carried Stephen to his burial and made great lamentation over him.

³ As for Saul, he made havoc of the congregation [Gr. ekklesia — called out ones]; entering into the houses and

Stefanus word Gestenig

⁵⁴ En toe hulle dit hoor, was hulle verdeeld in hul harte en het teen hom [*Stefanus*] op die tande gekners.

⁵⁵ Maar hy was vol van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} en het sy oë na die hemel gehou en het die heerlijkheid [*die prag en majesteit*] van Adonai gesien en Yahshua wat aan die regterhand van Adonai gestaan het

⁵⁶ en hy het gesê, Kyk, ek sien die hemele geopend en die Seun van die mens staan die regterhand van Adonai.

⁵⁷ Maar hulle het met 'n groot stem geskreu en hulle ore toegestop en soos een man op hom aangestorm;

⁵⁸ En hulle het hom buitekant die stad uitgesleep en hom gestenig; en die getuies het hulle klere by die voete van 'n jongman met die naam van Saulus neergelê.

⁵⁹ En hulle het Stefanus gestenig terwyl hy Adonai aangeroep en gesê het: YHWH, Yahshua ontvang my gees!

⁶⁰ En hy het op sy knieë neergeval en met 'n groot stem uitgeroep: YHWH, reken hulle hierdie sonde nie toe nie. En met dié woorde het hy ontslaap.

Saulus Vervolg die Kerk

8 En Saul het ook sy [*Stefanus*] dood goedgekeur [*hy was baie tevrede en het die ook goedgekeur*]. En daar het in dié tyd 'n groot vervolging teen die gemeente [Gr. ekklesia — uitgeroepenes] in Jerusalem ontstaan, en almal was verstrooi oor die streke van Judea en Samaria, behalwe die apostels [spesiale boodskappers].

² En goddienstige manne het Stefanus begrawe en het 'n groot rou oor hom gehad.

³ Maar Saul het die gemeente [Gr. ekklesia — uitgeroepenes] [met *wreedheid en geweld*] verwoes en in die

dragging out men and women, he committed them to prison.

Philip Proclaims Christ in Samaria

⁴ But those that were scattered abroad went everywhere preaching the word of the gospel.

⁵ Then Philip went down to the city of Samaria and preached the Christ unto them.

⁶ And the people with one accord gave heed unto those things which Philip spoke, hearing and seeing the signs which he did.

⁷ For many unclean spirits, crying with a loud voice, came out of those who were possessed with them, and many paralytics and that were lame were healed.

⁸ And there was great joy in that city.

Simon the Magician Believes

⁹ But there was a certain man called Simon, who before this in the same city used magic arts and amazed the people of Samaria, giving out that he himself was some great one,

¹⁰ to whom they all gave heed, from the least to the greatest, saying, This is the great virtue of God.

¹¹ And to him they had regard because for a long time he had amazed them with magic arts.

¹² But when they believed Philip preaching the gospel of the kingdom of God and the name of Jesus Christ, they were baptized, both men and women.

¹³ Then Simon himself believed also; and when he was baptized, he continued with Philip and wondered, beholding the

huise gegaan en manne en vroue uitgesleep en in die tronk laat sit.

Filippus Verkondig Christus in Samaria

⁴ En die wat verstrooi was, het die land deurgegaan [*van plek tot plek*] en die woord van die evangelie [*die doktriene met betrekking tot verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*] verkondig.

⁵ En Filippus [*die diaken, nie die apostel nie*] het na die stad van Samaria gegaan en Christus [*die Messias*] aan hulle verkondig. [Hand 6:5]

⁶ En die skare het eendragtig ag gegee op die woorde van Filippus toe hulle dit hoor en die tekens sien wat hy gedoen het.

⁷ Want daar het baie onrein geeste, met 'n groot stem [geskreu] uitgegroe, en uitgegaan uit dié wat besete was, en baie wat lam en kreupel was, was genees.

⁸ En daar was groot blydschap in daardie stad.

Simon die Townenaar Glo

⁹ Maar daar was 'n sekere man met die naam van Simon wat vantevore in die stad met towery omgegaan het en die mense van Samaria sprakeloos gehad deur homself uit te gee as iemand wat besonders was,

¹⁰ aan wie hulle almal ag gegee het, van die minste tot die mees belangrikste, wat gesê het, Dit is die groot krag van Adonai.

¹¹ En hulle het hom aangehang, omdat hy hulle 'n geruime tyd deur sy towerye verbyster het.

¹² Maar toe hulle Filippus geglo het, wat die evangelie {*goeie nuus*} aangaande die koninkryk van Adonai en die Naam van Yahshua Christus {*die Messias*} verkondig het, was hulle gedoopt {*onderdompel*}, beide mans en vrouens.

¹³ Toe het Simon self ook gelowig geword [*aanhang, glo en vertrou op die leerings van Filippus*]; en nadat hy gedoopt {*onderdompel*} was, het hy Filippus orals

miracles and signs which were being done.

¹⁴ Now when the apostles who were at Jerusalem heard that Samaria had received the word of God, they sent Peter and John unto them,

¹⁵ who, when they were come down, prayed for them that they might receive the Holy Spirit.

¹⁶ (For as yet he was fallen upon none of them; they were baptized only in the name of the Lord Jesus.)

¹⁷ Then they laid their hands on them, and they received the Holy Spirit.

¹⁸ And when Simon saw that through the laying on of the apostles' hands the Holy Spirit was given, he offered them money,

¹⁹ saying, Give me also this power, that on whomsoever I lay hands, he may receive the Holy Spirit.

²⁰ But Peter said unto him, Thy money perish with thee because thou hast thought that the gift of God may be purchased with money.

²¹ Thou hast neither part nor lot in this matter, for thy heart is not right in the sight of God.

²² Repent therefore of this thy wickedness and pray God, if perhaps this thought of thine heart may be forgiven thee.

²³ For I perceive that thou art in the gall of bitterness and in the prison of iniquity.

²⁴ Then Simon answered and said, Pray ye to the Lord for me that none of these things which ye have spoken come upon me.

²⁵ And they, when they had testified and preached the word of God, returned to

vergesel; en hy was verstom oor die tekens en groot kragte wat hy gesien het.

¹⁴ En nou toe die apostels [*spesiale boodskappers*] wat in Jerusalem was hoor dat Samaria die woord van Adonai aangeneem het, het hulle Petrus en Johannes na hulle toe gestuur,

¹⁵ wie, nadat hulle daar aangekom het, het vir hulle gebid dat hulle die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} mag ontvang.

¹⁶ (Want Hy het toe nog op niemand van hulle geval nie; maar hulle was net gedoop {*onderdompel*} in die Naam van YHWH, Yahshua.)

¹⁷ Toe het hulle [*die apostels*] die mense hande opgelê, en hulle het die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} ontvang.

¹⁸ En toe Simon sien dat daar deur die handoplegging van die apostels die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} gegee word, het hy hulle geld aangebied,

¹⁹ en gesê: Gee aan my ook hierdie krag, [*outoriteit*] sodat elkeen wat ek die hande oplê, die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} kan ontvang.

²⁰ Maar Petrus het vir hom gesê: Mag jou geld saam met jou vergaan, omdat jy gedink het die [*vrye*] gawe van Adonai kan deur geld gekoop word.

²¹ Jy het geen deel of lot in hierdie saak nie, want jou hart is nie reg voor Adonai nie [*dit is nie eenvoudig of reg of waar voor Adonai nie*]. [Ps 78:37]

²² Bekeer jou dan van hierdie boosheid van jou, en bid tot Adonai dat die gedagte van jou hart jou miskien vergewe mag word.

²³ Want ek sien dat jy in 'n gal van bitterheid en in bande van ongeregtheid [*om siele te boei*] is {*heeltemal onder beheer van sonde is*}. [Jes 58:6]

²⁴ Toe het Simon geantwoord en gesê: Bid julle tot YHWH vir my [*vermaan YHWH, beide van julle*], sodat niks van wat julle gesê het, oor my mag kom nie.

²⁵ En hulle, nadat hulle kragtig getuig en die woord van Adonai gespreek het, het teruggegaan na Jerusalem toe en het die

Jerusalem and preached the gospel in many villages of the Samaritans.

Philip and the Ethiopian Eunuch

²⁶ And the angel of the Lord spoke unto Philip, saying, Arise and go toward the south unto the way that goes down from Jerusalem unto Gaza, which is desert.

²⁷ Then he arose and went, and, behold, a man of Ethiopia, a eunuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure and had come to Jerusalem to worship,

²⁸ was returning and sitting in his chariot reading Isaiah the prophet.

²⁹ Then the Spirit said unto Philip, Go near and join thyself to this chariot.

³⁰ And Philip ran there to him and heard him read the prophet Isaiah and said, Dost thou understand what thou readeest?

³¹ And he said, How can I, except someone should guide me? And he besought Philip to come up and sit with him.

³² The place of the scripture which he read was this, He was led as a sheep to the slaughter, and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth;

³³ in his humiliation his judgment was taken away, and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth.

³⁴ And the eunuch answered Philip and said, I pray thee, of whom does the prophet speak this? of himself or of some other?

³⁵ Then Philip opened his mouth and began at the same scripture and preached unto him the gospel of Jesus.

³⁶ And as they went on their way, they came unto a certain water; and the eunuch said, See, here is water; what hinders me to be baptized?

evangelie aan baie dorpe van die Samaritane [op hulle pad] verkondig.

Filippus en die Ontmande Etiopiër

²⁶ En 'n engel van YHWH het met Filippus gepraat en gesê: Staen op en gaan na die suide op die pad wat afloop van Jerusalem na Gasa wat woestyn is.

²⁷ Toe het hy opgestaan en gegaan. En kyk, 'n man van Etiopië, 'n ontmande man met groot outoriteit, onder die Khandakh, die koningin van Etiopië, wat {*as minister*} oor al haar skatte aangestel was en na Jerusalem gekom het om te aanbid,

²⁸ hy was oppad terug en het op sy wa gesit en uit die profeet Jesaja gelees.

²⁹ Toe het die Gees vir Filippus gesê: Gaan nader en bly by daardie wa.

³⁰ En Filippus het daarheen gehardloop en gehoor dat hy uit die profeet Jesaja lees, en hy het gevra: Verstaan jy wat jy lees?

³¹ En hy het geantwoord: Hoe kan ek as niemand dit vir my uitleë nie? Toe het hy Filippus gevra om op te klim en by hom te kom sit.

³² En die gedeelte van die Skrif wat hy besig was om te lees, was dit: Soos 'n skaap is Hy gelei om geslag te word, en soos 'n lam wat stom is voor die een wat hom skeer, so maak Hy Sy mond nie oop nie;

³³ In Sy vernedering is Sy oordeel weggeneem, en wie sal Sy geslag beskrywe? want Sy lewe word beëindig op die aarde. [Jes 53:7-8]

³⁴ En die ontmande man (*amptenaar*) het geantwoord en vir Filippus gesê: Ek bid {*smeek*} jou, van wie praat die profeet hier, van homself of van iemand anders?

³⁵ En toe het Filippus sy mond oopgemaak en begin by dieselfde Skrifgedeelte en die evangelie {*goeie nuus*} van Yahshua aan hom verkondig.

³⁶ En soos hulle oppad was, kom hulle toe by water aan; en die ontmande man (*amptenaar*) het vir hom gesê: Kyk, hier

	is water; wat verhinder my om gedoop te word?
³⁷ And Philip said, If thou dost believe with all thine heart, thou may. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God.	³⁷ En Filippus het gesê: As jy glo met jou hele hart [<i>as jy oortuig is, met 'n vreugdevolle vertroue, dat Yahshua die Messias is en jy Hom aanvaar as die outeur van jou verlossing in die koninkryk van Adonai, en jy Hom sal gehoorsaam</i>], dan mag jy. En hy het geantwoord en gesê: Ek glo dat Yahshua Christus die Seun van Adonai is.
³⁸ And he commanded the chariot to stand still, and they went both down into the water, both Philip and the eunuch, and he baptized him.	³⁸ En hy het die wa beveel om stil te hou; en hulle het altwee in die water afgeklim, Filippus en die ontmande man (<i>amptenaar</i>), en hy [<i>Filippus</i>] het hom gedoop.
³⁹ And when they were come up out of the water, the Spirit of the Lord caught away Philip, so that the eunuch saw him no more, and he went on his way rejoicing.	³⁹ En toe hulle uit die water opkom, het die Gees van YHWH vir Filippus skielik weggevoer, en die ontmande man (<i>amptenaar</i>) het hom nie meer gesien nie, en hy het sy reis met blydskap voortgesit.
⁴⁰ But Philip was found at Azotus, and passing through, he preached the gospel in all the cities until he came to Caesarea.	⁴⁰ Maar Filippus was in Asdod gevind, en hy het die land deurgegaan en die evangelie verkondig in al die stede, totdat hy in Sesarea gekom het.

The Conversion of Saul

9 And Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, came unto the prince of the priests

² and asked him for letters to Damascus to the synagogues, that if he found any of this way, whether they were men or women, he might bring them bound unto Jerusalem.

³ And as he proceeded, he came near Damascus; and suddenly there shone round about him a light from heaven;

⁴ and falling to the earth, he heard a voice saying unto him, Saul, Saul, why dost thou persecute me?

Saul se Beking

9 Maar Saul, wat nog dreiging en moord het teen die dissipels van YHWH geblaas het, het na die hoëpriester gegaan

² en briewe van hom gevra vir die sinagoges in Damaskus [*om aan hom toestemming te gee*], sodat as hy mense sou vind wat aanhangers van die leer was [*die weg van die lewe deur geloof in Jesus Christus*], manne sowel as vroue, hy hulle gevange kan neem en na Jerusalem toe te kan bring.

³ En toe hy op sy reis naby Damaskus kom; het daar skielik 'n lig rondom hom van die hemel af geskyn;

⁴ en hy het omgeval op die grond en 'n stem gehoor wat vir hom gesê het: **Saul, Saul, waarom vervolg** [tiester en pla] jy My?

⁵ And he said, Who art thou, Lord? And the Lord said, I AM Jesus whom thou dost persecute; it is hard for thee to kick against the pricks.	⁵ En hy het gesê: Wie is U, Meneer? En YHWH het geantwoord: Ek Is Yahshua wie jy vervolg; dit is hard [<i>gevaarlik en dit kan sleg uitdraai</i>] vir jou om teen die prikkels te skop [<i>om te vergeefs en gevaarlike weerstand te bied</i>].
⁶ And he trembling and astonished said, Lord, what wilt thou have me to do? And the Lord said unto him, Arise and go into the city, and it shall be told thee what it behooves thee to do.	⁶ En terwyl hy gebewe het en verbaas was, het hy gesê: YHWH, wat wil U hê moet ek doen? En YHWH het hom geantwoord: Staan op en gaan na die stad, en dit sal aan jou vertel word wat om te doen.
⁷ And the men who journeyed with him stood speechless, hearing indeed the voice, but seeing no one.	⁷ En die manne wat saam met hom op pad was, het sprakeloos gestaan terwyl hulle wel die stem gehoor het, maar niemand gesien het nie.
⁸ Then Saul arose from the earth; and opening his eyes, he saw no one; so they led him by the hand and brought him into Damascus	⁸ Toe het Saul van die grond af opgestaan, en toe hy sy oë oopmaak, kon hy niemand sien nie; en hulle het sy hand gevat en hom na Damaskus toe gelei
⁹ where he was three days without sight, and neither ate nor drank.	⁹ waar hy drie dae lank sonder sig was, en hy het ook niks geëet of gedrink nie.
¹⁰ And there was a certain disciple at Damascus, named Ananias; to whom the Lord said in a vision, Ananias. And he said, Behold, I am here, Lord.	¹⁰ En daar was 'n dissipel in Damaskus met die naam van Ananias; aan wie YHWH in 'n visie gesê het, Ananias . En hy het geantwoord: Kyk, hier is ek, YHWH.
¹¹ And the Lord said unto him, Arise and go into the street which is called Straight and enquire in the house of Judas for one called Saul, of Tarsus; for, behold, he prays	¹¹ Toe het YHWH vir hom gesê: Staan op en gaan na die straat wat genoem word Reguitstraat, en vra in die huis van Judas na 'n man met die naam van Saul, van Tarsus, want kyk, hy bid daar
¹² and has seen in a vision a man named Ananias coming in and putting his hand on him, that he might receive his sight.	¹² en hy [Saul] het in 'n visioen 'n man met die naam van Ananias sien inkom en sy hande op hom lê, sodat hy weer kon sien.
¹³ Then Ananias answered, Lord, I have heard by many of this man, of how much evil he has done to thy saints in Jerusalem,	¹³ Toe het Ananias geantwoord, YHWH, ek het by baie mense van die man gehoor, hoeveel kwaad hy aan U heiliges (<i>afgesonderde kinders</i>) in Jerusalem gedoen het,
¹⁴ and even here he has authority from the princes of the priests to bind all that call on thy name.	¹⁴ en selfs hier het hy nou volmag [<i>en outoriteit</i>] van die priesterhoofde om almal gevange te neem wat U Naam aanroep.
¹⁵ But the Lord said unto him, Go; for he is a chosen vessel unto me, to bear my name before the Gentiles and kings and the sons of Israel;	¹⁵ Maar YHWH het vir homgesê: Gaan; want hy is uitgekies as My kanaal [werktuig, instrument], om My Naam te

dra voor die heiden nasies en konings en die kinders van Israel;

¹⁶ for I will show him how much it behooves him to suffer for my name.

¹⁷ Then Ananias went and entered into the house; and putting his hands on him said, Brother Saul, the Lord Jesus who appeared unto thee in the way as thou didst come, has sent me, that thou might receive thy sight and be filled with the Holy Spirit.

¹⁸ And immediately there fell from his eyes as it had been scales; and he received sight immediately and arose and was baptized.

Saul Proclaims Jesus in Synagogues

¹⁹ And when he had received food, he was comforted. Then Saul was certain days with the disciples who were at Damascus.

²⁰ And straightway he preached Christ in the synagogues, that he is the Son of God.

²¹ But all that heard him were amazed and said, Is not this he that destroyed those who called on this name in Jerusalem and came here for that intent that he might bring them bound unto the princes of the priests?

²² But Saul increased the more in strength and confounded the Jews who dwelt at Damascus, proving that this is the Christ.

Saul Escapes from Damascus

²³ And as many days passed, the Jews took counsel among themselves to kill him;

²⁴ but their ambushes were understood by Saul. And they watched the gates day and night to kill him.

²⁵ Then the disciples took him by night and let him down by the wall in a basket.

¹⁶ Want Ek sal self vir hom wys hoeveel hy vir My Naam moet ly.

¹⁷ En Ananias het gegaan en in die huis gekom; en het sy hande op hom gelê en gesê: Broer Saul, YHWH wat aan jou verskyn het op die pad waarmee jy gekom het, het my gestuur, sodat jy weer kan sien en met die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} vervul kan word.

¹⁸ En dadelik het daar iets soos skille van sy [*Saul*] oë afgeval en hy kon onmiddellik weer sien en hy het opgestaan en was gedoopt {*onderdompel*}.

Saulus Proklameer Jesus in die Sinagoges

¹⁹ En nadat hy voedsel ontvang het, het hy weer sterk geword. En Saul was 'n paar dae saam met die dissipels in Damaskus.

²⁰ En hy het dadelik Christus in die sinagoges verkondig, dat Hy die Seun van Adonai is.

²¹ En almal wat hom gehoor het, was verbaas en het gesê: Is hy nie die man wat almal uitgeroei het wat hierdie naam in Jerusalem aangeroep het nie, en het ook hierheen gekom om hulle gevange te neem en na die priesterhoofde te bring nie?

²² Maar Saul het al hoe kragtiger begin praat en die Jode wat in Damaskus gewoon het in die war gebring deur te bewys dat Hy, Yahshua, die Christus {*Messias*} was.

Saul Ontsnap uit Damaskus

²³ En ná geruime tyd het die Jode {*wat ongelowig was*} beraadslaag om hom dood te maak;

²⁴ maar Saul het komplotte verstaan. En hulle het die [*stads*] poorte dag en nag bewaak, om hom dood te maak.

²⁵ Maar die dissipels het hom geneem en in die nag oor die [*stads*] muur in 'n mandjie laat neersak.

Saul in Jerusalem

²⁶ And when Saul was come to Jerusalem, he tried to join himself to the disciples; but they were all afraid of him and did not believe that he was a disciple.

²⁷ But Barnabas took him and brought him to the apostles and declared unto them how he had seen the Lord in the way and that he had spoken to him and how he had preached boldly at Damascus in the name of Jesus.

²⁸ And he was with them coming in and going out at Jerusalem;

²⁹ and he spoke boldly in the name of the Lord Jesus and disputed against the Greeks; but they went about to slay him,

³⁰ which when the brethren knew, they brought him down to Caesarea and sent him forth to Tarsus.

³¹ Then the congregations [Gr. ekklesia — called out ones] had rest throughout all Judaea and Galilee and Samaria and were edified, walking in the fear of the Lord, and with the comfort of the Holy Spirit they were multiplied.

The Healing of Aeneas

³² And it came to pass, as Peter passed throughout all quarters, he came down also to the saints who dwelt at Lydda.

³³ And there he found a certain man named Aeneas, who had been in bed eight years, for he was a paralytic.

³⁴ And Peter said unto him, Aeneas, the Lord Jesus, the Christ, makes thee whole; arise and make thy bed. And he arose immediately.

³⁵ And all that dwelt at Lydda and Saron saw him and turned to the Lord.

Saul in Jerusalem

²⁶ En toe Sauls in Jerusalem aankom, het hy probeer om by die dissipels aan te sluit; maar almal was vir hom bang, omdat hulle nie geglo het dat hy 'n dissipel was nie.

²⁷ Maar Barnabas het hom geneem en na die apostels gebring en hulle vertel hoe hy op die pad YHWH gesien het en dat Hy met hom gepraat het, en hoe hy in Damaskus met moedigheid (*beredwilligheid om risiko's te neem*) in die Naam van Jesus gespreek het.

²⁸ En hy het saam met hulle in en uit Jerusalem gegaan;

²⁹ en hy het met moedigheid (*beredwilligheid om risiko's te neem*) gespreek in die Naam van YHWH, en ook met die Griekssprekende Jode getwis; maar hulle het probeer om hom dood te maak,

³⁰ en toe die broers dit agterkom, het hulle hom na Sesarea gebring en hom na Tarsus [*sy tuisdorp*] gestuur.

³¹ En die gemeentes [Gr. ekklesia - uitgeroepenes] deur die hele Judea en Galilea en Samaria het vrede gehad, en was opgebou [*gegroeï in wysheid, reinheid, vroomheid*], en het in die vrees van YHWH gewandel, en met die vertroosting van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*}, het hulle vermeerder.

Die Genesing van Eneas

³² En onderwyl Petrus oral rondgaan het, het hy ook by die heiliges (*afgesonderde kinders*) wat in Lidda gewoon het aangekom;

³³ en daar het hy 'n man met die naam van Eneas gevind, wat al agt jaar bedlêend en verlam was.

³⁴ En Petrus het vir hom gesê: Eneas, Yahshua Christus {*die Messias*} maak jou gesond; staan op en maak jou bed op! En hy het dadelik opgestaan.

³⁵ En al die inwoners van Lidda en Saron het hom gesien en hulle tot YHWH bekeer.

Dorcas Restored to Life

³⁶ Now there was at Joppa a certain disciple named Tabitha, which by interpretation is called Dorcas; this woman was full of good works and alms-deeds [lit. acts of mercy] which she did.

³⁷ And it came to pass in those days that she was sick and died, whom when they had washed, they laid her in an upper chamber.

³⁸ And since as Lydda was close to Joppa and the disciples had heard that Peter was there, they sent unto him two men, asking him that he not delay to come to them.

³⁹ Then Peter arose and went with them. When he was come, they brought him into the upper chamber: and all the widows stood by him weeping and showing the coats and garments which Dorcas had made them while she was with them.

⁴⁰ Then Peter put them all out and knelt down and prayed and turned to the body said, Tabitha, arise. And she opened her eyes; and when she saw Peter, she sat up.

⁴¹ And he gave her his hand and lifted her up; and calling the saints and widows, he presented her alive.

⁴² And it was known throughout all Joppa; and many believed in the Lord.

⁴³ And it came to pass that he tarried many days in Joppa with one Simon a tanner.

Peter and Cornelius

10 There was a certain man in Caesarea called Cornelius, a centurion of the company called the Italian,

Dorkas Opgewek tot Lewe

³⁶ En daar was in Joppe 'n sekere dissipel met die naam van Tabita [*in Arameers*], wat, as dit vertaal word, Dorkas [*Grieks*] beteken; die vrou was oorvloedig in goeie werke en aalmoesdade [lit. handelinge van ontferming] wat sy gedoen het.

³⁷ En in dié dae het sy siek geword en gesterwe, en hulle het haar gewas en in 'n bovertrek neergelê.

³⁸ En omdat Lidda naby Joppe was en die dissipels gehoor het dat Petrus daar was, het hulle twee manne na hom toe gestuur om hom te vra om sonder uitstel na hulle toe te kom.

³⁹ En Petrus het opgestaan en saam met hulle gegaan. En toe hy daar aankom, het hulle hom na die bovertrek geneem: en al die weduwees het by hom kom staan en ween en hom klere gewys wat Dorkas alles gemaak het toe sy nog by hulle was.

⁴⁰ En Petrus het almal buitentoe gestuur en neergekniel en gebed en na die liggaam gedraai en gesê: Tabita, staan op. En sy het haar oë oopgemaak; en toe sy Petrus sien, het sy regop gesit.

⁴¹ En hy het haar sy hand gegee en haar laat opstaan; en hy het toe die heiliges (*afgesonderde kinders*) en die weduwees geroep en haar lewendig voor hulle gebring.

⁴² En dit het bekend geword in die hele Joppe; en baie het in YHWH geglo [*aanhang, vertrou en staatmaak as die Messias en as hulle Verlosser*].

⁴³ En hy het 'n geruime tyd in Joppe gebly by 'n sekere Simon, 'n leerlooier.

Petrus en Kornelius

10 En daar was in Sesarea 'n man met die naam van Kornelius, 'n kaptein oor honderd {*Romeinse weermag offisier*} van die sogenaamde Italiaanse regiment,

² a devout man and one that feared God with all his house, who gave many alms to the people and prayed to God always.

³ He saw in a vision evidently about the ninth hour of the day an angel of God coming in to him and saying unto him, Cornelius.

⁴ And when he looked on him, he was afraid and said, What is it, Lord? And he said unto him, Thy prayers and thine alms [lit. thine acts of mercy] are come up for a memorial before God.

⁵ And now send men to Joppa and call for one Simon, whose surname is Peter;

⁶ he lodges with one Simon a tanner, whose house is by the sea side; he shall tell thee what it behooves thee to do.

⁷ And when the angel who spoke unto Cornelius was departed, he called two of his household servants and a devout soldier of those that waited on him continually;

⁸ and when he had declared all these things unto them, he sent them to Joppa.

Peter's Vision

⁹ On the morrow, as they went on their journey and drew near unto the city, Peter went up upon the housetop to pray about the sixth hour;

² 'n vrome man en iemand wat godvresend gelewe het, hy en sy hele huishouding, wat baie aalmoese {*vrygewig die Joodse armes gehelp het*} aan die mense gegee het en het altyddeur tot Adonai gebed het.

³ Hy het omtrent die negende uur van die dag [*drie uur die middag*] duidelik in 'n visie 'n engel van Adonai gesien wat na hom toe kom en vir hom gesê het: Kornelius.

⁴ En toe hy na hom kyk, was hy bang en het gesê: Wat is dit, Meneer? Toe antwoord hy {*die engel*} hom: Jou gebede en jou aalmoese ¹ [*handelinge van ontferming*] het voor God as 'n herinnering opgekom [*as 'n offer – heerlike geur – voor Adonai wat deur Hom onthou is*].

⁵ Stuur dan nou manne na Joppe en laat haal vir Simon wat ook Petrus genoem word;

⁶ hy is tuis by 'n sekere Simon, 'n leerlooier, wie se huis by die see is; hy sal jou sê wat jy moet doen.

⁷ En toe die engel wat met Kornelius gepraat het, weg was, het hy twee van sy huisbediendes en 'n vroom soldaat wat voortdurend op hom gewag het, geroep;

⁸ en toe hy al hierdie dinge aan hulle vertel het, het hy hulle na Joppe toe gestuur.

Petrus se Visie

⁹ En die volgende dag, terwyl hulle op pad was en naby die stad gekom het, het Petrus omtrent die sesde uur [*middag*] op die dak geklim om te bid;

¹ Die Hebreeuse woord vir almoese is "**Tzedakah**" en dit is 'n verpligting om te doen wat reg en regverdig is. Dit is om donasies anoniem aan onbekende ontvangers te gee, die hoogste vorm om 'n geskenk, lening of 'n vennootskap te gee wat sal lei tot die ontvanger wat homself ondersteun in plaas daarvan om op ander te leef. Anders as liefdadigheid, wat heeltemal vrywillig is, word tzedakah beskou as 'n godsdienstige verpligting wat uitgevoer moet word, ongeag die finansiële status en moet selfs deur arm mense uitgevoer word. / The Hebrew word for alms is "**Tzedakah**" and it is an obligation. It means righteousness, fairness or justice and refers to the religious obligation to do what is right and just. It is to give donations anonymously to unknown recipients, the highest form is to give a gift, loan or partnership that will result in the recipient supporting himself instead of living upon other. Unlike charity, which is completely voluntary, tzedakah is seen as a religious obligation which must be performed regardless of financial standing and must be performed even by poor people.

¹⁰ and he became very hungry and would have eaten; but while they made ready, he fell into a rapture of understanding

¹¹ and saw the heaven opened and a certain vessel descending unto him, as it had been a great sheet knit at the four corners and let down to the earth,

¹² in which were all manner of fourfooted beasts of the earth and wild beasts and reptiles and fowls of the air.

¹³ And there came a voice to him, Rise, Peter, kill and eat.

¹⁴ But Peter said, Not so, Lord; for I have never eaten any thing that is common or unclean.

¹⁵ And the voice spoke unto him again the second time, That which God has cleansed, do not call common.

¹⁶ This was done three times, and the vessel was received up again into heaven.

¹⁷ Now while Peter doubted in himself what this vision which he had seen should mean, behold, the men who were sent from Cornelius had made enquiry for Simon's house and stood before the gate

¹⁸ and called and asked whether Simon, who was surnamed Peter, were lodged there.

¹⁹ While Peter thought on the vision, the Spirit said unto him, Behold, three men seek thee.

²⁰ Arise therefore and get thee down and go with them, doubting nothing; for I have sent them.

²¹ Then Peter went down to the men who were sent unto him from Cornelius and said, Behold, I am he whom ye seek; what is the cause for which ye are come?

²² And they said, Cornelius the centurion, a just man and one that fears God and

¹⁰ en hy het baie honger geword en wou eet; maar terwyl hulle besig was om kos voor te berei, het daar 'n intense gevoel van begrip oor hom gekom {*'n beswyming het oor hom gekom*}:

¹¹ en hy het die hemel geopend gesien en 'n sekere voorwerp het na hom toe neergedaal, soos 'n groot laken wat aan die vier hoeke vasgebind was en op die aarde neergelaat was,

¹² daarin was al die viervoetige diere van die aarde en die wilde diere en reptiele en die voëls van die lug.

¹³ Toe daar het 'n stem na hom toe gekom: **Staan op, Petrus, slag en eet!**

¹⁴ En Petrus hete gesê: Nooit {*absoluut*} nie, YHWH, want ek het nog nooit iets onheiligs of onreins geëet nie.

¹⁵ En weer het die stem vir die tweede keer na hom toe gekom: **Wat Adonai rein gemaak het, mag jy nie onheilig ag nie.**

¹⁶ En dit het drie maal gebeur, en die voorwerp is weer in die hemel opgeneem.

¹⁷ En terwyl Petrus by homself getwyfel het wat die betekenis van die visie wat hy gesien het was, het die manne wat deur Kornelius gestuur was, en wat navrae gedoen het na die huis van Simon, voor die hek gestaan.

¹⁸ en hulle het geroep en gevra of Simon, wat ook Petrus genoem was, daar tuis was.

¹⁹ Terwyl Petrus nagedink het oor die visie [*en mediteer daarop*], het die Gees vir hom gesê: Kyk, daar is drie manne wat jou soek.

²⁰ Staan dan op, klim af en gaan saam met hulle sonder om te twyfel [*oor die wettigheid of enige diskriminasie of huiwering*], want Ek het hulle gestuur.

²¹ En Petrus het afgegaan na die manne wat deur Kornelius na hom gestuur was, en gesê: Kyk, dit is ek wat julle soek; wat is die rede waarom julle hier is?

²² En hulle het gesê: Kornelius, die kaptein oor honderd man {*'n Romeinse*

of good report among all the nation of the Jews, was warned from God by a holy angel to send for thee into his house and to hear words of thee.

²³ Then he called them in and lodged them. And on the morrow Peter went away with them, and certain brethren from Joppa accompanied him.

²⁴ And the next day they entered into Caesarea. And Cornelius waited for them and had called together his kinsmen and near friends.

²⁵ And as Peter was coming in, Cornelius met him and fell down at his feet and worshipped him.

²⁶ But Peter took him up, saying, Stand up; I myself also am a man.

²⁷ And as he talked with him, he went in and found many that were come together.

²⁸ And he said unto them, Ye know how that it is an abominable thing for a man that is a Jew to keep company or come unto one of another nation; but God has showed me that I should not call any man common or unclean.

²⁹ Therefore I came unto you without doubting, as soon as I was sent for; I ask therefore for what intent ye have sent for me?

³⁰ And Cornelius said, Four days ago I was fasting until this hour; and at the ninth hour I prayed in my house, and, behold, a man stood before me in bright clothing

³¹ and said, Cornelius, thy prayer is heard and thine alms are had in remembrance in the sight of God.

³² Send therefore to Joppa, and call here Simon, whose surname is Peter; he is lodged in the house of one Simon a

weermag offisier}, 'n regverdige en godvresende man, wat 'n goeie naam het by al die nasies van die Jode, is deur 'n heilige engel van Adonai bewus gemaak, om u te laat haal na sy huis toe om te hoor wat u te sê het.

²³ Toe het hy hulle ingenooi en hulle gehuisves [*vir die nag*]. En die volgende dag het Petrus saam met hulle gegaan, en sekere broers van Joppe het saam met hom gegaan.

²⁴ Die volgende dag het hulle in Sesarea aangekom. En Kornelius het vir hulle gewag en hy het alreeds sy familie en huisvriende bymekaar geroep.

²⁵ En toe Petrus inkom, het Kornelius hom tegemoet gegaan en in eerbied voor hom gekniel.

²⁶ Maar Petrus het hom opgetel en gesê: Staan op; ek is self ook net 'n mens.

²⁷ En terwyl hy [*Petrus*] met hom [*Kornelius*] gepraat het, het hy binne gegaan en baie gevind wat bymekaar gekom het.

²⁸ En hy vir hulle gesê, Julle weet dat dit 'n gruwelike daad vir 'n Joodse man is om met enige iemand van 'n ander volk om te gaan of om by hom aan huis te kom; maar Adonai het my gewys dat ek geen ander mens onheilig of [*seremonieel*] onrein mag beskou nie.

²⁹ Daarom het ek, sonder enige twyfeling [*beswaar en wanopvatting*] gekom; Ek vra dan om watter rede het julle my laat haal.

³⁰ En Kornelius het gesê: Vier dae gelede was ek besig om te vas tot op hierdie uur; en die negende uur [*drie uur die middag*] het ek in my huis gebed, en kyk, 'n man in wit klere het voor my gestaan

³¹ en gesê: Kornelius, jou gebed is verhoor en jou aalmoese [*donasies aan die armes*] is voor Adonai in herinnering gebring [*Hy het geluister en is op die punt om jou te help*].

³² Stuur daarom na Joppe en laat Simon haal wat ook Petrus genoem word; hy vertoef in die huis van Simon, 'n

tanner by the sea side, who, when he comes, shall speak unto thee.

³³ Immediately therefore I sent to thee, and thou hast done well to come. Now therefore we are all here present before God to hear all things that are commanded thee of God.

Gentiles Hear the Good News

³⁴ Then Peter opened his mouth and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons;

³⁵ but in every nation he that fears him and works righteousness is acceptable to him.

³⁶ The word which God sent unto the sons of Israel, preaching the gospel: peace by Jesus Christ (he is Lord of all),

³⁷ that word, I say, ye know, which was published throughout all Judaea and began from Galilee, after the baptism which John preached,

³⁸ how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Spirit and with power, who went about doing good and healing all that were oppressed of the devil, for God was with him.

³⁹ And we are witnesses of all things which he did both in the land of Judea and in Jerusalem, whom they slew hanging him on a tree.

⁴⁰ This same one God raised up the third day and showed him openly,

⁴¹ not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who ate and drank with him after he rose from the dead.

⁴² And he commanded us to preach unto the people and to testify that it is he who is ordained of God to be the Judge of living and dead.

leerlooiër, by die see, wie, as hy kom, sal met julle praat.

³³ Onmiddelik het ek toe op die daad na u gestuur, en u [wat 'n Jood is] het goed gedoen om te kom. Nou is ons dan almal hier in die teenwoordigheid van Adonai om alles te hoor wat Adonai aan u opgedra het.

Heidennasies Hoor die Goeie Nuus

³⁴ Toe het Petrus sy mond oopgemaak en gesê: Ek sien waarlik dat Adonai geen aannemer van die persoon is nie {*Adonai speel nie gunsteling nie*};

³⁵ maar dat in elke nasie die een wat Hom vrees en werke van geregtigheid doen, vir Hom aanvaarbaar is.

³⁶ Die woord wat Adonai na die kinders van Israel gestuur het, verkondig die evangelie: vrede deur Yahshua Christus {*die Messias*} (Hy is YHWH van almal) {*en alles*};

³⁷ die woord, sal ek sê, weet julle, wat deur die hele Judea gebeur het en wat van Galilea af begin het, ná die doop wat Johannes gepreek het,

³⁸ hoe Adonai vir Yahshua van Nasaret gesalf het met die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} en met krag, wat uitgegaan en goed gedoen het en almal genees wat onder die mag van die duiwel was, omdat Adonai met Hom was.

³⁹ En ons was getuies van alles wat Hy gedoen het beide in die land van Judea en in Jerusalem, wie Hom dood gemaak het en Hom aan 'n boom {*paal*} gehang het.

⁴⁰ Dieselfde Een het Adonai op die derde dag opgewek en Hom openlik laat verskyn,

⁴¹ nie aan al die mense nie, maar aan getuies wat deur Adonai uitgekies was, ook aan ons, wat saam met Hom geëet en gedrink het nadat Hy uit die dood opgestaan het.

⁴² En Hy het ons beveel om aan die mense te preek en te getuig dat dit Hy is wat deur Adonai aangestel is as Regter oor lewendes en dooies.

⁴³ Unto him all the prophets give witness, that whosoever believes in him shall receive remission of sins through his name.

The Holy Spirit Falls on the Gentiles

⁴⁴ While Peter yet spoke these words, the Holy Spirit fell on all those who heard the word.

⁴⁵ And those of the circumcision who believed were astonished, as many as came with Peter, that also on the Gentiles the gift of the Holy Spirit was poured out.

⁴⁶ For they heard them speak with tongues and magnify God. Then Peter answered,

⁴⁷ Can anyone forbid water that these should not be baptized, who have received the Holy Spirit as well as we?

⁴⁸ And he commanded them to be baptized in the name of the Lord Jesus. Then they begged him to tarry certain days.

Peter Reports to the Congregation

11 And the apostles and brethren that were in Judaea heard that the Gentiles had also received the word of God.

² When Peter was come up to Jerusalem, those that were of the circumcision contended with him,

³ saying, Why didst thou go in to men uncircumcised and eat with them?

⁴³ Aan Hom gee al die profete getuienis, dat elkeen wat in Hom glo [*aanhang, vertrou en staatmaak*], sal vergifnis van sondes ontvang deur Sy Naam.

Die Heilige Gees Val op Heidene

⁴⁴ Terwyl Petrus nog besig was om hierdie woorde te spreek, het die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} op almal geval wat die woord gehoor het.

⁴⁵ En die gelowiges uit die besnydenis, was almal verbaas, wat saam met Petrus gekom het, dat ook aan die Heidene die gawe van die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} uitgestort was.

⁴⁶ Want hulle het gehoor hoe hulle in [*onbekende*] tale spreek en Adonai groot maak. Toe het Petrus geantwoord,

⁴⁷ Kan enige iemand nou water verbied, sodat hierdie mense nie gedoop {*onderdompel*} kan word nie, wat net soos ons die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} ontvang het?

⁴⁸ En hy het hulle beveel om gedoop {*onderdompel*} te word in die Naam van Yahshua die Christus {*die Messias*}. Toe het hulle hom gevra om nog 'n paar dae te bly.

Petrus Lewer Verslag aan die Gemeente

11 En die apostels [*spesiale boodskappers*] en die broers wat in Judea was, het gehoor dat die heidene ook die woord van God [*die leer aangaande verlossing deur Christus in die Konkinkryk van Adonai*] aangeneem het.

² Toe Petrus na Jerusalem opgaan het, het die wie uit die besnydenis was [*'n sekere Joodse Christen*], met hom getwis [*hulle het van hom geskei in 'n vyandige gees, gestry en geargumenteer*],

³ en gesê: Waarom het jy by onbesnede manne aan huis gegaan en saam met hulle geëet?

⁴ But Peter rehearsed the matter from the beginning and expounded it by order unto them, saying,

⁵ I was in the city of Joppa praying, and in a rapture of understanding I saw a vision: A certain vessel descended like a great sheet let down from heaven by the four corners, and it came unto me,

⁶ upon which when I had fastened my eyes, I considered and saw fourfooted beasts of the earth and wild beasts and reptiles and fowls of the air.

⁷ And I heard a voice saying unto me, Arise, Peter, slay and eat.

⁸ But I said, Not so, Lord, for nothing common or unclean has at any time entered into my mouth.

⁹ But the voice answered me again from heaven, What God has cleansed, do not call common.

¹⁰ And this was done three times, and it was all drawn up again into heaven.

¹¹ And, behold, immediately there were three men already come unto the house where I was, sent from Caesarea unto me.

¹² And the Spirit bade me go with them, doubting nothing. Moreover these six brethren accompanied me, and we entered into the man's house:

¹³ And he showed us how he had seen an angel in his house, who stood and said unto him, Send to Joppa and call for Simon, whose surname is Peter,

¹⁴ who shall tell thee words, by which thou and all thy house shall be saved.

¹⁵ And as I began to speak, the Holy Spirit fell on them, as on us at the beginning.

¹⁶ Then I remembered the word of the Lord, when he said, John indeed

⁴ Maar Petrus het alles herhaal en vir hulle alles van die begin af, in volgorde uitgelê en gesê,

⁵ Ek was in die stad Joppe besig om te bid, en 'n intense gevoel van begrip het oor my gekom {*'n beswyming het oor hom gekom*} en toe het ek 'n visie gesien: 'n sekere voorwerp het uit die hemel neergedaal soos 'n groot laken wat aan die vier hoeke uit die hemel neergelaat word, en dit het tot by my gekom,

⁶ En toe ek stip daarna kyk en dit waarneem, het ek viervoetige diere van die aarde en die wilde en die kruipende diere en die voëls van die hemel gesien.

⁷ En ek het 'n stem vir my hoor sê: **Staan op, Petrus, slag en eet!**

⁸ Maar ek het geantwoord: **Nooit nie, YHWH, want niks onheiligs of [serimonieel] onreins het ooit in my mond ingegaan nie.**

⁹ En die stem het my die tweede keer uit die hemel geantwoord, Wat Adonai rein verklaar het, mag jy nie onrein ag nie.

¹⁰ En dit het drie maal gebeur en alles was weer opgetrek in die hemel in.

¹¹ En dadelik het daar drie manne voor die huis waar ek in was gestaan, wat van Sesarea af na my toe gestuur was.

¹² En die [*Heilige*] Gees het vir my gesê dat ek saam met hulle moes gaan sonder om te twyfel. En saam met my het ook hierdie ses broers gegaan, en ons het in die man se huis ingegaan:

¹³ En hy het ons vertel hoe hy die engel in sy huis sien staan het en vir hom gesê het, Stuur manne na Joppe en laat vir Simon haal wat ook Petrus genoem word,

¹⁴ hy sal woorde tot jou spreek waardeur jy en jou hele huis gered sal word [*van ewige dood*].

¹⁵ En toe ek begin praat, het die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} op hulle geval net soos op ons in die begin. [Hand 2:1-4]

¹⁶ Toe onthou ek het die woord van YHWH, toe Hy gesê het, **Johannes het inderdaad met water gedoop {onderdompel}, maar**

baptized in water, but ye shall be baptized in the Holy Spirit.

¹⁷ So then, if God gave them the same gift as he did unto us, who have believed on the Lord Jesus Christ, who was I, that I should withstand God?

¹⁸ When they heard these things, they were silent and glorified God, saying, Then God has also granted repentance unto life to the Gentiles.

The Congregation in Antioch

¹⁹ Now those who were scattered abroad by the tribulation that arose about Stephen travelled as far as Phenice and Cyprus and Antioch, preaching the word to no one except only unto the Jews.

²⁰ And some of them were men of Cyprus and Cyrene, who, when they came into Antioch, spoke unto the Greeks, preaching the gospel of the Lord Jesus.

²¹ And the hand of the Lord was with them, and a great number believed and turned unto the Lord.

²² Then tidings of these things came unto the ears of the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] which was in Jerusalem, and they sent forth Barnabas that he should go unto Antioch.

²³ Who, when he came and had seen the grace of God, was glad and exhorted them all to remain in their purpose of heart in the Lord.

²⁴ For he was a good man and full of the Holy Spirit and of faith, and many people were added unto the Lord.

julle sal met die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} gedoop {onderdompel} word [*in die Heilige Gees geplaas word, aan Hom bekend gestel word*].

¹⁷ As Adonai dan aan hulle dieselfde gawe gegee het soos aan ons wat in YHWH, Yahshua Christus {*die Messias*} geglo het [*aanhang, vertrou en op staat maak*], wie was ek dan [*met watter krag of outoriteit het ek dan*], om Adonai te probeer verhinder [*inmeng, belemmer, verbied of weerstaan*] {*in Sy pad te staan*}?

¹⁸ En toe hulle dit hoor, was hulle doodstil en het Adonai verheerlik en gesê, Dan het Adonai ook aan die heidene die bekering tot die lewe [*na die dood*] geskenk.

Die Gemeente in Antiogië

¹⁹ Die wat dan verstrooi was deur die verdrukking wat oor Stefanus ontstaan het, het sover as Fenisië en Siprus en Antiogië gestrek om die woord te spreek [*die doktriene met betrekking tot verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*], aan niemand anders behalwe die Jode nie.

²⁰ En van hulle was van Siprus en Sirene af, wie, toe hulle in Antiogië aangekom het met die Griekssprekende Jode gepraat en die evangelie {*Goeie Nuus*} van Yahshua die Christus {*die Messias*} verkondig het.

²¹ En die hand van YHWH was met hulle, en 'n groot getal het gelowig geword [*Hom aangehang, vertrou en op Hom staat gemaak*] en hulle tot die Here bekeer.

²² En die gemeente [Gr. ekklesia - uitgeroepes] wat in Jerusalem was {*Messianiese gemeenskap*}, het die berig hiervan ter hore gekom en hulle het Barnabas afgestuur om na Antiogië toe te gaan.

²³ Toe hy daar kom en die genade van Adonai sien, was hy bly en het almal vermaan om met hartlike voorneme aan YHWH getrou te bly.

²⁴ Want hy was 'n goeie man [*goed in homself, en ook vir die welstand en voordeel van ander*] en vol van die Heilige

25 Then Barnabas departed to Tarsus to seek Saul, and when he had found him, he brought him unto Antioch.

26 And it came to pass that for a whole year they gathered themselves together with the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] and taught many people. And the disciples were called Christians first in Antioch.

27 And in those days prophets came down from Jerusalem unto Antioch.

28 And one of them named Agabus stood up and signified by the Spirit that there should be great famine throughout all the world, which came to pass in the days of Claudius Caesar.

29 Then the disciples, each one according to what he had, determined to send relief unto the brethren who dwell in Judea,

30 which they likewise did and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

James Killed and Peter Imprisoned

12 Now at that time Herod the king stretched forth his hands to mistreat certain of the congregation [Gr. ekklesia — called out ones].

² And he killed James the brother of John with the sword.

³ And because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.)

⁴ And when he had apprehended him, he put him in prison and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him,

Gees {*Ruach HaKodesh*} en geloof [*geglo dat Jesus die Messias is, deur wie ons ewige verlossing verkry*]; en baie mense was aan YHWH toegevoeg.

²⁵ Toe het Barnabas na Tarsus toe vertrek om vir Saul te gaan opsoek, en toe hy hom kry, het hy hom na Antiogië gebring.

²⁶ En hulle het 'n hele jaar lank in die gemeente [ekklisia - uitgeroeptes] saam vergader en het baie mense onderrig; en die dissipels was in Antiogië vir die eerste keer Christene genoem.

²⁷ En in dié dae het daar profete van Jerusalem na Antiogië gekom.

²⁸ En een van hulle met die naam van Agabus het opgestaan en deur die Heilige Gees te kenne gegee dat daar 'n groot hongersnood oor die hele wêreld {*Romeinse Ryk*} sou kom, wat plaasgevind het toe Claudius keiser was.

²⁹ Toe het die dissipels, elkeen na sy vermoë, iets gestuur tot versorging van die broers wat in Judea woon,

³⁰ En dit het hulle ook gedoen deur dit aan die ouderlinge saam met Barnabas en Saul te stuur.

Jakobus word Doodgemaak en Petrus Gevange Geneem

12 In dié tyd het koning Herodes party van die gemeentede [ekklisia-uitgeroeptes] {*Messiaanse gemeenskap*} gevange geneem en hulle mishandel.

² En hy het Jakobus, die broer van Johannes, met die swaard laat doodmaak.

³ En toe hy sien dat dit by die Jode byval vind, het hy verder gegaan en ook Petrus gevange laat neem. (Dit was die dae van die ongesuurde brode.) [*gedurende die Paasfeestyd*]

⁴ Toe hy hom aangekeer het, het hy hom in die tronk gesit en hom oorgegee aan vier afdelings, van vier soldate elkeen, om hom te bewaak, met die bedoeling om

intending after the Passover to bring him forth to the people.

⁵ Peter therefore was kept in the prison, and the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] made prayer without unto God for him.

Peter Is Rescued

⁶ And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains, and the guards before the door that kept the prison.

⁷ And, behold, the angel of the Lord came upon him, and a light shone in the prison, and he smote Peter on the side and woke him up, saying, Arise quickly. And his chains fell off from his hands.

⁸ And the angel said unto him, Gird thyself and bind on thy sandals. And so he did. And he said unto him, Cast thy garment about thee and follow me.

⁹ And he went out and followed him and knew not that it was true which was done by the angel, but thought he saw a vision.

¹⁰ When they were past the first and the second guard, they came unto the iron gate that leads unto the city, which opened to them of its own accord, and they went out and passed on through one street, and then the angel departed from him.

¹¹ And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety that the Lord has sent his angel and has delivered me out of the hand of Herod and from all the people of the Jews who waited for me.

¹² And considering this, he came to the house of Mary the mother of John, whose surname was Mark, where many were gathered together praying.

¹³ And as Peter knocked at the door of the patio, a damsel came to hearken, named Rhoda.

hom ná die Paasfees voor die mense te bring {*voor 'n openbare verhoor*}.

⁵ So was Petrus dan in die gevangenis bewaak, en die gemeente [ekklisia - uitgeroeptes] {*Messiaanse gemeenskap*} het aanhoudend vir hom tot Adonai gebid.

Petrus word Bevry

⁶ En voor Herodes hom wou voortbring, het Petrus in daardie nag tussen twee soldate geslaap, met twee kettings geboei, en wagte voor die deur het die tronk bewaak.

⁷ En, kyk, meteens staan daar 'n engel van YHWH by hom, en 'n lig het in die tronk geskyn en hy het Petrus aan die sy geraak om hom wakker te maak en het gesê: Staan gou op. En die boeie het van sy hande afgeval.

⁸ En die engel het vir hom gesê: Maak jou gordel vas en trek jou skoene aan. En hy het dit gedoen. En hy het vir hom gesê: Gooi jou bo-kleed om en volg my.

⁹ En hy [*Petrus*] het uitgegaan en hom gevolg; en hy het nie geweet of dit waar was wat deur die engel plaasgevind het nie, maar het gemeen dat hy 'n visie gesien het.

¹⁰ En toe hulle by die eerste en die tweede wag verbygegaan het, het hulle by die ysterpoort wat na die stad lei gekom, en dit het vanself vir hulle oopgegaan en hulle het buitekant gekom en een straat verder gegaan, en toe het die engel hom skielik verlaat.

¹¹ En toe Petrus tot homself kom, het hy gesê: Nou weet ek waarlik dat YHWH sy engel gestuur het en my gered het uit die hand van Herodes en uit al die verwagtinge van die mense van die Jode.

¹² En met dié gedagte [*toe hy al die elemente begryp het*] het hy na die huis van Maria, die moeder van Johannes wat ook Markus genoem word gegaan, waar baie bymekaar was en gebid het.

¹³ En toe Petrus aan die voordeur klop, het 'n diensmeisie met die naam van Rodé gegaan om te hoor wie daar was.

¹⁴ And when she recognized Peter's voice, she opened not the gate for gladness, but ran in and told how Peter stood at the gate.

¹⁵ And they said unto her, Thou art mad. But she constantly affirmed that it was even so. Then they said, It is his angel.

¹⁶ But Peter continued knocking, and when they had opened the door and saw him, they were astonished.

¹⁷ But he, beckoning unto them with the hand to be silent, declared unto them how the Lord had brought him out of the prison. And he said, Go make these things known unto James and to the brethren. And he departed and went to another place.

¹⁸ Now as soon as it was day, there was no small stir among the soldiers concerning what was become of Peter.

¹⁹ And when Herod had sought for him and found him not, he examined the guards and commanded that they should be taken away. Then he went down from Judaea to Caesarea and abode there.

The Death of Herod

²⁰ And Herod was highly displeased with those of Tyre and Sidon, but they came with one accord to him, and, having bribed Blastus, the king's chamberlain, they asked for peace because their lands were supplied through those of the king's.

²¹ And upon a set day Herod, arrayed in royal apparel, sat upon his throne and made an oration unto them.

²² And the people gave a shout, saying, It is the voice of god, and not of man.

²³ And immediately the angel of the Lord smote him because he did not give God the glory, and he expired eaten of worms.

²⁴ But the word of the Lord grew and multiplied.

¹⁴ En toe sy die stem van Petrus herken, het sy van blydschap nie die deur oopgemaak nie, maar na binne gehardloop en vertel dat Petrus voor die deur staan.

¹⁵ Maar hulle het vir haar gesê: Jy is mal. Maar sy het volgehou dat dit so is. Daarop het hulle gesê: Dit is sy engel.

¹⁶ Maar Petrus het aangehou met klop; en toe hulle oopmaak, het hulle hom gesien en was verbaas.

¹⁷ Maar hy het vir hulle met die hand beduie om stil te bly en het aan hulle vertel hoe die Here hom uit die gevangenis uitgelei het. En hy het gesê: Vertel dit aan Jakobus en die broers. En hy het uitgegaan en na 'n ander plek vertrek.

¹⁸ En toe dit dag geword het, was daar onder die soldate 'n groot opskudding oor wat van Petrus geword het.

¹⁹ En toe Herodes vir hom soek en hom nie kon kry nie, het hy die wagte onder verhoor geneem en beveel dat hulle weggeneem moes word. En hy het van Judea weggegaan na Sesarea en daar gebly.

Die Dood van Herodes

²⁰ En Herodes was hoogs ontevrede met die mense van Tirus en Sidon, maar hulle het eenparig na hom toe gekom, en nadat hulle Blastus, die koning se hofdienaar, omgekoop het, het hulle vir vrede gevra, omdat hulle land afhanklik was vir voedsel en deur die koning se land gevoed word.

²¹ En op 'n bepaalde dag het Herodes 'n koninklike kleed aangetrek en op die troon gaan sit en hulle toegesprek.

²² En die mense het geskreeu, en gesê, dit is 'n stem van God en nie van 'n mens nie.

²³ En onmiddellik het 'n engel van YHWH hom getref, omdat hy nie die eer aan Adonai gegee het nie, en hy was deur wurms verteer en het gesterwe.

²⁴ Maar die woord van God het verder versprei en vermeerder.

²⁵ And Barnabas and Saul returned from Jerusalem, when they had fulfilled their ministry, and took with them John, whose surname was Mark.

Barnabas and Saul Sent Off

13 Now there were in the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] that was at Antioch prophets and teachers: Barnabas and Simeon that was called Niger and Lucius of Cyrene and Manaen, who had been brought up with Herod the tetrarch, and Saul.

² As they ministered to the Lord and fasted, the Holy Spirit said, Separate me Barnabas and Saul for the work unto which I have called them.

³ And when they had fasted and prayed and laid their hands on them, they released them.

Barnabas and Saul on Cyprus

⁴ So they, being sent forth by the Holy Spirit, departed unto Seleucia, and from there they sailed to Cyprus.

⁵ And when they arrived at Salamis, they preached the word of God in the synagogues of the Jews, and they also had John as an attendant.

⁶ And when they had gone through the isle unto Paphos, they found a certain wise man, a false prophet, a Jew, whose name was Barjesus,

⁷ who was with the proconsul, Sergius Paulus, a prudent man, who called for

²⁵ En Barnabas en Saul het van Jerusalem teruggekeer, nadat hulle hul diens vervul het, en hulle het Johannes saamgeneem, wat ook Markus genoem word.

Barnabas en Saul word Uitgestuur

13 En daar was in die plaaslike gemeente [ekklisia - uitgeroeptes] in Antiogië sekere profete [*geïnspireerde verklaarders van die wil en doel van Adonai*] en onderwysers, naamlik Barnabas en Simeon wat Niger {"*die Swart*"} genoem word, en Lucius van Sirene, en Manaen, wat saam met Herodes, die heerser groot geword het, en Saul.

² En terwyl hulle besig was om YHWH te dien en te vas, het die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} gesê: Sonder nou Barnabas en Saul vir My af vir die werk waarvoor Ek hulle geroep het.

³ En hulle het gevas en gebid en hulle die hande opgelê, en toe vrygestel om te gaan.

Barnabas en Saul na Siprus

⁴ So het hulle, uitgestuur deur die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*}, vertrek na Seleukië en daarvandaan weggeëil na Siprus toe.

⁵ En toe hulle in Salamis aankom, het hulle die woord van Adonai in die sinagoges van die Jode verkondig [*aangaande die bekering deur Christus vir verlossing in die koninkryk van Adonai*], en hulle het ook vir Johannes² [*Markus*] by hulle gehad om te help.

⁶ En hulle het die eiland deurgegaan tot by Pafos, en 'n sekere towenaar gevind, 'n vals profeet, 'n Jood, sy naam was Barjesus,

⁷ wie by die goewerneur Sergius Paulus was, 'n verstandige man. Dié het Bárnabas en Saulus laat roep en het

² In die Complete Jewish Bybel verwys dit na die naam "Yochanan" (Markus). / In the Complete Jewish Bible it refers to the name, "Yochanan" (Mark).

Barnabas and Saul and desired to hear the word of God.

⁸ But Elymas the wise man (for so is his name by interpretation) withstood them, seeking to turn away the proconsul from the faith.

⁹ Then Saul (who also is Paul), filled with the Holy Spirit, set his eyes on him

¹⁰ and said, O full of all deception and all licentiousness, thou son of the devil, thou enemy of all righteousness, wilt thou not cease to pervert the right ways of the Lord?

¹¹ And now, behold, the hand of the Lord is against thee, and thou shalt be blind, not seeing the sun for a season. And immediately there fell on him a mist and a darkness, and he went about seeking some to lead him by the hand.

¹² Then the proconsul, when he saw what was done, believed, being astonished at the doctrine of the Lord.

Paul and Barnabas at Antioch in Pisidia

¹³ Now when Paul and his company sailed from Paphos, they came to Perga in Pamphylia; then John, departing from them, returned to Jerusalem.

¹⁴ But when they departed from Perga, they came to Antioch in Pisidia and went into the synagogue on the sabbath day and sat down.

¹⁵ And after the reading of the law and the prophets the princes of the synagogue sent unto them, saying, Ye men and brethren, if ye have any word of exhortation for the people, speak.

¹⁶ Then Paul stood up, and beckoning with his hand said, Men of Israel and ye that fear God hearken.

¹⁷ The God of this people of Israel chose our fathers and exalted the people when they dwelt as strangers in the land of

versoek om die woord van God te hoor [*met betrekking tot verlossing in die koninkryk van Adonai deur Christus*].

⁸ Maar Elimas die towenaar (soos dit in Grieks bekend staan as dit vertaal word) [*wat hy vir homself gegee het*] het hulle teëgestaan en het probeer om die goewerneur afkerig te maak van die geloof.

⁹ Maar Saul (dit is Paulus), vol van die Heilige Gees [*Ruach HaKodesh*], het sy oë op hom [*Elimas*] gehou

¹⁰ en gesê, O vol van misleiding en van alle losbandigheid, kind van die duivel, vyand van alle geregtigheid, sal jy nie nou ophou om die reguit weë van YHWH te verdraai nie? [Hos 14:9]

¹¹ En nou, kyk, die hand van YHWH is teen jou, en jy sal blind wees en die son vir 'n tyd lank nie sien nie. En onmiddellik het daar donkerheid en duisternis op hom geval, en hy het rondgegaan op soek na iemand om hom aan die hand te lei.

¹² Toe die goewerneur sien wat gebeur het, was hy verslae oor die leer van YHWH en het geglo.

Paulus en Barnabas in Antiogië in Pisidië

¹³ En Paulus en sy metgeselle het van Pafos af weggeseil, en by Perge in Pamfilië aangekom; toe het Johannes [*Markus*] hulle verlaat en na Jerusalem teruggekeer.

¹⁴ Maar hulle het van Perge af verder gegaan en in Antiogië in Pisidië aangekom, en hulle het op die Sabbatdag in die sinagoge ingegaan en gaan sit.

¹⁵ En ná die lesing van die wet en die profete, het die hoofde van die sinagoge na hulle gestuur en gesê: Julle manne en broers, as julle 'n woord van bemoediging vir die mense het, spreek dan.

¹⁶ Toe het Paulus opgestaan, met sy hand gewink en gesê: Mense van Israel en julle wat Adonai vrees, luister.

¹⁷ Die God van die mense van Israel het ons voorvaders uitverkies en die mense verhoog toe hulle bywoners in Egipte was,

Egypt, and with a high arm he brought them out of it.

¹⁸ And for the time of about forty years, he suffered their manners in the wilderness.

¹⁹ And when he had destroyed seven nations in the land of Canaan, he divided their land to them by lot.

²⁰ And after that he gave unto them judges about the space of four hundred and fifty years, until Samuel the prophet.

²¹ And afterward they asked for a king, and God gave unto them Saul the son of Cis, a man of the tribe of Benjamin, for forty years.

²² And when he had removed him, he raised up unto them David to be their king, to whom also he gave testimony, saying, I have found David, the son of Jesse, a man after my own heart, who shall fulfil all my will.

²³ Of this man's seed has God according to his promise raised up Jesus as Saviour unto Israel:

²⁴ John, having first proclaimed before his coming, the baptism of repentance to all the people of Israel.

²⁵ And as John fulfilled his course, he said, Whom think ye that I am? I am not he. But, behold, there comes one after me, whose shoes of his feet I am not worthy to loose.

²⁶ Men and brethren, sons of the lineage of Abraham, and whosoever among you fears God, unto you is this word of saving health sent.

²⁷ For those that dwell at Jerusalem and their princes, because they knew him not nor yet the voices of the prophets who are read every sabbath day, they have fulfilled them in condemning him.

en met 'n hoë arm (*groot mag*) hulle daaruit gelei. [Eks 6:1, 6]

¹⁸ En omtrent veertig jaar lank het Hy hulle in die woestyn verdra. [Deut 1:31]

¹⁹ En toe hy sewe nasies in die land van Kanaän uitgeroei het, het Hy hulle [*die Hebreërs*] grond deur die lot aan hulle verdeel. [Deut 7:1; Jos 14:1]

²⁰ En daarna het Hy aan hulle rigters gegee vir omtrent vier honderd en vyftig jaar lank tot by Samuel, die profeet.

²¹ En hierna het hulle 'n koning gevra, en Adonai het aan hulle Saul gegee, die seun van Kis, 'n man uit die stam van Benjamin, vir veertig jaar lank.

²² En nadat Hy hom van sy amp verwyder het, het Hy Dawid oor hulle aangestel as koning, van wie Hy ook gesê en getuig het: Ek het Dawid, die seun van Jesse, gevind, 'n man na My hart, wat al My opdragte sal uitvoer. [1 Sam 13:14; Ps 89:20; Jes 44:28]

²³ Uit hierdie man se nageslag het Adonai, volgens die belofte, Yahshua as Verlosser vir Israel opgewek:

²⁴ Johannes, het reeds voor Sy koms al die doop [*onderdompeling*] van bekering [*draai terug na Adonai weg van sondes af*] aan al die mense van Israel verkondig.

²⁵ En toe Johannes sy roeping voltooi het, het hy gesê: Wie dink julle is ek? Ek is nie Hy nie. Maar kyk, daar kom Een ná my, wie se skoene ek nie waardig is om van Sy voete los te maak nie.

²⁶ Mense en broers, kinders van die geslag van Abraham, en almal van julle wat Adonai vrees, vir julle is hierdie woord van verlossing [*verlossing wat verkry word deur Yahshua, die Christus*] gestuur. [Ps 107:20]

²⁷ Want die inwoners van Jerusalem en hulle leiers het Hom nie geken nie, ten spyte van die woorde van die profete wat elke Sabbat voorgelees was, het hulle die woorde van die profete vervul deur Hom te veroordeel.

²⁸ And without finding cause of death in him, yet they asked Pilate that he should be slain.

²⁹ And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree and laid him in a sepulchre.

³⁰ But God raised him from the dead,

³¹ and he was seen many days by those who came up with him from Galilee to Jerusalem, who until now are his witnesses unto the people.

³² And we declare unto you the gospel of the promise which was made unto the fathers,

³³ which God has fulfilled unto us their children, in that he has raised up Jesus again; as it is also written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee.

³⁴ And as concerning that he raised him up from the dead, now no more to return to corruption, he said this, I will give you the sure mercies promised to David.

³⁵ Therefore he also says in another place, Thou shalt not suffer thy Holy One to see corruption.

³⁶ For David, after he had served his own generation by the will of God, fell asleep and was gathered unto his fathers and saw corruption;

³⁷ but he, whom God raised again, saw no corruption.

³⁸ Be it known unto you, therefore, men and brethren, that through this one is preached unto you the remission of sins;

²⁸ En al het hulle niks gevind wat die dood verdien nie, het hulle tog van Pilatus gevra dat Hy omgebring moes word.

²⁹ En toe hulle alles volbring het wat oor Hom geskrywe was, het hulle Hom van die boom (*kruishout* – *doodveroordeelde stok*) afgehaal en in 'n graf neergelê.

³⁰ Maar Adonai het Hom uit die dode opgewek,

³¹ en Hy het in die loop van baie dae aan die mense verskyn wat saam met Hom van Galilea na Jerusalem toe gegaan het, wie nou almal Sy getuies by die mense is.

³² En ons bring julle die goeie tyding van die belofte wat aan die vaders gedoen is, dat God dit aan ons, hulle kinders, vervul het deur Yahshua op te wek,

³³ wat Adonai vervul het vir ons, hulle kinders, deur Yahshua uit die dood te laat opstaan; soos dit geskrywe staan in die tweede psalm, Jy is My Seun, vandag het Ek Jou die lewe gegee [*veroorzaak dat jy opstaan, gebore word; jou formeel te wys as die Messias deur die opstanding*]. [Ps 2:7]

³⁴ En dat Hy Hom opgewek het uit die dode, sodat Hy nie meer kan terugkeer na korrupsie toe nie [*vergaan nie – verrotting en ontbinding van die graf*], het Hy dit gesê: Ek sal vir julle die heilige en betroubare beloftes vervul wat Ek aan Dawid toegesê het. [Jes 55:3]

³⁵ Daarom het Hy ook op 'n ander plek gesê: U sal U Heilige nie oorgee om korrupsie te sien nie [*vergaan nie – verrotting en ontbinding van die graf*]. [Ps 16:10]

³⁶ Want Dawid, nadat hy sy eie generasie gedien het, het ontslaap, en is by sy voorvaders begrawe en het vergaan [*verrot en ontbind in die graf*];

³⁷ maar Hy, wat Adonai opgewek het, het geen vervalling [*verrotting en ontbinding van die graf*], gesien nie.

³⁸ Laat dit dan aan julle bekend wees, broers, dat deur Hom is die vergifnis van sondes aan julle verkondig;

³⁹ and in him all that believe are justified from all the things from which ye could not be justified by the law of Moses.

⁴⁰ Beware, therefore, lest what is spoken of in the prophets come upon you:

⁴¹ Behold, ye despisers, and wonder and perish, for I do a work in your days, a work which ye would in no wise believe, if one should declare it unto you.

⁴² And when they were gone out of the synagogue of the Jews, the Gentiles besought that these words might be spoken to them the next sabbath.

⁴³ Now when the synagogue was dismissed, many of the Jews and religious proselytes followed Paul and Barnabas, who, speaking to them, persuaded them to remain in the grace of God.

⁴⁴ And the next sabbath day almost the whole city came together to hear the word of God.

⁴⁵ But when the Jews saw the multitudes, they were filled with envy and spoke against that which Paul said, contradicting and blaspheming.

⁴⁶ Then Paul and Barnabas speaking with freedom, said, It was necessary indeed that the word of God should first have been spoken to you; but seeing ye put it from you and judge yourselves unworthy of eternal life, behold, we turn to the Gentiles.

⁴⁷ For so has the Lord commanded us, saying, I have set thee to be a light of the Gentiles that thou should be for saving health unto the ends of the earth.

³⁹ en in Hom, almal wat glo [*wie herken dat Yahshua sy verlosser is en homself aan Hom toewy*], is nou geregtig [*skoongemaak en bevry*] van alles [*elke aanklag*] waarvan julle nie deur die wet van Moses {*Torah*} geregtig [*skoongemaak en bevry*] kon word nie [*nou in regte verhouding met Adonai staan*].

⁴⁰ Pas dan op dat daar nie oor julle kom wat deur die profete gesê is nie:

⁴¹ Kyk dan, julle liefdeloses [*spotters*], en wees verwonderd en verdwyn, want Ek gaan iets in julle dae doen, iets wat julle sekerlik nie sal glo as iemand dit aan julle vertel nie. [Hab 1:5]

⁴² En toe hulle [*Paulus en Barnabas*] uit die sinagoge van die Jode gegaan het, het die heidene versoek dat dié woorde op die volgende Sabbat aan hulle vertel moes word.

⁴³ En toe die Sinagoge verdaag, het baie van die Jode en die wat vantevore uit die heidendom tot Jodedom oorgegaan het, Paulus en Barnabas gevolg, wie, hulle toegesprek het om in die genade van Adonai te bly [*om hulleself standvastig in die genade toe te vertrou, in sy onverdiende guns en seën*].

⁴⁴ En op die volgende Sabbat het byna die hele stad saamgekom om die woord [*met betrekking tot verlossing deur Christus in die koninkryk*] van Adonai te hoor.

⁴⁵ Maar toe die Jode die skare sien, was hulle met afguns vervul en het met lasterlike woorde teëgesprek wat deur Paulus gesê was.

⁴⁶ Maar Paulus en Barnabas het met Vryheid gesprek en gesê: Dit was noodsaaklik dat die woord van Adonai eerste aan julle verkondig moes word; maar aangesien julle dit egter verwerp en julleself die ewige lewe nie waardig ag nie, kyk, gaan ons ons tot die heidene wend.

⁴⁷ Want so het Adonai ons beveel, en gesê, Ek het julle tot 'n lig vir die heidennasies gemaak, sodat julle redding

⁴⁸ And when the Gentiles heard this, they were glad and glorified the word of the Lord, and as many as were ordained to eternal life believed.

⁴⁹ And the word of the Lord was published throughout all the region.

⁵⁰ But the Jews stirred up the devout and honourable women and the principals of the city and raised up persecution against Paul and Barnabas and expelled them out of their borders.

⁵¹ But they shook off the dust of their feet against them and came unto Iconium.

⁵² And the disciples were filled with joy and with the Holy Spirit.

{verlossing} sal verkondig tot aan die einde van die aarde. [Jes 49:6]

⁴⁸ En toe die heidene dit hoor, was hulle bly en hulle het die woord van YHWH geprys, en baie was ingeseën tot die ewige lewe en het geglo [*Hom aangehang, vertrou en op Yahshua staatgemaak as die Christus en hulle Verlosser*].

⁴⁹ En die woord van YHWH [*met betrekking tot ewige verlossing deur Christus*] het deur die hele streek versprei.

⁵⁰ Maar die Jode het die godsdienstige en eerbare vroue en die vernaamste mense van die stad opgewerk teen Paulus en Barnabas om 'n vervolging teen hulle in te bring en hulle buite hulle gebied verdryf.

⁵¹ Maar hulle [*apostels*] het die stof van hul voete teen hulle afgeskud en na Ikonium gegaan.

⁵² En die dissipels was [*voortdurend*] met blydschap vervul en met die Heilige Gees [*Ruach HaKodesh*].

Paul and Barnabas at Iconium

14 And it came to pass in Iconium that they went both together into the synagogue of the Jews and so spoke, that a great multitude both of the Jews and also of the Greeks believed.

² But the disobedient Jews stirred up the Gentiles and corrupted their desire against the brethren.

³ With all this, they abode there a long time speaking with freedom in the Lord, who gave testimony unto the word of his grace and granted that signs and wonders be done by their hands.

Paulus en Barnabas in Ikonium

14 En op dieselfde manier het hulle [*Paulus en Barnabas*] in Ikonium in die sinagoge van die Jode ingegaan en so gepraat [*met soveel krag*], dat 'n groot menigte Jode en ook Grieke gelowig [*Christene*] geword het.

² Maar die ongehoorsame Jode het die gemoedere van die heidene teen die broers aangehits.

³ Met dit alles, het hulle [*Paulus en Barnabas*] 'n lang tyd daar deurgebring en het met groot vryheid (moedigheid en bereidwilligheid om risiko's te neem) in YHWH gepraat, wat getuienis gegee het aan die woord van Sy genade en was bevestig deur tekens en wonders wat deur hulle hande plaasgevind het.

⁴ But the multitude of the city was divided, and part held with the Jews, and part with the apostles.

⁵ And when there was an assault made both of the Gentiles and also of the Jews with their princes, to insult them and to stone them,

⁶ they were aware of it and fled unto Lystra and Derbe, cities of Lycaonia, and unto the region that lies round about.

⁷ And there they preached the gospel.

⁴ Maar die menigte [*inwoners*] van die stad was verdeeld, en sommige het met die *{ongelowige}* Jode en ander met die apostels saamgegaan.

⁵ En toe daar 'n oproering deur beide die heidene en die Jode gemaak was, saam met hulle owerstes, om hulle [*Paulus en Barnabas*] te mishandel [*beledig, misbruik, molesteer*] en selfs te stenig,

⁶ was hulle daarvan bewus en het na Lистра en Derbe, stede van Likaonië, en na die omliggende streke gevlug.

⁷ En daar het hulle die evangelie *{Goeie Nuus}* verkondig.

Paul and Barnabas at Lystra

⁸ And a certain man sat at Lystra, impotent in his feet, being a cripple from his mother's womb, who never had walked;

⁹ this man heard Paul speak, who steadfastly beholding him and perceiving that he had faith to be healed,

¹⁰ said with a loud voice, Stand upright on thy feet. And he leaped and walked.

¹¹ And when the people saw what Paul had done, they lifted up their voices, saying in the speech of Lycaonia, The gods are come down to us in the likeness of men.

¹² And they called Barnabas, Jupiter; and Paul, Mercurius because he was the chief speaker.

¹³ Then the priest of Jupiter, who was before their city, brought bulls and garlands unto the gates and would have done sacrifice unto them with the people.

¹⁴ Which when the apostles, Barnabas and Paul, heard of it, they rent their clothes and ran in among the people, crying out

¹⁵ and saying, Sirs, why do ye these things? We also are men of like passions with you and preach unto you that ye should turn from these vanities unto the living God, who made the heaven and

Paulus en Barnabas in Lистра

⁸ En in Lистра het daar 'n man gesit met gebreke voete, verlam van sy geboorte af, wie nog nooit geloop het nie.

⁹ die man het Paulus gehoor praat, wat stip na hom gekyk het, en gesien dat hy geloof gehad het om gesond te word,

¹⁰ het met 'n harde stem gesê [*Paulus*]: Staan regop op jou voete! En hy het opgespring en begin rondloop.

¹¹ En toe die skare sien wat Paulus gedoen het, het hulle hul stem verhef en in Likaonies gesê, Die gode het op ons neergedaal in die gedaante van 'n mens.

¹² En hulle het vir Barnabas, Jupiter *{Zeus}* genoem; en vir Paulus Mercurius *{Hermes}* [*god van toespraak*], omdat hy die hoofspreek was.

¹³ Toe het die priester van Jupiter wat net voor die stad was, bulle en kranse na die stadspoorte gebring en wou saam met die skare 'n offer aan die apostels bring.

¹⁴ Maar toe die apostels, Barnabas en Paulus, dit hoor, het hulle hul klere geskeur en onder die skare ingespring en uitgeroep

¹⁵ en gesê: Manne, waarom doen julle hierdie dinge? Ons is net sulke mense soos julle, en ons verkondig die evangelie *{Goeie Nuus}* dat julle jul van hierdie nietige dinge moet bekeer tot die lewende

the earth and the sea and all the things that are therein,

¹⁶ who in generations past suffered all the Gentiles to walk in their own ways.

¹⁷ Nevertheless he did not leave himself without witness, in that he did good and gave us rain from heaven and fruitful seasons, filling our hearts with food and gladness.

¹⁸ And with these words they scarcely restrained the people, that they not sacrifice unto them.

Paul Stoned at Lystra

¹⁹ And certain Jews from Antioch and Iconium came there, who persuaded the people, and, having stoned Paul, drew him out of the city, supposing he was dead.

²⁰ But as the disciples stood round about him, he rose up and came into the city, and the next day he departed with Barnabas to Derbe.

²¹ And when they had preached the gospel to that city and had taught many, they returned again to Lystra and to Iconium and Antioch,

²² confirming the souls of the disciples and exhorting them to remain in the faith, and that we must through much tribulation enter into the kingdom of God.

²³ And having ordained elders for them in every congregation [Gr. ekklesia — called out ones] and having prayed with fasting, they commended them to the Lord on whom they believed.

Adonai, wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het, [Ex 20:11; Ps 146:6]

¹⁶ wie geslagte lank toegelaat het dat al die heidennasies in hulle eie weë sou wandel.

¹⁷ Nietemin het Hy Homself nie sonder enige getuie gelaat nie, deur goed te doen, en vir ons reën van die hemel en vrugbare tye gegee en ons harte met kos en blydschap vervul.

¹⁸ En met hierdie woorde kon hulle skaars die mense verhinder om aan hulle te offer.

Paulus word Gestening in Listra

¹⁹ En daar het sekere Jode van Antiogië en Ikonium aangekom, en hulle het, nadat hulle die skare oortuig het, Paulus gestenig en hom buitekant die stad gesleep, want hulle het gedink dat hy dood was.

²⁰ Maar soos die dissipels rondom hom gestaan het [*het 'n sirkel om hom gevorm*], het hy weer opgestaan en in die stad ingegaan en die volgende dag saam met Barnabas na Derbe vertrek.

²¹ En nadat hulle die evangelie {*Goeie Nuus*} aan die stad verkondig het en baie onderrig het, het hulle teruggegaan na Listra en Ikonium en Antiogië,

²² en het die siele van die dissipels versterk en hulle vermaan om in die geloof te bly en dat ons deur baie verdrukkinge {*swaarkry*} in die koninkryk van God ingaan.

²³ En hulle het in elke gemeente [ekklesia - uitgeroeptes] vir hulle ouderlinge ³ [*leiers van 'n plaaslike Christelike gemeente*] gekies, en het met gebed en vas, hulle aan YHWH opgedra in wie hulle geglo het [*vol van vreugde en vertrou dat Hy die Christus en Messias is*].

³ In Grieks is die woord vir ouderling “*presbuteros*” wat in die Strong Woordeboek gedefinieer word as ‘n senior; spesifiek ‘n Israelitiese Sanhedrin (ook figuurlik, ‘n lid van die hemelse [ruimtelike] raad) of Christelike “heilighdom”: - ouderling, oud. **In die Nuwe Testament is ‘n ouderling ‘n leier van ‘n plaaslike Christelike gemeente.** / In Greek the word for elder is “*presbuteros*” which is defined in Strong Dictionary as a senior; specifically an Israelite Sanhedrist (also figuratively, member of the celestial council) or Christian “*presbyter*”: - elder (-est), old. **In the New Testament, a presbyter is a leader of a local Christian congregation.**

Paul and Barnabas Return to Antioch in Syria

²⁴ And after they had passed throughout Pisidia, they came to Pamphylia.

²⁵ And when they had preached the word in Perga, they went down into Attalia

²⁶ and from there sailed to Antioch, where they had been recommended to the grace of God for the work which they fulfilled.

²⁷ And when they were come and had gathered the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] together, they related what great things God had done with them and how he had opened the door of faith unto the Gentiles.

²⁸ And there they abode a long time with the disciples.

The Jerusalem Council

15 Then certain men who came down from Judaea taught the brethren and said, Except ye be circumcised after the manner of Moses, ye cannot be saved.

² When therefore Paul and Barnabas had no small dissension and disputation with them, they determined that Paul and Barnabas and certain other of them should go up to Jerusalem unto the apostles and elders about this question.

³ And they, being accompanied by some from the congregation [Gr. ekklesia — called out ones], passed through Phenice and Samaria, declaring the conversion of the Gentiles, and they caused great joy unto all the brethren.

⁴ And when they were come to Jerusalem, they were received by the

Paulus en Barnabas keer terug na Antiogië in Sirië

²⁴ En hulle het deur Pisidië na Pamfilië gegaan

²⁵ en nadat hulle die woord in Perge verkondig het [*die doktriene rakende die bereiking van verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*], het hulle na Attalië toe vertrek.

²⁶ en daarvandaan het hulle na Antiogië toe geseil, waar hulle in die begin aan die genade van Adonai opgedra was vir die werk wat hulle nou voltooi het.

²⁷ En toe hulle daar kom en die gemeente [ekklesia - uitgeroeptes] {*Messiaanse gemeenskap*} saamgeroep het, het hulle verslag gedoen van al die dinge wat Adonai met hulle gedoen het, en dat Hy die deur van geloof vir die heidene oopgemaak het.

²⁸ En hulle het ‘n geruime tyd daar by die dissipels deurgebring.

Die Vergadering in Jerusalem

15 En sekere persone wat van Judea afgekom het, het die broers geleer en gesê: As julle nie besny word volgens die gebruik van Moses nie, kan julle nie gered word nie. [Gen 17:9-14]

² Toe het Paulus en Barnabas hulle daarteen verset en in ‘n heftige meningsverskil met hulle betrokke geraak, en daar was besluit dat Paulus en Barnabas en nog ‘n paar ander van hulle na die apostels [*spesiale boodskappers*] en ouderlinge [*leiers van ‘n plaaslike Christelike gemeente*] in Jerusalem sou gaan in verband met hierdie vraagstuk.

³ En hulle was vergesel deur sommige van die gemeente [*ekklesia - uitgeroeptes*], en het deur Fenisië en Samaria gegaan en vertel van die bekering van die heidene, en hieroor was daar groot blydschap onder al die broers.

⁴ En by hulle aankoms in Jerusalem was hulle ontvang deur die gemeente

congregation [Gr. ekklesia — called out ones] and by the apostles and elders, and they declared all the things that God had done with them.

⁵ But there rose up certain of the sect of the Pharisees who had believed, saying, That it was needful to circumcise them and to command them to keep the law of Moses.

⁶ And the apostles and elders came together to consider of this matter.

⁷ And when there had been much disputing, Peter rose up and said unto them, Men and brethren, ye know how that a good while ago God chose that the Gentiles by my mouth should hear the word of the gospel and believe.

⁸ And God, who knows the hearts, bore them witness, giving them the Holy Spirit, even as he did unto us,

⁹ and put no difference between us and them, purifying their hearts by faith.

¹⁰ Now therefore why tempt ye God, putting a yoke upon the neck of the disciples, which neither our fathers nor we were able to bear?

¹¹ For we believe that through the grace of the Lord Jesus Christ we shall be saved, even as they.

¹² Then all the multitude kept silence and gave audience to Barnabas and Paul, declaring what great miracles and

[ekklesia - uitgeroeptes], en deur die apostels [*spesiale boodskappers*] en die ouderlinge [*leiers van 'n plaaslike Christelike gemeente*]; en hulle het verslag gedoen van al die dinge wat God met en deur hulle gedoen het.

⁵ Maar daar het sommige gelowiges [*wat Yahshua erken as hulle verlosser en hulleself aan Hom toegewy het*] wat vroeër Fariseërs was, opgestaan en gesê, Dit is noodsaaklik dat hulle [*die heidene wat nou tot bekering gekom het*] besny word en hulle te beveel om die wet van Moses te onderhou.

⁶ En die apostels [*spesiale boodskapper*] en die ouderlinge [*leiers van die plaaslike Christelike gemeente*] het vergader om hierdie saak te ondersoek.

⁷ En toe na 'n lang bespreking en hewige despuut, het Petrus opgestaan en vir hulle gesê: Broers, julle weet dat Adonai my lank gelede onder julle geledere gekies het om die evangelie [*met betrekking tot bekering deur Christus as verlosser in die koninkryk van Adonai*] aan die heidennasies te verkondig sodat hulle kan glo [*deur hulle vertroue op dit te stel*],

⁸ En God wat die harte ken, het vir hulle getuienis gegee deur aan hulle die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} te skenk net soos aan ons,

⁹ en het geen onderskeid tussen ons en hulle gemaak nie, en het hulle harte deur geloof gereinig [*'n sterk en welkome oortuiging dat Yahshua die Messias is, deur wie ons nou ewige verlossing in die koninkryk van Adonai verkry*].

¹⁰ Nou dan, waarom versoek julle Adonai deur 'n juk op die nek van die dissipels te lê wat nie ons vaders en ook nie ons in staat was om te dra nie?

¹¹ Maar ons glo dat ons deur die genade [*Sy onverdiende guns en genade*] van YHWH, die Christus {*Messias*} gered word, net soos hulle.

¹² En die hele menigte het stilgebly en na Barnabas en Paulus geluister, terwyl hulle van al die tekens en wonders vertel het

wonders God had wrought among the Gentiles by them.

¹³ And after they had become silent, James answered, saying, Men and brethren, hearken unto me:

¹⁴ Simeon has declared how God first visited the Gentiles, to take out of them a people for his name.

¹⁵ And to this agree the words of the prophets; as it is written,

¹⁶ After this I will return and will restore the tabernacle of David, which is fallen down; and I will repair its ruins, and I will set it up again,

¹⁷ that the men that are left might seek after the Lord, and all the Gentiles, upon whom my name is called, saith the Lord, who does all these things.

¹⁸ Known unto God are all his works from the beginning of the world.

¹⁹ Therefore my sentence is that those from among the Gentiles who are converted to God not be troubled,

²⁰ but that we write unto them that they abstain from pollutions of idols and from fornication and from things strangled and from blood.

²¹ For Moses of old time has in every city those that preach him, being read in the synagogues every sabbath day.

The Council's Letter to Gentile Believers

²² Then it pleased the apostles and elders, with the whole congregation [Gr. ekklesia — called out ones], to send chosen men of their own company to Antioch with Paul and Barnabas; namely, Judas surnamed Barsabas and Silas, principal men among the brethren;

wat Adonai deur hulle onder die heidene gedoen het.

¹³ En nadat hulle stilgebly het, het Jakobus geantwoord en gesê: Broers, luister na my:

¹⁴ Simeon [*Petrus*] het vertel hoe Adonai self eerste begin het om die heidennasies te besoek, en om uit hulle mense om vir Hom te haal vir Sy naam.

¹⁵ En hiermee stem die woorde van die profete ooreen, soos geskrywe was:

¹⁶ Daarna sal Ek terugkeer en die tabernakel {*huis*} van Dawid weer opbou, wat verwoes is, en Ek sal dit weer herstel en dit weer regmaak,

¹⁷ sodat die mense wat agtergebly het YHWH kan soek, en al die heidennasies oor wie My Naam uitgeroep is, spreek Adonai, wat al hierdie dinge doen.

¹⁸ Aan Adonai is al Sy werke van die begin van die wêreld al af aan Hom bekend [*wie al hierdie dinge van die begin af bekend gemaak het*]. [Jes 45:21; Jer 12:15; Amos 9:11, 12]

¹⁹ Daarom oordeel ek dat ons die wat uit die heidene tot Adonai tot bekering gekom het, nie moet belas {*hindernisse in hulle pad moet sit*} nie,

²⁰ maar dat ons eerder aan hulle skryf dat hulle nie hulself sal besoedel deur afgode en hoerery nie, en om nie diere wat verwurg is te eet of die bloed te drink nie.

²¹ Want Moses het van ouds af hierdie voorskrifte in elke stad aan die mense voorgehou, terwyl dit elke Sabbat in die sinagoges voorgelees was.

Die Raad se Brief aan die Gelowiges van die Heidennasies

²² Toe het dit die apostels en die ouderlinge [*leiers van die plaaslike Christelike gemeente*] behaag en het saam met die hele gemeente [*ekklesia - uitgeroeptes*] besluit om gekose manne uit hulle eie geledere na Antiogië te stuur, saam met Paulus en Barnabas; naamlik Judas, met die bynaam van Barsabas, en Silas, manne wat agting van die broers geniet het;

²³ and they wrote letters by them after this manner: The apostles and elders and brethren send greeting unto the brethren who are of the Gentiles in Antioch and Syria and Cilicia;

²⁴ forasmuch as we have heard that certain ones who went out from us have troubled you with words, subverting your souls, saying, Ye must be circumcised and keep the law, to whom we gave no such commandment,

²⁵ it seemed good unto us, being assembled with one accord, to send chosen men unto you with our beloved Barnabas and Paul,

²⁶ men that have hazarded their lives for the name of our Lord Jesus Christ.

²⁷ We have sent therefore Judas and Silas, who shall also tell you the same things by mouth.

²⁸ For it seemed good to the Holy Spirit and to us to lay upon you no greater burden than these necessary things:

²⁹ that ye abstain from foods offered to idols and from blood and from things strangled and from fornication; from which if ye keep yourselves, ye shall do well. Fare ye well.

³⁰ So when they were dismissed, they came to Antioch; and when they had gathered the multitude together, they delivered the epistle,

³¹ which when they had read, they rejoiced for the consolation.

³² And Judas and Silas, being prophets also themselves, exhorted the brethren with many words and confirmed them.

³³ And after they had tarried there a space, they were let go in peace from the brethren unto the apostles.

²³ en hulle het die volgende brief in die verband geskryf: Die apostels [*spesiale boodskapper*] en die ouderlinge [*leiers van die plaaslike Christelike gemeente*] en die broers stuur groete aan die broers uit die heidene in Antiogië en Sirië en Silisië;

²⁴ omdat ons gehoor het dat sommige wat van ons uitgegaan het, julle met woorde ontstel en julle gemoedere verontrus het [*julle verwar het*], deur te sê, dat julle besny moet word en die wet moet onderhou, aan wie ons geen so opdrag gegee het nie,

²⁵ het ons eenparig besluit om manne te kies en na julle toe te stuur [*as boodskappers*] saam met ons geliefde Barnabas en Paulus,

²⁶ manne wat hulle lewe oorgegee het vir die Naam van YHWH, Yahshua Christus [*die Messias*].

²⁷ Ons stuur dan nou vir Judas en Silas om ook mondelings hierdie dinge aan julle oor te dra.

²⁸ Want die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} en ons het besluit om verder geen las op julle te lê nie as hierdie noodsaaklike dinge:

²⁹ dat julle jul weerhou van afgodsoffers en van bloed en van diere wat verwurg is en van hoerery; as julle jul hiervan weerhou, sal julle goed doen {*doen julle die regte dinge*}. Vaarwel!

³⁰ So was hulle [*boodskappers*] dan weggestuur en het in Antiogië aangekom, en hulle het die menigte bymekaargeroep en die brief afgelewer,

³¹ en toe hulle dit gelees het, was hulle bly oor die bemoediging.

³² En Judas en Silas, wat self ook profete [*geïnspireerde interpreteerders van die wil en doeleindes van Adonai*] was, het die broers met baie woorde bemoedig en versterk.

³³ En nadat hulle 'n tyd daar deurgebring het, het die broers hulle met vrede na die apostels laat terug gaan.

³⁴ Notwithstanding it pleased Silas to abide there still.

³⁵ Paul also and Barnabas continued in Antioch, teaching the word of the Lord and announcing the gospel, with many others also.

Paul and Barnabas Separate

³⁶ And some days after, Paul said unto Barnabas, Let us go again and visit our brethren in every city where we have preached the word of the Lord and see how they do.

³⁷ And Barnabas determined to take with them John, whose surname was Mark.

³⁸ But Paul thought it not good to take him with them, who departed from them from Pamphylia and did not go with them to the work.

³⁹ And the contention was so sharp between them that they departed asunder one from the other, and so Barnabas took Mark and sailed unto Cyprus;

⁴⁰ and Paul chose Silas and departed, being recommended by the brethren unto the grace of God.

⁴¹ And he went through Syria and Cilicia, confirming the congregations [Gr. ekklesia — called out ones].

Timothy Joins Paul and Silas

16 Then he came to Derbe and Lystra; and, behold, a certain disciple was there named Timothy, the son of a Jewish woman, who was faithful, but his father was a Gentile,

² of whom the brethren that were at Lystra and Iconium gave good witness.

³⁴ Maar Silas het besluit om daar te bly.

³⁵ En Paulus en Barnabas het in Antiogië gebly en, saam met nog baie ander, onderrig gegee en die blye boodskap van die woord van die Here verkondig [*rakende die bereiking van verlossing deur Christus vir ewige lewe in die koninkryk van Adonai*].

Paulus en Barnabas Skei

³⁶ En 'n paar dae daarna het Paulus vir Barnabas gesê, Laat ons teruggaan en ons broers besoek in al die stede waarin ons die woord van Adonai verkondig het, om te sien hoe dit met hulle gaan.

³⁷ En Barnabas wou Johannes, wat Markus genoem was, saamneem.

³⁸ Maar Paulus het dit nie goed gedink om hóm saam te neem wat hulle in Pamfilië verlaat het, en nie end-uit die werk saam met hulle gedoen het nie.

³⁹ En die meningsverskil tussen hulle was so erg dat hulle van mekaar geskei het; en Barnabas het Markus saamgeneem en na Siperus toe gesei;

⁴⁰ en Paulus het Silas gekies en het vertrek, nadat hy deur die broers aan die genade van Adonai opgedra was.

⁴¹ En hy het deur Sirië en Silisië deurgegaan en die gemeentes [*ekklesia - uitgeroepes*] versterk.

Timoteus sluit by Paulus en Silas aan

16 En hy [*Paulus*] het in Derbe en Listra aangekom; en kyk, daar was 'n dissipel met die naam van Timoteus, die seun van 'n Joodse vrou, sy was 'n gelowige [*oortuig dat Yahshua die Messias is en die outeur van die ewige verlossing en het Hom gedien*], maar sy pa was 'n heiden [*Griek*],

² van wie al die broers wat in Listra en Ikonium was net goeie getuienis gehad het.

³ Paul desired to have him go forth with him and took and circumcised him because of the Jews who were in those quarters, for they all knew that his father was a Greek.

⁴ And as they went through the cities, they asked them to keep the decrees that had been determined by the apostles and elders who were at Jerusalem.

⁵ And so the congregations [Gr. ekklesia — called out ones] were established in the faith and increased in number daily.

The Macedonian Call

⁶ Now passing through Phrygia and the region of Galatia, they were forbidden by the Holy Spirit to preach the word in Asia;

⁷ after they were come to Mysia, they assayed to go into Bithynia, but the Spirit suffered them not.

⁸ And they passing by Mysia came down to Troas.

⁹ And a vision was shown to Paul in the night: There stood a man of Macedonia, asking him, saying, Come over into Macedonia and help us.

¹⁰ And after he had seen the vision, immediately we endeavoured to go into Macedonia, assuredly gathering that the Lord had called us to preach the gospel unto them.

The Conversion of Lydia

¹¹ Therefore loosing from Troas, we came with a straight course to Samothracia, and the next day to Neapolis,

¹² and from there to Philippi, which is the chief city of that part of Macedonia, and a colony; and we were in that city abiding certain days.

³ Paulus wou hê dat hy saam met hom op reis sou gaan [*as 'n sendeling*], en hy het hom geneem en besny ter wille van die Jode wat in daardie streke was; want hulle het almal geweet dat sy vader 'n Griek was.

⁴ En soos hulle deur die stede beweeg het, het hulle die besluite wat deur die apostels [*spesiale boodskappers*] en die ouderlinge [*leiers van die plaaslike Christelike gemeente*] in Jerusalem geneem was, aan hulle oorgegee om daarvolgens te handel.

⁵ En die gemeentes [*ekklesia - uitgeroeptes*] was versterk in die geloof en het elke dag vermeerder in getal.

Die Masedoniese Roeping

⁶ En hulle het deur die land Frigië en Galasië gereis, omdat hulle deur die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} verbied was om in [*die provinsie van*] Asië die woord te verkondig;

⁷ en toe hulle by Misië aankom, het hulle probeer om na Bitinië te gaan, maar die Gees {*van Yahshua*} het hulle dit nie toegelaat nie.

⁸ En hulle het deur Misië gereis en na Troas toe gegaan.

⁹ En daar was 'n visie aan Paulus in die nag gegee: Daar het 'n man van Masedonië gestaan, wat hom gevra het: Kom oor na Masedonië en help ons.

¹⁰ En toe hy die visie gesien het, het ons [*insluitend Lukas*] onmiddelik probeer om na Masedonië toe te gaan, omdat ons versekerd was dat YHWH ons geroep het om die evangelie aan hulle te verkondig.

Lidia se Beking

¹¹ Ons het toe van Troas af weggevaar en reguit koers gehou na Samotrake, en die volgende dag na Neapolis,

¹² en daarvandaan na Filippi, wat die hoofstad was van daardie deel van Masedonië, 'n [*Romeinse*] kolonie; en ons het in hierdie stad 'n paar dae deurgebring.

¹³ And on one of the sabbaths we went out of the city by a river side, where it was customary to pray; and we sat down and spoke unto the women who gathered there.

¹⁴ Then a certain woman named Lydia, a seller of purple, of the city of Thyatira, who feared God, heard us, whose heart the Lord opened that she attended unto the things which were spoken by Paul.

¹⁵ And when she was baptized, with her household, she besought us, saying, If ye have judged me to be faithful to the Lord, come into my house and abide there. And she constrained us.

Paul and Silas in Prison

¹⁶ And it came to pass, as we went to prayer, a certain damsel possessed with a Pythian spirit met us, which brought her masters much gain by divination:

¹⁷ she followed Paul and us and cried out, saying, These men are the slaves of the most high God, who announce unto us the way of deliverance.

¹⁸ And she did this for many days. But Paul, being grieved, turned and said to the spirit, I command thee in the name of Jesus Christ to come out of her. And he came out the same hour.

¹⁹ And when her masters saw that the hope of their gains was gone, they caught Paul and Silas and drew them into the marketplace unto the rulers

²⁰ and brought them to the magistrates, saying, These men, being Jews, do exceedingly trouble our city

¹³ En op een van die Sabbatdae het ons uitgegaan buitekant die stad langs 'n rivier waar die gebruikelike bidplek was, en ons het gaan sit en met die vrou gepraat wat daar bymekaar gekom het.

¹⁴ En 'n sekere vrou met die naam van Lidia, 'n purperverkoopster {*handelaar in fyn pers materiaal*} van die stad Tiatira, 'n godsvresende vrou, het geluister; wie se hart YHWH geopen het om ag te gee op wat Paulus gespreek het.

¹⁵ En toe sy gedoop {*onderdompel*} was, saam met haar huisgesin, het sy by ons aangedring en gesê: As julle oordeel dat ek in YHWH glo [*dat Yahshua die Messias en die outeur van verlossing is*], kom dan in my huis en bly daar. En sy het ons verplig {*daarop aangedring totdat ons gehoor gegee het*}.

Paulus en Silas in die Tronk

¹⁶ En terwyl ons op pad was na die bidplek, het 'n slavin met 'n slang [*luislang*] gees [waarsêersgees *wat beweer dat sy toekomstige gebeurtenisse kan voorspel en om verborge kennis bekend te kan maak*] na ons toe gekom, sy het vir haar eienaars baie geld verdien deur waarsêery:

¹⁷ sy het Paulus en ons gevolg en uitgeroep en gesê: Hierdie manne is slawe (*dienaars*) van die Allerhoogste Adonai, en hulle verkondig aan julle die weg van verlossing.

¹⁸ En sy het dit vir baie dae lank gedoen. Maar, Paulus was baie versteurd daaroor, en het omgedraai en vir die gees gesê: Ek beveel jou in die Naam van Yahshua Christus {*die Messias*} om uit haar uit te gaan. En die gees het in dieselfde uur uitgegaan.

¹⁹ En toe haar eienaars sien dat die hoop van hul winste nou weg was, het hulle Paulus en Silas gegryp en hulle na die mark voor die owerheid gesleep

²⁰ en hulle voor die magistratuur gebring en gesê, Hierdie manne is Jode, en bring moeilikheid in ons stad

²¹ and teach rites which are not lawful for us to receive neither to observe, being Romans.

²² And the multitude rose up together against them, and the magistrates rent off their clothes and commanded to beat them.

²³ And when they had laid many stripes upon them, they cast them into prison, charging the jailor to keep them safely,

²⁴ who, having received such a charge, thrust them into the inner prison and made their feet fast in the stocks.

The Philippian Jailer Converted

²⁵ But at midnight as Paul and Silas prayed and sang praises unto God, and the prisoners heard them,

²⁶ then suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken; and immediately all the doors were opened, and every one's bands were loosed.

²⁷ And the keeper of the prison, awaking out of his sleep and seeing the prison doors open, he drew out his sword and would have killed himself, supposing that the prisoners had fled.

²⁸ But Paul cried with a loud voice, saying, Do thyself no harm, for we are all here.

²⁹ Then he called for a light and came inside and fell down trembling before Paul and Silas

³⁰ and brought them out and said, Sirs, what must I do to be saved?

³¹ And they said, Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved, and thy house.

²¹ en hulle verkondig gebruike wat ons as Romeine nie kan aanvaar of navolg nie.

²² En die skare het saam teen hulle opgestaan, en die magistraat het hulle klere laat afskeur en beveel om hulle te laat slaan.

²³ En toe hulle hul baie houe toegedien het, het hulle hul in die tronk gegooi en die tronkbewaarder beveel om hulle streng te bewaak,

²⁴ wie toe, omdat hy so 'n bevel ontvang het, hulle in die binneste tronk gegooi het en hulle voete tussen {swaar hout} blokke vasgemaak het.

Die Filipeinse Bewaarder se Bekering

²⁵ En omtrent middernag het Paulus en Silas gebed en lofliedere tot eer van Adonai gesing, en die gevangenes het hulle gehoor,

²⁶ en skielik was daar 'n groot aardbewing, sodat die fundamente van die tronk geskud het; en onmiddellik het al die deure oopgegaan en die boeie van almal het losgeraak.

²⁷ En die tronkbewaarder het wakker geword, en toe hy sien dat die deure van die tronk oop was, het hy 'n swaard getrek en wou homself om die lewe bring, want hy het gedink dat die gevangenis ontsnap het.

²⁸ Maar Paulus het met 'n harde stem geroep en gesê: Moenie jouself kwaad aandoen nie, want ons is almal hier.

²⁹ Toe vra het hy vir 'n lig gevra, die sel binne gegaan en bewend voor Paulus en Silas neer geval.

³⁰ en hy het hulle na buite gebring en gesê: Menere, wat moet ek doen om gered te word?

³¹ Toe het hulle gesê: Glo in YHWH, Yahshua Christus {die Messias} [gee jouself oor aan Hom, neem jouself uit jou eie sorg en vertrou jouself aan Sy sorg] en jy sal gered word, jy en jou huisgesin.

³² And they spoke unto him the word of the Lord, and to all that were in his house.

³³ And he took them the same hour of the night and washed their stripes and was baptized, he and all his, straightway.

³⁴ And when he had brought them into his house, he set food before them and rejoiced, believing in God with all his house.

³⁵ And when it was day, the magistrates sent the sergeants, saying, Let those men go.

³⁶ And the keeper of the prison made these words known unto Paul, The magistrates have sent to let you go; now therefore depart and go in peace.

³⁷ But Paul said unto them, They have beaten us openly uncondemned, being Romans, and have cast us into prison; and now do they thrust us out in secret? no indeed; but let them come themselves and fetch us out.

³⁸ And the sergeants returned and told these words unto the magistrates; and they feared when they heard that they were Romans.

³⁹ And they came and besought them, and bringing them out, asked them to depart out of the city.

⁴⁰ And leaving the prison, they entered into the house of Lydia; and when they had seen the brethren, they comforted them and departed.

Paul and Silas in Thessalonica

17 Now when they had passed through Amphipolis and Apollonia, they came to Thessalonica, where the synagogue of the Jews was.

² And Paul, as his manner was, went in unto them, and three sabbath days

³² En hulle het aan hom die woord van Adonai verkondig en aan almal wat in sy huis was.

³³ En in dieselfde uur van die nag het hy hulle geneem en hulle wonde gewas, en hy was onmiddellik gedoopt {onderdompel}, hy en al sy mense.

³⁴ Toe het hy hulle in sy huis gebring en vir hulle 'n ete voorgesit; en hy en sy hele huisgesin was vol blydskap omdat hulle nou in Adonai geglo het.

³⁵ En toe dit dag geword het, het die magistraat die geregsdienaars gestuur en gesê, Laat daardie manne gaan.

³⁶ En die tronkbewaarder het hierdie woorde aan Paulus oorgedra: Die magistraat het laat weet dat julle losgelaat moet word; gaan dan nou uit en reis in vrede!

³⁷ Maar Paulus het vir hulle gesê: Hulle het ons sonder 'n verhoor in die openbaar geslaan, ons is Romeinse burgers, en het ons in die tronk gegooi; en wil hulle ons nou in die geheim loslaat? Volstrek nie; Laat hulle self kom en ons uitlei.

³⁸ En die geregsdienaars het hierdie woorde aan die magistraat oorgedra, en dié het bang geword toe hulle hoor dat hulle Romeine was.

³⁹ En hulle het gekom en hulle gesmeek {onverskoning kom vra} en hulle uitgelei met die versoek om die stad te verlaat.

⁴⁰ En nadat hulle die tronk verlaat het, het hulle na die huis van Lidia gegaan; en hulle het die broers gesien en hulle bemoedig en daarna het hulle vertrek.

Paulus en Silas in Thessalonika

17 Toe het hulle [Paulus en Silas] deur Amfipolis en Apollonië gereis en in Thessalonika gekom, waar 'n sinagoge van die Jode was.

² En volgens sy gewoonte het Paulus na hulle gegaan en drie Sabbatsdae

reasoned with them out of the scriptures,

³ declaring openly and proposing that it behooved the Christ to have suffered and risen again from the dead and that this Jesus, whom I preach unto you, is the Christ.

⁴ And some of them believed and consorted with Paul and Silas; and of the devout Greeks a great multitude, and of the noble women not a few.

⁵ But the disobedient Jews, moved with envy, took unto them certain lewd fellows of the baser sort and gathered a company and set all the city on an uproar and assaulted the house of Jason and sought to bring them out to the people.

⁶ And when they did not find them, they brought Jason and certain brethren unto the rulers of the city, crying, These that have turned the world upside down have come here also,

⁷ whom Jason has received, and these all do contrary to the decrees of Caesar, saying that there is another king, one Jesus.

⁸ And they troubled the people and the rulers of the city when they heard these things.

⁹ And when they had taken security of Jason and of the others, they let them go.

Paul and Silas in Berea

¹⁰ And the brethren immediately sent Paul and Silas away by night unto Berea, who when they got there went into the synagogue of the Jews.

¹¹ These were more noble than those in Thessalonica, in that they received the word with all diligence and searched the scriptures daily, whether those things were so.

namekaar uit skrifte met die Jode geredeneer,

³ openlik verklaar en dit uitgelê en aangetoon [*skrifte aan te haal*] dat die Christus moes ly en uit die dood moes opstaan, en dat hierdie Yahshua wat verkondig is, die Christus {*Messais*} was.

⁴ En sommige van hulle was oortuig en het hulle by Paulus en Silas aangesluit; ook 'n groot menigte van die godsdienstige Grieke en 'n groot aantal van die vooraanstaande vroue.

⁵ Maar die ongehoorsame Jode was afgunstig en het niks werd leeglêers op tou gesit wat die stad in oproer gebring het en hulle het die huis van Jason aangeval en probeer om hulle [*Paulus en Silas*] voor die mense uit te bring.

⁶ Maar toe hulle hul nie kry nie, het hulle Jason en 'n paar broers na die stadsowerhede gesleep en geskreue, Die mense wat die wêreld onderstebo gedraai het, het ook nou hier aangekom,

⁷ Jason het hulle ontvang, en hulle almal handel teenstrydig met die bevele van die keiser en sê dat daar 'n ander koning is, naamlik Yahshua.

⁸ En hulle het die skare in opskudding gebring en ook die stadsowerhede wat dit gehoor het.

⁹ Maar toe hulle van Jason en die ander genoegsame waarborg ontvang het, het hulle hul losgelaat.

Paulus en Silas in Berea

¹⁰ En onmiddelik het die broers vir Paulus en Silas in die nag na Berea weggestuur, en toe hulle daar kom, het hulle na die sinagoge van die Jode gegaan.

¹¹ En hierdie mense was edel en meer ontvankliker as dié in Thessalonika, deurdát hulle die woord met ywer ontvang [*aangaande die bereiking van ewige verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*] het en daaglik die skrifte ondersoek of hierdie dinge waar was.

¹² Therefore many of them believed, also of honourable women who were Greeks and of men, not a few.

¹³ But when the Jews of Thessalonica had knowledge that the word of God was preached by Paul at Berea, they came there also and stirred up the people.

¹⁴ And then immediately the brethren sent Paul to go away towards the sea, but Silas and Timothy abode there still.

¹⁵ And those that conducted Paul brought him unto Athens; and receiving an order from him unto Silas and Timothy to come unto him as soon as possible, they departed.

Paul in Athens

¹⁶ Now while Paul waited for them at Athens, his spirit was stirred in him when he saw the city completely given over to idolatry.

¹⁷ Therefore he disputed in the synagogue with the Jews and with the devout persons and in the market daily with those that he met with.

¹⁸ Then certain philosophers of the Epicureans and of the Stoics encountered him. And some said, What will this babblers say? others, He seems to be a setter forth of new gods, because he preached unto them Jesus and the resurrection.

¹⁹ And they took him and brought him unto the Areopagus, saying, May we know what this new doctrine is, of which thou speakest?

²⁰ For thou bringest certain new things to our ears; we desire, therefore, to know what these things mean.

²¹ (For all the Athenians and strangers who were there spent their time in

¹² Daarom het baie van hulle ook begin glo, ook van die voorstaande vroue wie Grieke was en ook 'n groot hoeveelheid mans.

¹³ Maar toe die Jode van Thessalonika verneem het dat die woord van Adonai [*aangaande die bereiking van ewige verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*] ook in Berea deur Paulus verkondig was, het hulle gekom en die skare ook daar opgeswee.

¹⁴ En onmiddelik het die broers Paulus weggestuur om in die rigting van die see te gaan, maar Silas en Timoteus het daar agtergebly.

¹⁵ En die wie Paulus begelei het, het hom tot by Atene gebring; en teruggegaan met die opdrag van hom [*Paulus*] dat Silas en Timoteus so gou moontlik na hom toe moes kom.

Paulus in Atene

¹⁶ En terwyl Paulus in Atene vir hulle gewag het, het sy gees in hom opstandig geraak toe hy sien dat die stad vol afgodsbeelde was.

¹⁷ Hy het toe in die sinagoge met die Jode geredeneer en met die godsdienstige mense, en elke dag op die mark met die verbygangers gepraat.

¹⁸ En sommige filosowe van die Epikureërs en die Stoïsyne het met hom gestry. En sommige het gesê, Wat sou hierdie praatjiesmaker tog wil sê? ander weer: Dit lyk of hy 'n verkondiger is van vreemde gode, omdat hy aan hulle die evangelie van Yahshua en die opstanding verkondig het.

¹⁹ En hulle het hom geneem en op die Areopagus [*Mars Hill ontmoetingsplek*] gebring en gesê: Kan ons verneem wat hierdie nuwe [ongehoorte en ongekende] doktriene (*leer*) is wat deur jou verkondig word?

²⁰ Want jy bring sekere vreemde dinge in ons ore; ons begeer, daarom, om te weet wat hierdie dinge beteken.

²¹ (Want al die Ateners en die uitlanders wat daar was, het hulle tyd op niks anders

nothing else, but either to tell or to hear some new thing.)

Paulus Addresses the Areopagus

²² Then Paul stood in the midst of the Areopagus [Mars Hill], and said, Ye men of Athens, I perceive that in all things ye are too superstitious.

²³ For as I passed by and beheld your sanctuaries, I found an altar with this inscription, TO THE UNKNOWN GOD. Whom therefore ye ignorantly worship, him I declare unto you.

²⁴ The God that made the world and all the things therein, seeing that he is Lord of heaven and earth, does not dwell in temples made with hands;

²⁵ neither is worshipped with men's hands, as though he needed any thing, seeing he gives to all life and breath and all things

²⁶ and has made of one blood all the lineage of men to dwell on all the face of the earth and has determined the seasons (which he has limited) and the bounds of their habitation;

²⁷ that they should seek the Lord, if in any manner they might reach out to touch him and find him though he is not far from each one of us;

²⁸ for in him we live and move and have our being; as certain also of your own poets have said, For we are also of his lineage.

²⁹ Being therefore of the lineage of God, we ought not to think that which is Divine is like unto gold or silver or stone, bearing the mark of art and man's imagination.

³⁰ For the times of this ignorance God overlooked, but he now commands all men everywhere to repent

³¹ because he has appointed a day, in which he will judge the world in

spandeer, as om iets nuuts te sê en te hoor nie.)

Paulus Spreek Areopagus aan

²² Paulus het toe in die middel van die Areopagus [*Mars Hill ontmoetingsplek*] gaan staan en gesê: Ateners, ek sien dat julle in elke opsig baie bygelowig [*of baie eerbiedig aan demone*] is.

²³ Want terwyl ek rondgegaan het en julle heiligdomme aanskou het, het ek ook 'n altaar gevind waarop geskrywe is: AAN DIE ONBEKENDE GOD. Wat julle nou in onkunde reeds aanbid wie onbekend aan julle is, Hom verkondig ek dan aan julle .

²⁴ Die God wat die wêreld gemaak het en alles wat daarin is, Hy wat YHWH van hemel en aarde is, woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie;

²⁵ ook word Hy nie deur mensehande gedien asof Hy aan enige iets 'n behoefte het nie, inteendeel, dit is Hy self wat aan almal lewe en asem en alles gee [Jes 42:5]

²⁶ en Hy het uit een bloed al die geslagte van die mensdom gemaak om oor die hele aarde te woon, terwyl Hy vooraf bepaalde tye en die grense (wat hy beperk het) van hulle woonplek vasgestel het;

²⁷ sodat hulle Adonai kon soek, of hulle Hom miskien kon aanraak en vind, al is Hy nie ver van elkeen van ons nie;

²⁸ want in Hom lewe ons, beweeg ons en is ons; soos sommige van julle eie digters ook gesê het: Want ons is ook van Sy nageslag.

²⁹ As ons dan van die nageslag van Adonai is, moet ons nie dink dat die Godheid gelyk is aan goud of silwer of steen, die beeldwerk van menslike kuns en uitvinding nie.

³⁰ Want dié tye van onkunde het Adonai oorgesien, maar hy beveel nou al die mense orals om hulle te bekeer [*om hulle gedagtes ten goede te verander om hulle weë ter harte te verander, met 'n afsku van hulle sondes van die verlede*]

³¹ omdat Hy 'n dag bepaal het waarop Hy die wêreld in geregtigheid sal oordeel

righteousness by that man whom he has ordained; of whom he has given assurance unto all men in that he has raised him from the dead.

³² And when they heard of the resurrection of the dead, some mocked; and others said, We will hear thee again of this matter.

³³ So Paul departed from among them.

³⁴ But certain men believed and joined themselves with him, among whom was Dionysius of the Areopagus and a woman named Damaris and others with them.

deur die man wat Hy aangestel het; van wie Hy sekerheid aan alle mense gegee het {*het 'n openbare bewys gegee*} omdat Hy hierdie man uit die dood laat opstaan het. [Ps 9:8; 96:13; 98:9]

³² En toe hulle van die opstanding van die dode hoor, het sommige begin spot; en ander het gesê, Ons sal u weer hieromtrent hoor.

³³ En so het Paulus van hulle weggegaan.

³⁴ Maar sommige manne het by hom aangesluit en gelowig geword, onder wie ook Dionisius, die Areopagiet, en 'n vrou met die naam van Damaris en ander saam met hulle.

Paul in Corinth

18 After these things Paul departed from Athens and came to Corinth

² and found a certain Jew named Aquila, born in Pontus, lately come from Italy, with his wife Priscilla (for Claudius had commanded all Jews to depart from Rome) and came unto them.

³ And because he was of the same craft, he abode with them and worked, for by their occupation they were tentmakers.

⁴ And he reasoned in the synagogue every sabbath and persuaded Jews and Greeks.

⁵ And when Silas and Timothy were come from Macedonia, Paul was impressed by the Spirit and testified to the Jews that Jesus was the Christ.

⁶ And when they opposed themselves and blasphemed, he shook his raiment and said unto them, Your blood be upon your own heads; I am clean; from now on I will go unto the Gentiles.

⁷ And he departed from there and entered into a certain man's house, named Titus the Just, one that feared God, whose house was next to the synagogue.

Paulus in Korinte

18 En na al hierdie dinge het Paulus Atene verlaat en na Korinte toe gegaan.

² En het toe 'n sekere Jood met die naam van Akwila gevind, afkomstig uit Pontus, wat onlangs met sy vrou Priscilla van Italië daar aangekom het (omdat Claudius beveel het dat al die Jode Rome moes verlaat) en hy het hulle gaan sien.

³ en omdat hy van dieselfde ambag was, het hy by hulle gebly en gewerk, want hulle was ook tentmakers van ambag.

⁴ En hy het elke Sabbat in die sinagoge gespreek en Jode sowel as Grieke oortuig.

⁵ En toe Silas en Timoteus van Masedonië af gekom het, was Paulus ywerig besig om aan die Jode kragtig te getuig dat Yahshua die Christus {*Messias*} is.

⁶ Maar toe hulle aanhou om teëstand te bied en godslasterlike dinge te spreek, het hy sy klere uitgeskud en vir hulle gesê: Julle bloed is op julle eie koppe. Ek is rein. Van nou af sal ek na die heidene gaan. [Hand 13:46]

⁷ En hy het daarvandaan weggegaan en in die huis gekom van iemand met die naam van Titius die Regverdige, wat 'n godvresende man was, wie se huis langsaan die sinagoge was.

⁸ And Crispus, the chief ruler of the synagogue, believed on the Lord with all his house; and many of the Corinthians, hearing, believed and were baptized.

⁹ Then the Lord spoke to Paul in the night by a vision, Do not be afraid, but speak and do not be silent,

¹⁰ For I am with thee, and no one shall be able to hurt thee, for I have many people in this city.

¹¹ And he continued there a year and six months, teaching them the word of God.

¹² And when Gallio was the proconsul of Achaia, the Jews rose up with one accord against Paul and brought him to the judgment seat,

¹³ saying, This fellow persuades men to honor God contrary to the law.

¹⁴ And when Paul was now about to open his mouth, Gallio said unto the Jews, If it were a matter of wrong or wicked lewdness, O ye Jews, reason would that I should bear with you;

¹⁵ but if it is a question of words and names and of your law, look ye to it, for I will be no judge of such matters.

¹⁶ And he drove them from the judgment seat.

¹⁷ Then all the Greeks took Sosthenes, the chief ruler of the synagogue, and beat him before the judgment seat. And Gallio cared for none of those things.

Paul Returns to Antioch

¹⁸ And Paul after this tarried there yet a good while and then took his leave of the brethren and sailed from there into Syria

⁸ En Krispus, die hoof van die sinagoge, het met sy hele huisgesin in YHWH geglo [*dat Yahshua die Messias is en Hom met vreugde erken as die Verlosser en as Heer*]; en ook baie van die Korinthiërs het, toe hulle hom hoor, gelowig geword en was gedoopt.

⁹ En die Here het in die nag deur 'n visie aan Paulus gespreek: **Wees nie bevrees nie, praat en moenie stilbly nie,**

¹⁰ **want Ek is met jou, en niemand sal die hand aan jou slaan om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad.** [Jes 43:5; Jer 1:8]

¹¹ En hy het daar vir 'n jaar en ses maande lank gebly en die woord van Adonai [*aangaande die bereiking van ewige verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*] vir hulle geleer.

¹² En toe Gallio goewerneur van Agaje was [*grootste deel van Griekeland*], het die Jode eenparig teen Paulus opgestaan en hom voor die regterstoel gebring,

¹³ en gesê: Hierdie man haal die mense oor om Adonai te vereer wat teenstrydig is met ons wette [*van Rome en van Moses*].

¹⁴ En toe Paulus sy mond wou oopmaak, het Gallio vir die Jode gesê, As dit oor 'n onreg of 'n ernstige misdaad gegaan het, was dit my plig om geduldig na julle Jode te luister;

¹⁵ maar as dit 'n geskil is oor 'n woord [*doktrine*] en oor name en oor 'n wet wat vir julle geld, moet julle self daaroor besluit, want daaroor wil ek geen regter wees nie.

¹⁶ En hy het hulle van die regterstoel af weggedryf.

¹⁷ Toe het al die Grieke vir Sostenes, die hoof van die sinagoge gegryp, en hom voor die regterstoel geslaan; en Gallio het hom aan niks van hierdie dinge gesteur nie.

Paulus keer terug na Antiogië

¹⁸ En na dit het Paulus nog verskeie dae daar gebly, en hy het toe van die broers afskeid geneem en na Sirië uitgeseil, en

and with him Priscilla and Aquila, having shorn his head in Cenchrea, for he had a vow.

¹⁹ And he came to Ephesus and left them there, but he himself entered into the synagogue and reasoned with the Jews.

²⁰ When they desired him to tarry longer time with them, he consented not,

²¹ but bade them farewell, saying, I must by all means keep this feast that comes in Jerusalem, but I will return again unto you, if God wills. And he sailed from Ephesus.

²² And when he had landed at Caesarea and gone up to Jerusalem and after greeting the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] he went down to Antioch.

²³ And after he had spent some time there, he departed and went over all the country of Galatia and Phrygia in order, confirming all the disciples.

Apollos Speaks Boldly in Ephesus

²⁴ And a certain Jew named Apollos, born at Alexandria, an eloquent man and mighty in the scriptures, came to Ephesus.

²⁵ This man was instructed in the way of the Lord; and being fervent in the spirit, he spoke and taught diligently the things of the Lord, teaching only in the baptism of John.

²⁶ And he began to speak boldly in the synagogue, but when Aquila and Priscilla had heard him, they took him unto them and expounded unto him the way of God more perfectly.

²⁷ And when he was disposed to pass into Achaia, the exhorted brethren wrote the disciples to receive him, who, when he was come, was very helpful through grace unto those who had believed;

saam met hom was Priscilla en Akwila en in Kenchree het hy sy hare afgeskeer, omdat hy 'n gelofte gemaak het.

¹⁹ En hy het in Efese aangekom en hulle daar laat bly, maar hy self het in die sinagoge ingegaan en met die Jode geredeneer.

²⁰ En hulle het hom gevra om langer te bly, maar hy wou nie,

²¹ maar van hulle afskeid geneem en gesê: Ek moet sekerlik die komende fees in Jerusalem vier, maar ek sal weer na julle terugkom as Adonai wil. En hy het van Efese af weggevaar.

²² En toe hy in Sesarea aankom het en na Jerusalem toe gegaan het nadat hy die gemeente [ekklisia - uitgeroeptes] {*Messianiese gemeenskap*} gegroet het, het hy na Antiogië gereis.

²³ En nadat hy 'n tyd lank vertoef het, het hy vertrek en agtereenvolgens die land Galasië en Frigië deurgereis en al die dissipels versterk.

Apollos Spreek met Moedigheid in Efese

²⁴ En 'n sekere Jood met die naam van Apollos, wat in Alexandrië gebore was, 'n welsprekende man, het in Efese aangekom; en hy was magtig in die Skrifte.

²⁵ Hierdie man was goed onderrig in die weg van YHWH; en vurig van gees, hy het met groot geesdrif gepraat en aan ander noukeurig alles oor Yahshua geleer, maar slegs in die doop {*onderdompeling*} van Johannes.

²⁶ En hy het met groot moedigheid in die sinagoge begin praat, maar nadat Akwila en Priscilla hom gehoor het, het hulle hom na hulle geneem en vir hom die leer van Adonai meer duideliker gemaak.

²⁷ En toe hy [*Apollos*] wou deurgaan na Agaje, het die broers hom aangemoedig en aan die dissipels geskrywe om hom te ontvang, en daar aangekom, was hy tot groot hulp vir dié wat deur die ganade van Adonai gelowig geword het;

²⁸ for he mightily convinced the Jews in public, showing by the scriptures that Jesus was the Christ.

²⁸ want hy het die Jode kragtig in die openbaar oortuig en uit die Skrif bewys dat Yahshua die Christus *{Messias}* is.

Paul in Ephesus

19 And it came to pass that while Apollos was at Corinth, Paul, having passed through the upper coasts, came to Ephesus, and finding certain disciples,

² he said unto them, Have ye received the Holy Spirit since ye believed? And they said unto him, We have not so much as heard whether there is any Holy Spirit.

³ And he said unto them, Into what then were ye baptized? And they said, Into John's baptism.

⁴ Then said Paul, John verily baptized with the baptism of repentance, saying unto the people that they should believe on him who should come after him, that is, on Christ, Jesus.

⁵ When they heard this, they were baptized into the name of the Lord Jesus.

⁶ And when Paul had laid his hands upon them, the Holy Spirit came on them, and they spoke in tongues and prophesied.

⁷ And all the men were about twelve.

⁸ And he went into the synagogue and spoke freely for the space of three months, disputing and persuading the things concerning the kingdom of God.

⁹ But when some were hardened and disobedient, but cursing the way before the multitude, he departed from them

Paulus in Efese

19 En terwyl Apollos in Korinte was, het Paulus deur die binneland gereis en in Efese aangekom; en daar het hy sommige dissipels gevind,

² en het hulle gevra: Het julle die Heilige Gees *{Ruach HaKodesh}* ontvang toe julle gelowig geword het? En hulle het hom geantwoord: Ons het nie eens gehoor dat daar 'n Heilige Gees *{Ruach HaKodesh}* is nie.

³ En hy het hulle gevra: In wat was julle dan gedoop *{onderdompel}*? En hulle het geantwoord: In die doop *{onderdompeling}* van Johannes.

⁴ Daarop het Paulus gesê: Johannes het met die doop *{onderdompeling}* van bekering gedoop *{onderdompel}* en aan die mense gesê dat hulle moes glo in die Een wat ná hom kom, dit is in Christus Yahshua [*hê 'n vertrouwe vol van blydschap dat Hy wel die Christus, die Messias is en om Hom te gehoorsaam*].

⁵ En toe hulle dit hoor, was hulle [*weer*] gedoop *{onderdompel}* [*hierdie keer*] in die Naam van YHWH, Yahshua.

⁶ En toe Paulus sy hande op hulle gelê het, het die Heilige Gees *{Ruach HaKodesh}* op hulle gekom, en hulle het in tale gepraat en geprofeteer.

⁷ En hulle was altesaam omtrent twaalf manne.

⁸ En hy het in die sinagoge ingegaan en vrymoediglik drie maande lank met hulle geredeneer en hulle probeer oortuig aangaande die dinge van die koninkryk van God.

⁹ Maar toe sommige hulle verhard en ongehoorsaam was en voor die menigte aanhou kwaad praat het van dié Weg [*van YHWH*], het hy van hulle af weggegaan en

and separated the disciples, disputing daily in the school of one Tyrannus.

¹⁰ And this continued by the space of two years so that all those who dwelt in Asia heard the word of the Lord Jesus, both Jews and Greeks.

The Sons of Sceva

¹¹ And God wrought special miracles by the hands of Paul

¹² so that from his body were brought unto the sick handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out of them.

¹³ Then certain of the vagabond Jews, exorcists, took upon themselves to invoke over those who had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, We adjure you by Jesus whom Paul preaches.

¹⁴ (And there were seven sons of one Sceva, a Jew and prince of the priests, who did so.)

¹⁵ And the evil spirit answered and said, Jesus I know, and Paul I am acquainted with, but who are ye?

¹⁶ And the man in whom the evil spirit was leaped on them and overcame them and prevailed against them so that they fled out of that house naked and wounded.

¹⁷ And this was known to all the Jews and Greeks also dwelling at Ephesus; and fear fell on them all, and the name of the Lord Jesus was magnified.

¹⁸ And many that believed came, confessing and declaring their deeds.

¹⁹ In the same manner many who had practiced vain arts brought their books together and burned them before

die dissipels afsonderlik geneem en elke dag in die skool van 'n sekere Tirannus samesprekinge gehou [*van tien uur tot drie uur die middag*].

¹⁰ En dit het twee jaar lank geduur, sodat al die inwoners van Asië die woord van YHWH, Yahshua gehoor het, Jode sowel as Grieke [*rakende die verkryging van die ewige verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*].

Die Seuns van Skeva

¹¹ En Adonai het buitengewone wonderwerke deur die hande van Paulus gedoen

¹² sodat selfs wanneer doeke of voorskote wat aan sy lyf was, op die siekes gelê was, het die siektes van hulle gewyk en die bese geeste het uit hulle uitgegaan.

¹³ En sommige van die rondtrekkende Jode, duiwelbesweerders, het dit op hulleself geneem om ook die Naam van YHWH, Yahshua oor die wat bese geeste gehad het, uit te roep, en het gesê: Ons besweer julle by die Yahshua wat Paulus verkondig!

¹⁴ (En daar was sewe seuns van Skeva, 'n Joodse priesterhoof, wat dit gedoen het.)

¹⁵ Maar die bese gees het geantwoord en gesê: Yahshua ken ek, en van Paulus weet ek, maar wie is julle?

¹⁶ En die man in wie die bese gees was, het op [*twee van*] hulle gespring en hulle oorweldig, sodat hulle naak en gewond uit die huis [*in vrees*] uit gevlug het.

¹⁷ En dit het bekend geword aan al die Jode en Grieke wat in Efese woon, en vrees het op hulle almal geval, en die Naam van YHWH, Yahshua was groot maak.

¹⁸ En baie van die wat gelowig geword het, het belydenis kom doen en hulle dade bekend gemaak [*voormalige misleidende en bese praktyke*].

¹⁹ Op dieselfde manier het verskeie van die wat ydele kuns *{okultiese praktyke, towery}* beoefen het, hulle boeke

everyone, and they counted the price of them and found it fifty thousand pieces of silver.

²⁰ So the word of God grew mightily and prevailed.

A Riot at Ephesus

²¹ After these things were ended, Paul purposed by the Spirit to go to Jerusalem, after he had passed through Macedonia and Achaia, saying, After I have been there, it behooves me to see Rome also.

²² So he sent into Macedonia two of those that ministered unto him, Timothy and Erastus, but he himself stayed in Asia for a season.

²³ And the same time there arose no small stir about the way.

²⁴ For a certain man named Demetrius, a silversmith who made silver shrines for Diana, brought no small gain unto the craftsmen,

²⁵ whom he called together with the workmen of like occupation and said, Sirs, ye know that by this gain we have our wealth.

²⁶ Moreover ye see and hear, that not alone at Ephesus, but almost throughout all Asia, this Paul has persuaded and turned away many people, saying that they are not gods which are made with hands

²⁷ so that not only this our craft is in danger to be set at nought, but also that the temple of the great goddess Diana should be despised, and her magnificence should be destroyed, whom all Asia and the world worship.

²⁸ And when they heard these sayings, they were full of wrath and cried out, saying, Great is Diana of the Ephesians.

bymekaargebring en voor almal verbrand, en hulle het die waarde daarvan bereken en gevind dat dit vyftig duisend silwerstukke was [*ongeveer honderd en tien duisend rand*].

²⁰ So het die woord van Adonai met krag gegroei en sterk geword [*rakende die verkryging van die ewige verlossing deur Christus in die koninkryk van Adonai*].

'n Oproer in Efese

²¹ En toe hierdie dinge verby was, het Paulus onder leiding van die Gees na Jerusalem toe te gaan, nadat hy deur Masedonië en Agaje [*grootste gedeelte van Griekeland*] gereis het, en het gesê, Nadat ek daar was, moet ek ook Rome besoek.

²² Daarop het hy twee van sy helpers, Timoteus en Erastus, na Masedonië toe gestuur, terwyl hy self nog 'n tyd lank in [*die provinsie van*] Asië gebly het.

²³ En in dieselfde tyd het daar 'n groot opskudding oor die Weg [*van YHWH*] ontstaan.

²⁴ Want 'n sekere man met die naam van Demetrius, 'n silwersmid wat silwerbeelde [*van die tempel (godin) van Artemis*] vir Diana gemaak het, wat 'n aansienlike verdienste aan die ambagsmanne verskaf het,

²⁵ het almal bymekaar geroep en ook ander wat soorgelyke werk gedoen het, en gesê het, Manne, julle weet dat ons welvaart van hierdie werk afhang.

²⁶ Verder sien julle en hoor julle dat nie alleen in Efese nie, maar byna in die hele Asië, het hierdie Paulus baie mense oorgehaal en afvallig gemaak deur te sê dat daar geen gode is wat met hande gemaak word nie

²⁷ so, nou is dit nie net ons bedryf wat in gevaar is nie, maar ook die tempel van die groot godin Diana word nou as niks gereken, en dat haar majesteit ook vernietig sal word, wie almal in Asië en in die wêreld vereer.

²⁸ En toe hulle dit hoor, was hulle met woede vervul en het geskreeu en gesê: Groot is die Diana van die Efesiërs!

²⁹ And the whole city was filled with confusion, and having caught Gaius and Aristarchus, men of Macedonia, Paul's companions in travel, they rushed with one accord into the theatre.

³⁰ And when Paul would have entered in unto the people, the disciples suffered him not.

³¹ And certain of the chief persons of Asia, who were his friends, sent unto him, asking him that he not present himself in the theatre.

³² Some therefore cried one thing, and some another, for the assembly was confused; and most of them did not know why they were come together.

³³ And they drew Alexander out of the multitude, the Jews putting him forward. And Alexander beckoned with the hand and would have made his defense unto the people.

³⁴ But when they knew that he was a Jew, all with one voice about the space of two hours cried out, Great is Diana of the Ephesians.

³⁵ Then the town scribe, appeasing the people, said, Ye men of Ephesus, what man is there that does not know how the city of the Ephesians is honored of the great goddess Diana and of the image which fell down from Jupiter?

³⁶ Seeing then that these things cannot be gainsaid, ye ought to be quiet and to do nothing rashly.

³⁷ For ye have brought here these men, who are neither guilty of sacrilege, nor blasphemers of your goddess.

³⁸ Therefore if Demetrius and the craftsmen who are with him have a matter against any man, the law is open, and there are proconsuls; let them accuse one another.

²⁹ En die hele stad was gevul met verwarring, en hulle het Gajus en Aristarchus, mans van Masedonië, Paulus se reisgenote gevang, en soos een man het hulle in die amfiteater ingestorm.

³⁰ En toe Paulus onder die mense wou ingaan, het die dissipels hom dit nie toegelaat nie.

³¹ En sommige van die owerstes van Asië [*politieke en godsdienstige amptenare*] wat sy vriende was, het ook 'n boodskap na hom gestuur en hom gesmeek dat hy hom nie in die amfiteater moes begeef nie.

³² Sommiges het een ding uitgeskreeu, terwyl sommige weer ander goed gesê het; want die vergadering was in die war; en die meeste het nie geweet waarvoor hulle bymekaargekom het nie.

³³ En hulle het Aleksander uit die skare vorentoe laat kom, omdat die Jode hom vorentoe gestoot het. En Aleksander het met die hand gewink om sy verdediging vir die mense te maak.

³⁴ Maar toe hulle verstaan dat hy 'n Jood was, het almal met een stem vir twee uur lank skreeu, Groot is die Diana van die Efesiërs!

³⁵ Maar die stadsklerk het die skare tot bedaring gebring en gesê: Efesiërs, watter mens is daar tog wat nie weet dat die stad van Efesiërs die tempelbewaarder is van die groot godin Diana nie, en van die beeld wat van Jupiter geval het nie?

³⁶ Niemand kan dit betwis nie, bedaar dus en moenie iets oorhaastigs doen nie.

³⁷ Want julle het hierdie manne gebring, wat geen tempelrowers is nie en ook nie julle godin laster nie.

³⁸ Daarom, as Demetrius en sy ambagsmanne dan 'n saak teen iemand het, die hofsittings word gehou, en daar is regters; laat hulle mekaar aankla.

³⁹ But if ye enquire any thing concerning other matters, it shall be determined in a lawful assembly.

⁴⁰ For we are in danger of being accused of sedition for this day's uproar, there being no cause by which we may give an account of this concourse.

⁴¹ And when he had thus spoken, he dismissed the assembly.

Paul in Macedonia and Greece

20 And after the uproar was ceased, Paul called the disciples and embraced them and departed to go into Macedonia.

² And when he had gone over those parts and had exhorted them with much word, he came into Greece

³ and there abode three months. And when the Jews laid in wait for him, as he was about to sail into Syria, he took counsel to return through Macedonia.

⁴ And there accompanied him into Asia Sopater of Berea; and of the Thessalonians, Aristarchus and Secundus; and Gaius of Derbe and Timothy; and of Asia, Tychicus and Trophimus.

⁵ These going before tarried for us at Troas.

⁶ And we sailed away from Philippi after the days of unleavened bread and came unto them to Troas in five days, where we abode seven days.

Eutychus Raised from the Dead

⁷ And the first of the sabbaths, when the disciples came together to break bread, Paul preached unto them, ready to depart the next day, and continued his word until midnight.

³⁹ Maar as julle nog iets anders verlang, dit sal in die wettige vergadering beslis word.

⁴⁰ Want ons loop gevaar om oor die oproer van vandag aangekla te word, aangesien daar geen grond is waarop ons sal kan rekenskap gee van hierdie oploop nie.

⁴¹ En met hierdie woorde het hy die vergadering ontbind.

Paulus in Masedonië en Griekeland

20 En nadat die oproer verby was, het Paulus die dissipels na hom toe geroep en gegroet en het vertrek om na Masedonië toe te reis.

² En hy het daardie streke deurgestaan, en nadat hy hulle met baie woorde bemoedig het, in Griekeland aangekom.

³ en daar het hy drie maande gebly. En toe die Jode teen hom saamgespan het, terwyl hy juis oppad was na Sirië toe, het hy besluit om eerder deur Masedonië terug te gaan.

⁴ En daar was hy vergesel tot in Asië, deur Pirrus se seun Sopater van Berea, en van die Thessalonieërs, Aristargos en Sekundus; en Gaius van Derbe en Timoteus; en uit Asië, Tigikus en Trofimius.

⁵ Hulle [*insluitend Lukas*] het vooruitgegaan en in Troas op ons gewag.

⁶ En ons het weggeseil van Filippi af ná die dae van ongesuurde brode [*Paasfees*] en by hulle in Troas aangekom na vyf dae, waar ons sewe dae lank deurgebring het.

Eutigus Staan Op uit die Dode

⁷ En op die eerste dag van die Sabbat, toe die dissipels bymekaar gekom het om brood te breek [*die Heilige Nagmaal*], het Paulus vir hulle gepreek, en omdat hy die volgende dag sou vertrek het, het hy aangehou met preek tot middernag toe.

⁸ And there were many lamps in the upper chamber, where they were gathered together.

⁹ And a certain young man named Eutychus sat in a window, being fallen into a deep sleep; and as Paul was long preaching, he sunk down with sleep and fell down from the third loft and was taken up dead.

¹⁰ And Paul went down and fell on him and, embracing him, said, Trouble not yourselves, for his soul is still in him.

¹¹ When he therefore was come up again and had broken bread and eaten and talked a long while, even until day break, thus he departed.

¹² And they took the young man home alive and were greatly comforted.

¹³ And we went into the ship and sailed unto Assos, intending to take in Paul there, for so he had determined that he should go by land.

¹⁴ And when he met with us at Assos, we took him in and came to Mitylene.

¹⁵ And we sailed from there and came the next day over against Chios, and the next day we arrived in port at Samos; and having rested in Trogyllium, the next day we came to Miletus.

¹⁶ For Paul had determined to sail by Ephesus, not to detain himself in Asia, for he hasted to keep the day of Pentecost, if it were possible for him, in Jerusalem.

Paul Speaks to the Ephesian Elders

¹⁷ And from Miletus he sent to Ephesus and called the elders of the congregation [Gr. *ekklesia* — called out ones].

¹⁸ And when they were come to him, he said unto them, Ye know, from the first day that I came into Asia, after what

⁸ En daar was baie lampe in die bovertrek waar hulle bymekaar gekom het.

⁹ En 'n sekere jongman met die naam van Eutigus het in die venster gesit en weggesink in 'n diep slaap; en omdat Paulus lank gepreek het, was hy oorweldig deur die slaap en het van die derde verdieping afgeval en was dood opgetel.

¹⁰ Toe het Paulus ondertoe gegaan en op hom geval en sy arms om hom geslaan en gesê: Moenie juis self kwel nie, want sy siel is steeds in hom.

¹¹ En hy het boontoe gegaan en brood gebreek en geëet; en nadat hy nog 'n geruime tyd gepreek het tot dagbreek toe, het hy vertrek.

¹² En hulle het die seun lewendig huis toe geneem en was buitengewoon bemoedig.

¹³ Maar ons het vooruit op die skip gegaan en afgevaar na Assos, waar ons van plan was om Paulus aan boord te neem; want hy was vasbeslote om self te voet oor land daarheen te gaan.

¹⁴ Toe hy ons in Assus ontmoet het, het ons hom aan boord geneem en by Mitilene aangekom.

¹⁵ En daarvandaan het ons weggevaar en die volgende dag teenoor Chios gekom, en die volgende dag na Samos oorgevaar en in Trogyllion gerus en die volgende dag by Milete aangekom.

¹⁶ Want Paulus het besluit om by Efese verby te vaar, sodat hy nie in Asië tyd sou verloor nie, want hy was haastig om, as dit moontlik was, op die pinksterdag in Jerusalem te wees.

Paulus Praat met die Ouderlinge van Efese

¹⁷ En van Milete af het hy 'n boodskap na Efese toe gestuur om die ouderlinge van die gemeente [*ekklesia* - *uitgeroepes*] te laat roep.

¹⁸ En toe hulle by hom aankom, het hy vir hulle gesê: Julle weet, van die eerste dag af dat ek in [*die provinsie van*] Asië

manner I have been with you at all seasons,

¹⁹ serving the Lord with all humility and with many tears and temptations, which have befallen me by the ambushes of the Jews,

²⁰ and how I kept back nothing that was profitable unto you, but have showed you and have taught you publicly and from house to house,

²¹ testifying both to the Jews and also to the Gentiles, repentance toward God and faith toward our Lord Jesus Christ.

²² And now, behold, I go bound of the Spirit unto Jerusalem, not knowing the things that shall befall me there,

²³ except that the Holy Spirit witnesses in every city, saying that prisons and tribulations await me.

²⁴ But none of these things move me, neither do I count my life dear unto myself, only that I might finish my course with joy and the ministry, which I have received of the Lord Jesus, to testify the gospel of the grace of God.

²⁵ And now, behold, I know that ye all, among whom I have gone preaching the kingdom of God, shall see my face no more.

²⁶ Therefore I take you to record this day that I am pure from the blood of everyone.

²⁷ For I have not refrained from declaring unto you the full counsel of God.

²⁸ Take heed therefore unto yourselves and to all the flock, in which the Holy Spirit has placed you as bishops to feed the congregation [Gr. ekklesia — called out ones] of God, which he has purchased with his own blood.

aangekom het, en ek die hele tyd by julle was,

¹⁹ en YHWH gedien het met alle nederigheid en baie trane en beproewinge wat oor my gekom het deur die komplotte van die {ongelowige} Jode,

²⁰ en hoe ek niks teruggehou het wat vir julle voordelige kon wees nie, maar het dit aan julle gewys en aan julle verkondig in die openbaar en van huis tot huis,

²¹ terwyl ek kragtig by die Jode sowel as die heidene [Grieke] aangedring het op die bekering tot Adonai en geloof in YHWH, Yahshua Christus {Yahshua HaMashiach}.

²² En kyk, ek gaan nou gebind deur die Gees na Jerusalem, en watter dinge my daar sal oorkom, weet ek nie,

²³ behalwe dat die Heilige Gees {Ruach HaKodesh} in elke stad my verseker dat gevangenskap en verdrukkinge op my wag.

²⁴ Maar ek bekommer my glad nie oor hierdie dinge nie, ook nie ag ek my lewe vir myself kosbaar nie, slegs dat ek met blydschap my bediening kan voltooi, wat ek van YHWH, Yahshua ontvang het, om die evangelie van die genade [Sy onverdiende guns, geestelike seëninge en guns] van Adonai te getuig.

²⁵ En nou, kyk, ek weet dat julle almal onder wie ek rondgegaan en die koninkryk van Adonai verkondig het, my aangesig nie meer sal sien nie.

²⁶ Daarom betuig ek aan julle op hierdie dag dat ek rein is van die bloed van almal.

²⁷ Want ek het nie nagelaat om aan julle die hele raad van Adonai te verkondig nie.

²⁸ Gee dan ag op julleself en op die hele kudde waaroor die Heilige Gees {Ruach HaKodesh} julle as opsigters aangestel het om as herders die gemeente [ekklesia - uitgeroeptes] van Adonai te versorg, wat Hy deur Sy eie bloed gekoop [en vir Homself gespaar] het.

²⁹ For I know this, that after my departing, grievous wolves shall enter in among you, not sparing the flock.

³⁰ Also from among your own selves, men shall arise, speaking perverse things to draw away disciples after themselves.

³¹ Therefore watch and remember that by the space of three years I ceased not to warn every one night and day with tears.

³² And now, brethren, I commend you to God and to the word of his grace, which is powerful to build you up and to give you an inheritance among all those who are sanctified.

³³ I have coveted no one's silver or gold or apparel.

³⁴ Moreover, ye yourselves know that these hands have ministered unto my necessities and to those that were with me.

³⁵ I have showed you in all things how that so labouring, ye ought to support the weak and to remember the words of the Lord Jesus, how he said, It is more blessed to give than to receive.

³⁶ And when he had thus spoken, he knelt down and prayed with them all.

³⁷ Then they all wept sore and fell on Paul's neck and kissed him,

³⁸ sorrowing most of all for the word which he spoke, that they should see his face no more. And they accompanied him unto the ship.

²⁹ Want ek weet dit, dat ná my vertrek wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie.

³⁰ Ja, uit julle self sal daar manne opstaan wat verkeerde [verwonge en korrupte] dinge praat om die dissipels weg te trek agter hulle aan.

³¹ Daarom moet julle waak en onthou dat ek drie jaar lank nag en dag nie opgehou het om elkeen met trane te waarsku nie.

³² En nou, broers, dra ek julle op aan Adonai [ek plaas julle in Sy beheer, vertrou julle toe aan Sy beskerming en versorging] en aan die woord van Sy genade [aan die bevele en raad en beloftes van Sy onverdiende guns], wat magtig is om julle op te bou en julle 'n erfdeel te gee onder al die geheiliges [Sy afgesonderdes, die toegewydes, gesuiwerdes en getransformeerde in die siel].

³³ Ek het niemand se silwer of goud of klere begeer nie.

³⁴ Maar julle weet self dat hierdie hande voorsien het in die behoeftes van my en die wat by my was.

³⁵ Ek het julle in alles getoon dat ons deur so te arbeid die swakkes moet help en die woorde van YHWH, Yahshua moet onthou, dat Hy gesê het: **Dit is meer geseënd [belonend, maak 'n mens meer gelukkiger en word meer beny] om te gee as om te ontvang.**

³⁶ En ná hierdie woorde het hy neergekniel en met hulle almal saam gebid.

³⁷ En hulle het almal gehuil en om die hals van Paulus neergeval en hom gesoen,

³⁸ en was veral hartseer oor die woord wat hy gesê het, dat hulle hom nie weer sou sien. En hulle was saam met hom na die skip toe.

Paul Goes to Jerusalem

21 And it came to pass that after we had left them and had launched, we came with a straight course unto Coos, and the day following unto Rhodes, and from there unto Patara;

² and finding a ship sailing over unto Phenicia, we went aboard and set forth.

³ Now when we had sighted Cyprus, we left it on the left hand and sailed into Syria and landed at Tyre, for there the ship was to unload her cargo.

⁴ And finding the disciples, we tarried there seven days, who said to Paul through the Spirit that he should not go up to Jerusalem.

⁵ And when we had accomplished those days, we departed; and they all brought us on our way, with wives and children, until we were out of the city; and we knelt down on the shore and prayed.

⁶ And when we had taken our leave one of another, we embarked on the ship, and they returned home again.

⁷ And when we had finished our course from Tyre, we came to Ptolemais and saluted the brethren and abode with them one day.

⁸ And the next day Paul and those of us that were with him departed and came unto Caesarea; and we entered into the house of Philip the evangelist, who was one of the seven, and abode with him.

⁹ And he had four daughters, virgins, who prophesied.

¹⁰ And as we tarried there many days, there came down from Judaea a certain prophet, named Agabus.

¹¹ And when he was come unto us, he took Paul's girdle and bound his own hands and feet and said, Thus saith the Holy Spirit, So shall the Jews at Jerusalem bind the man that owns this

Paulus Gaan na Jerusalem

21 En nadat ons swaar afskeid geneem het, het ons afgevaar en reguit koers gehou en by Kos aangekom, en die volgende dag by Rodus en daarvandaan by Patara.

² en ons het 'n skip gevind wat na Fenisië sou oorsee, en het daarop gegaan en af gevaar.

³ En toe ons Siprus in die gesig gekry het en dit aan die linkerhand laat lê het, het ons na Sirië gevaar en by Tirus aangekom, want daar sou die skip sy vrag aflaai.

⁴ En nadat ons die dissipels gevind het, het ons sewe dae daar gebly, en hulle het vir Paulus deur die Gees gesê om nie na Jerusalem toe te gaan nie.

⁵ Maar toe dié dae verby was, het ons vertrek; en hulle almal het ons vergesel na ons reis, met vroue en kinders, totdat ons buite die stad was; en ons het op die strand neergekniel en gebid.

⁶ En nadat ons mekaar gegroet het, het ons aan boord gegaan, en hulle het teruggegaan huis toe.

⁷ Maar ons het die seereis van Tirus af voltooi en by Ptolemaïs aangekom en ons het die broers gegroet en een dag by hulle gebly.

⁸ En die volgende dag het Paulus, en almal wat saam met hom was, vertrek en in Sesarea aangekom; en ons het tuisgegaan in die huis van Filippus, die evangelis, wie een van die sewe was, en by hom gebly. [Hand 6:5]

⁹ En hy het vier ongetroude dogters gehad wat geprofeteer het.

¹⁰ En onderwyl ons baie dae daar oorgebly het, het 'n sekere profeet met die naam van Agabus van Judea afgekom.

¹¹ En toe hy by ons kom, het hy die gordel van Paulus geneem en sy eie hande en voete gebind en gesê: Dit is wat die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} sê: So sal die Jode die man wie se gordel dit is,

girdle and shall deliver him into the hands of the Gentiles.

¹² And when we heard these things, both we and those of that place besought him not to go up to Jerusalem.

¹³ Then Paul answered, What mean ye to weep and to break my heart? For I am ready not only to be bound, but also to die in Jerusalem for the name of the Lord Jesus.

¹⁴ And when he would not be persuaded, we ceased, saying, Let the will of the Lord be done.

¹⁵ And after those days we packed our baggage and went up to Jerusalem.

¹⁶ There went with us also certain of the disciples of Caesarea and brought with them one Mnason of Cyprus, an old disciple, with whom we should lodge.

Paul Visits James

¹⁷ And when we arrived at Jerusalem, the brethren received us gladly.

¹⁸ And the day following, Paul went in with us to see James, and all the elders were gathered.

¹⁹ And when he had saluted them, he declared particularly what things God had wrought among the Gentiles by his ministry.

²⁰ And when they heard it, they glorified the Lord and said unto him, Thou seest, brother, how many thousands of Jews there are who have believed, and they are all zealous of the law;

²¹ and they are informed of thee that thou teachest all the Jews who are among the Gentiles to forsake Moses, saying that they ought not to circumcise their children, neither to walk after the customs.

²² What is it therefore? The multitude must needs come together, for they will hear that thou art come.

in Jerusalem bind en in die hande van heidene oorlewer.

¹² En toe ons dit gehoor het, het ons saam met die broers van die plek hom [*Paulus*] gesmeek om nie op te gaan na Jerusalem toe nie.

¹³ Maar Paulus het geantwoord: Wat doen julle dat julle ween en my hart breek? Want ek is bereid om nie alleen gebind te word nie, maar ook om in Jerusalem te sterwe vir die Naam van YHWH, Yahshua.

¹⁴ En toe ons hom nie kon oorreed nie, het ons daarin berus [*gestop om daarop aan te dring en om hom te smeek*] en gesê: Laat die wil van YHWH geskied!

¹⁵ En ná hierdie dae het ons gepak en na Jerusalem toe gegaan.

¹⁶ Daar het toe ook saam met ons sommige van die dissipels van Sesarea gegaan en ook 'n sekere Mnason van Siprus saamgebring, 'n ou dissipel, by wie ons sou tuis gaan.

Paulus Besoek Jakobus

¹⁷ En toe ons in Jerusalem aankom, het die broers ons met blydschap ontvang.

¹⁸ En op die volgende dag het Paulus saam met ons na Jakobus se huis toe gegaan, en al die ouderlinge was daar teenwoordig.

¹⁹ En nadat hy hulle gegroet het, het hy stuk vir stuk vertel wat Adonai onder die heidene deur sy diens gedoen het.

²⁰ En toe hulle dit hoor, het hulle Adonai verheerlik en vir hom [*Paulus*] gesê: U sien, broer, hoeveel duisende Jode is daar wat gelowig geword het, en almal onderhou nog ywerig die [*Mosiaanse*] wet {*Torah*};

²¹ en hulle het gehoor dat jy al die Jode onder die heidene geleer het om van Moses afvallig te word deur te sê dat hulle die kinders nie moet besny nie en ook nie om meer die tradisies [*Joodse gebruike*] hoef te volg nie.

²² Wat staan ons dan te doen? Dit is dringend nodig dat die menigte

	bymekaarkom, want hulle sal hoor dat jy gekom het.
²³ Do therefore this that we say to thee: We have four men among us who have a vow on them;	²³ Doen dan wat ons vir jou sê: Ons het vier manne wat 'n gelofte afgelê het;
²⁴ them take, and purify thyself with them, and pay their expenses, that they may shave their heads, and all may know that those things, of which they were informed concerning thee, are nothing, but that thou thyself dost also walk orderly and keep the law.	²⁴ neem hulle en heilig jouself saam met hulle en betaal hulle uitgawes [<i>vir die tempel offers</i>], sodat hulle hare afgesny word, en dan sal almal weet dat nie een van die gerugte wat oor jou versprei word, waar is nie, maar dat jy self ook die wet onderhou.
²⁵ As touching the Gentiles who believe, we have written and concluded that they observe no such thing, except only that they keep themselves from things offered to idols and from blood and from that which has been strangled and from fornication.	²⁵ Wat die heidene wat nou glo [<i>Hom aanhang, verrou en op Christy staatmaak</i>] betref, het ons 'n skrywe gerig en besluit dat hulle niks van dié aard moet onderhou nie, maar hulle moet hulself slegs weerhou van afgodsoffers en bloed [<i>te eet / drink</i>] en van wat verwurg is [<i>vleis daarvan te eet</i>], en van hoerery.
²⁶ Then Paul took the men and the next day, purifying himself with them, entered into the temple to signify the accomplishment of the days of purification until an offering should be offered for each one of them.	²⁶ Toe het Paulus die manne geneem en die volgende dag hom saam met hulle geheilig en in die tempel gegaan om bekend te maak dat die dae van die heiliging sou voortduur totdat die offer vir elkeen van hulle gebring moes word.
Paul Arrested in the Temple	Paulus word Gevangeneem in die Tempel
²⁷ And when the seven days were almost ended, the Jews, who were of Asia, when they saw him in the temple, stirred up all the people and laid hands on him,	²⁷ Maar toe die sewe dae byna verby was, het die { <i>ongelowige</i> } Jode van [<i>die Provinsie</i>] Asië hom in die tempel gesien en hulle het die skare opgeroer en hom gevange geneem,
²⁸ crying out, Men of Israel, help; this is the man that teaches everyone everywhere against the people and the law and this place and further brought Greeks also into the temple and has polluted this holy place.	²⁸ en geskreeu: Manne van Israel, help; dit is die man wat almal oral leer teen die mense en die wet { <i>Torah</i> } en hierdie plek en het ook nog Grieke [<i>heidene</i>] in die tempel ingebring en het hierdie plek onheilig.
²⁹ (For before this they had seen Trophimus, an Ephesian, with him in the city, whom they supposed that Paul had brought into the temple.)	²⁹ (Want hulle het vantevore Trofimus, die Efesiër, in die stad by hom gesien en gedink dat Paulus hom in die tempel gebring het) [<i>in die binne hof wat vir heidene verbode was</i>].
³⁰ So that all the city was moved, and the people ran together; and they took Paul and drew him out of the temple, and immediately the doors were shut.	³⁰ Toe het die hele stad in beweging gekom, en die mense het saam gehardloop; en hulle het Paulus gegryp

	en hom buitekant die tempel gesleep, en dadelik was die deure gesluit.
³¹ And as they went about to kill him, tidings came unto the tribunal of the company that all Jerusalem was in an uproar	³¹ En onderwyl hulle probeer het om hom dood te maak, het 'n berig die owerste oor 'n duisend van die leërafdeling bereik dat die hele Jerusalem in oproer was
³² who immediately took soldiers and centurions and ran down unto them; and when they saw the tribunal and the soldiers, they left off beating Paul.	³² wie onmiddelik soldate en hoofmanne oor honderd geneem het en na hulle toe gehardloop het; en toe hulle die owerste oor 'n duisend en die soldate sien, het hulle opgehou om Paulus te slaan.
³³ Then the tribunal came near and took him and commanded him to be bound with two chains and demanded to know who he was and what he had done.	³³ Daarop het die owerste oor 'n duisend nader gekom en hom gevange geneem en beveel dat hy met twee kettings geboei moet word, en gevra wie hy was en wat hy gedoen het.
³⁴ And some cried one thing, some another, among the multitude; and when he could not know the certainty for the tumult, he commanded him to be carried into the fortress.	³⁴ En sommige het een ding geskreeu en ander het iets anders geskreeu, onder die menigte; en omdat hy weens die lawaai nie presies kon uitvind wat aan die gang was nie, het hy beveel dat hy na die kaserne gebring moes word.
³⁵ And when he came upon the stairs, so it was that he was borne of the soldiers because of the violence of the people.	³⁵ En toe hy [<i>Paulus</i>] op die trappe kom, moes hy deur die soldate gedra word weens die geweld van die skare.
³⁶ For the multitude of the people followed after, crying, Away with him.	³⁶ Want die menigte van die volk het gevolg en geskreeu: Weg met hom [<i>maak hom dood</i>].
Paul Speaks to the People	Paulus Praat met die Mense
³⁷ And as Paul was to be led into the fortress, he said unto the tribunal, May I speak unto thee? Who said, Canst thou speak Greek?	³⁷ En soos Paulus die kasterne ingelei was, het hy vir die owerste oor 'n duisend gesê: Mag ek met u praat? En hy het gesê: Kan jy Grieks praat?
³⁸ Art not thou that Egyptian, who before these days made an uproar and led four thousand men out into the wilderness that were murderers?	³⁸ Is jy dan nie die Egiptenaar wat 'n tyd gelede oproer gemaak het en die vier duisend rowers na die woestyn uitgelei het wie moordenaars was nie?
³⁹ But Paul said, I am certainly a Jew, a citizen of Tarsus, a city known in Cilicia; and, I beseech thee, suffer me to speak unto the people.	³⁹ Maar Paulus het toe gesê: Ek is 'n Jood, 'n burger van Tarsus, 'n stad in Silisië; en ek versoek u, laat my toe om met die mense te praat.
⁴⁰ And when he had given him license, Paul stood on the stairs and beckoned with the hand unto the people. And when there was made a great silence, he spoke unto them in the Hebrew tongue, saying,	⁴⁰ En toe hy dit toelaat, het Paulus op die trappe gaan staan en met die hand vir die mense gewink. En nadat daar 'n groot stilte gekom het, het hy hulle in Hebreeus toegesprek en gesê:

22 Men, brethren, and fathers, hear ye my defense which I make now unto you.

² (And when they heard that he spoke in the Hebrew tongue to them, they kept the more silence, and he said,)

³ I am indeed a Jew, born in Tarsus, a city in Cilicia, yet brought up in this city at the feet of Gamaliel and taught according to the truth of the law of the fathers, zealous toward God, as ye all are this day.

⁴ And I persecuted this way unto the death, binding and delivering into prisons both men and women.

⁵ As also the prince of the priests bears me witness, and all the estate of the elders, from whom also I received letters unto the brethren, and went to Damascus to bring those who were bound there unto Jerusalem to be punished.

⁶ And it came to pass that, as I made my journey and was come near unto Damascus about noon, suddenly there shone from heaven a great light round about me.

⁷ And I fell unto the ground and heard a voice saying unto me, Saul, Saul, why dost thou persecute me?

⁸ And I answered, Who art thou, Lord? And he said unto me, I Am Jesus of Nazareth, whom thou dost persecute.

⁹ And those that were with me saw indeed the light and were afraid, but they did not hear the voice of him that spoke to me.

¹⁰ And I said, What shall I do, Lord? And the Lord said unto me, Arise and go into Damascus, and there it shall be told thee of all things which are appointed for thee to do.

¹¹ And when I could not see for the clarity of that light, being led by the hand of those that were with me, I came into Damascus.

22 Manne, broers en vaders, luister nou na my verdediging wat ek nou teenoor julle maak.

² (En toe hulle hoor dat hy hulle in die Hebreeuse taal toespreek, was hulle nog stiller, en hy het gesê,)

³ Ek is inderdaad 'n Jood, gebore in Tarsus in Silisië, maar opgevoed in hierdie stad aan die voete van Gamaliël, streng ooreenkomstig die voorvaderlike wet {*Torah*}, 'n yweraar vir Adonai soos julle almal vandag is.

⁴ En ek het hierdie Weg [*van YHWH*] vervolg tot die dood toe, en manne en ook vroue geboei en in gevangenis gegooi.

⁵ Net so is ook die hoëpriester en die hele raad van ouderlinge [*Sanhedrin*] my getuies, van hulle het ek ook briewe ontvang en na die broers in Damaskus gegaan om ook die wat daar was, gevange te neem en na Jerusalem te bring, sodat hulle gestraf kon word.

⁶ Maar terwyl ek op reis was en naby Damaskus gekom het, het daar op die middag skielik 'n groot lig uit die hemel my omstraal.

⁷ En ek het op die grond geval en 'n stem vir my hoor sê: **Saul, Saul, waarom vervolg** [*teister en kwel*] **jy My?**

⁸ En ek het geantwoord: Wie is U, Meneer? En Hy het vir my gesê: **Ek Is Yahshua van Nasaret, wat jy vervolg.**

⁹ En die wat saam met my was, het wel die lig gesien en was bang, maar hulle het nie die stem [*die klank van die woorde*] van Hom wat met my gepraat het, gehoor nie [*sodat hulle dit kon verstaan*].

¹⁰ En ek het gesê: Wat moet ek doen, YHWH? En YHWH het vir my gesê: **Staan op en gaan na Damaskus, en daar sal jou vertel word alles wat aan jou opgedra is om te doen.**

¹¹ Toe ek nie kon sien nie weens die glans van daardie lig, was ek deur my metgeselle by die hand gelei en het in Damaskus aangekom.

¹² And one Ananias, a devout man according to the law, having a good witness of all the Jews who dwell there,

¹³ came unto me and stood and said unto me, Brother Saul, receive thy sight. And the same hour I looked up upon him.

¹⁴ And he said, The God of our fathers has chosen thee that thou should know his will and see that Just One and should hear the voice of his mouth.

¹⁵ For thou shalt be his witness unto all men of what thou hast seen and heard.

¹⁶ And now why tarriest thou? Arise and be baptized and wash away thy sins, calling on the name of the Lord.

¹⁷ And it came to pass that, when I was come again to Jerusalem, even while I prayed in the temple, I was in a rapture of understanding

¹⁸ and saw him saying unto me, Make haste and go quickly out of Jerusalem, for they will not receive thy testimony concerning me.

¹⁹ And I said, Lord, they know that I imprisoned and in every synagogue beat those that believed on thee;

²⁰ and when the blood of thy martyr Stephen was shed, I also was standing by and consenting unto his death and kept the raiment of those that slew him.

²¹ And he said unto me, Depart, for I will send thee far from here unto the Gentiles.

Paul and the Roman Tribune

²² And they gave him audience unto this word and then lifted up their voices and said, Away with such a fellow from the earth, for it is not fit that he should live.

¹² En 'n sekere Ananias, 'n vroom man volgens die wet {*Torah*}, wat 'n goeie naam gehad het by al die Jode wat daar woon,

¹³ het na my toe gekom en by my gaan staan en vir my gesê: Broer Saul, ontvang jou sig. En dieselfde uur [*het ek my sig terug ontvang*] en opgekyk na hom toe.

¹⁴ En hy het gesê: Die God van ons vaders het jou gekies om Sy wil te ken [*om te sien, meer en sterker en duideliker Hom te herken, en om beter en meer intiem vertrou te raak met Sy wil*] en die Regverdige Een [*Yahshua Christus, die Messias*] te sien en [*om sy stem uit sy eie mond en boodskap van sy eie lippe*] te hoor.

¹⁵ Want jy sal vir Hom by al die mense 'n getuie wees van wat jy gesien en gehoor het.

¹⁶ En nou, waarom versuim jy? Staar op, laat jou doop {*onderdompel*} en was jou sondes af, roep die Naam van Adonai uit.

¹⁷ En toe ek weer teruggekom het in Jerusalem terwyl ek besig was om te bid in die tempel, was ek in 'n trans [*ekstase*] van begrip

¹⁸ en ek het Hom gesien, en Hy het vir my gesê: **Maak gou en gaan haastig uit Jerusalem uit, want hulle sal jou getuienis aangaande My nie aanneem nie.**

¹⁹ En ek het gesê: YHWH, hulle weet self dat ek besig was om die wat in U glo, in die gevangenis te gooi en in die sinagoges te slaan;

²⁰ en toe die bloed van Stefanus, u getuie, vergiet is, het ek ook self daarby gestaan en sy moord goedgekeur en die klere opgepas van die wie hom doodgemaak het.

²¹ En Hy het vir my gesê: **Gaan heen, want Ek sal jou ver wegstuur na die heidene toe.**

Paulus en die Romeinse Platform

²² Tot by hierdie woord het hulle na hom geluister en toe verhef hulle hul stem en sê, Weg met so 'n mens van die aarde af, want hy behoort nie te lewe nie.

²³ And as they cried out and cast off their clothes and threw dust into the air,

²⁴ the tribunal commanded him to be brought into the fortress and bade that he should be examined by scourging that he might know why they cried out so against him.

²⁵ And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful for you to scourge a man that is a Roman and uncondemned?

²⁶ When the centurion heard that, he went and told the tribunal, saying, Take heed what thou doest, for this man is a Roman.

²⁷ Then the tribunal came and said unto him, Tell me, art thou a Roman? He said, Yes.

²⁸ And the tribunal answered, With a great sum I obtained this freedom. And Paul said, But I was free born.

²⁹ Then straightway those who should have tormented him departed from him, and the tribunal was also afraid, after he knew that he was a Roman and because he had bound him.

Paul Before the Council

³⁰ On the next day, because he wanted to know of certainty the cause for which he was accused of the Jews, he loosed him from his bands and commanded the princes of the priests and all their council to appear and brought Paul down and set him before them.

23 Then Paul, earnestly beholding the council, said, Men and brethren, I have lived in all good conscience before God until this day.

² And the prince of the priests, Ananias, commanded those that stood by him to smite him on the mouth.

²³ En terwyl hulle so geskreeu het, het hulle klere afgooi en stof in die lug werp,

²⁴ en die die owerste oor 'n duisend het beveel dat hy in die kamp gebring moes word, en gesê dat hy geïnspekteer moes word om vas te stel wat die rede was dat hulle so teen hom uitroep het.

²⁵ En onderwyl hulle hom met die rieme vasgetrek het, het Paulus vir die hoofman oor 'n honderd wat daar gestaan het, gesê: Is dit wettig vir jou om 'n Romeinse burger, sonder 'n verhoor te gésel?

²⁶ Toe die hoofman oor 'n honderd dit hoor, het hy gegaan en vir die owerste oor 'n duisend gesê, Pas op wat u gaan doen, want hierdie man is 'n Romein.

²⁷ En die owerste oor 'n duisend het gekom en hom gevra: Sê vir my, is jy 'n Romein? En hy het geantwoord: Ja.

²⁸ Toe het die owerste oor 'n duisend gesê: Ek het hierdie burgerreg vir 'n groot som verkry. En Paulus het vir hom gesê: Ek het dit deur geboorte verkry.

²⁹ Toe het die wat hom wou ondersoek, hom dadelik laat staan, en die owerste oor 'n duisend was ook bang, nadat hy uitgevind het dat hy 'n Romein was omdat hy hom geboei het.

Paul Before the Council

³⁰ En die volgende dag wou hy met sekerheid weet waarvan hy deur die Jode beskuldig was, en hy het hom van sy boeie losgemaak en beveel dat die owerpriesters en hulle hele Raad moes vergader en hy het Paulus afgebring en voor hulle laat staan.

23 En Paulus het die oë op die Raad [*Sanhedrin*] gehou en gesê, Broeders, ek het 'n heeltemal skoon gewete oor hoe ek tot vandag toe my lewe in diens van Adonai geleidelik het [*as 'n burger en 'n ware en lojale Jood*].

² En die hoëpriester Ananias het dat hulle wat by hom gestaan het, beveel om hom op die mond te slaan.

³ Then Paul said unto him, God shall smite thee, thou whitewashed wall, for dost thou sit to judge me after the law and command me to be smitten contrary to the law?

⁴ And those that stood by said, Dost thou revile God's high priest?

⁵ Then Paul said, I did not know, brethren, that he was the prince of the priests, for it is written, Thou shalt not speak evil of the ruler of thy people.

⁶ But when Paul perceived that the one part were Sadducees and the other Pharisees, he cried out in the council, Men and brethren, I am a Pharisee, the son of a Pharisee, and of the hope and resurrection of the dead I am called in question.

⁷ And when he had so said, there arose a dissension between the Pharisees and the Sadducees, and the multitude was divided.

⁸ For the Sadducees say that there is no resurrection, neither angel, nor spirit; but the Pharisees confess both.

⁹ And there arose a great cry; and the scribes that were of the Pharisees' part arose and strove, saying, We find no evil in this man, but if a spirit or an angel has spoken to him, let us not fight against God.

¹⁰ And when there arose a great dissension, the tribunal, fearing lest Paul should have been pulled in pieces by them, commanded the soldiers to go down and to take him by force from among them and to bring him into the fortress.

¹¹ And the night following the Lord stood by him and said, Be of good cheer, Paul, for as thou hast testified of me in Jerusalem, so must thou also bear witness at Rome.

³ Toe Paulus vir hom gesê: Adonai sal julle slaan, witgewerfde muur, vir julle wat sit en my oordeel volgens die wet {*Torah*}, en beveel om my teenstrydig met die wet te laat slaan?

⁴ En die wat daar naby gestaan het, het gesê: Skel jy die hoëpriester van Adonai uit?

⁵ Daarop het Paulus gesê: Ek het nie geweet, broers, dat hy die hoëpriester is nie, want daar staan geskrywe: Jy sal geen kwaad {*neerhalend, beledigend*} van die owerste onder jou mense praat nie. [Eks 22:28]

⁶ En omdat Paulus geweet het dat die een deel uit Sadduseërs en die ander uit Fariseërs bestaan, het hy in die Raad [*Sanhedrin*] uitgeroep: Broers, ek is 'n Fariseër, die seun van 'n Fariseër, en oor die verwagting dat die dooies weer sal opstaan word ek nou verhoor.

⁷ En toe hy dit sê, het daar twis ontstaan tussen die Fariseërs en die Sadduseërs, en die menigte het verdeeld geraak [*in twee faksies*].

⁸ Want die Sadduseërs het gesê dat daar geen opstanding is nie, ook geen engel of gees nie; maar die Fariseërs bely albei.

⁹ En daar het 'n hewige woordewisseling ontstaan, en die skrywers (*skrifgeleerdes*) van die Fariseërs het opgestaan en heftig gestry en gesê, Ons vind geen kwaad in hierdie man nie, maar as 'n gees of 'n engel met hom gepraat het, laat ons dan nie teen Adonai stry nie.

¹⁰ En toe daar 'n groot twis ontstaan het, het die owerste oor 'n duisend gevrees dat Paulus deur hulle verskeur sou word, en hy het die soldate beveel om hom met geweld tussen hulle te gaan uithaal en om hom in die kaserne in te bring.

¹¹ En die volgende nag het YHWH by hom gestaan en gesê: **Hou goeie moed, Paulus, want soos jy aangaande My in Jerusalem kragtig getuig het, so moet jy in Rome ook getuig.**

A Plot to Kill Paul

¹² And when it was day, certain of the Jews banded together and they vowed under a curse, saying that they would neither eat nor drink until they had killed Paul.

¹³ And they were more than forty who had made this conspiracy.

¹⁴ And they came to the princes of the priests and the elders and said, We have made a vow of anathema that we will eat nothing until we have slain Paul.

¹⁵ Now therefore ye with the council signify to the tribunal that he bring him down unto you tomorrow, as though ye would enquire something more certain concerning him, and we, before he arrives, are ready to kill him.

¹⁶ And when Paul's sister's son heard of their ambush, he went and entered into the fortress and told Paul.

¹⁷ Then Paul called one of the centurions unto him and said, Bring this young man unto the tribunal, for he has a certain thing to tell him.

¹⁸ So he took him and brought him to the tribunal and said, Paul the prisoner called me unto him and asked me to bring this young man unto thee, who has something to say unto thee.

¹⁹ Then the tribunal took him by the hand and went with him aside privately and asked him, What is that thou hast to tell me?

²⁰ And he said, The Jews have agreed to ask thee that thou would bring down Paul tomorrow into the council, as though they would enquire something more certain of him.

²¹ But do not believe them, for more than forty of them lie in wait to ambush him, who have vowed under a curse that they will neither eat nor drink until they have killed him, and now they are ready, looking for a promise from thee.

'n Komplot om Paulus Dood te Maak

¹² En toe dit dag geword het, het sommige van die Jode saamgespan en hulleself vervloek deur te sê dat hulle nie sou eet of drink totdat hulle Paulus doodgemaak het nie.

¹³ En daar was meer as veertig wat hierdie sameswering gemaak het.

¹⁴ En hulle het na die owerpriesters en die ouderlinge gegaan en gesê: Ons het 'n gelofte van vervloeking gemaak om niks te eet totdat ons Paulus doodgemaak het nie.

¹⁵ Laat dan nou, saam met die Raad {*Sanhedrin*}, aan die owerste oor 'n duisend weet om hom môre af te bring na u toe, asof u oor sy saak noukeuriger ondersoek wil doen, en ons is gereed om hom dood te maak voordat hy by u kom.

¹⁶ En toe die seun van Paulus se suster van hulle hinderlaag hoor, het hy na die kaserne gegaan en dit aan Paulus vertel.

¹⁷ Toe het Paulus een van die hoofmanne oor 'n honderd na hom geroep en gesê, Bring hierdie jongman by die owerste oor 'n duisend, want hy het iets om aan hom te vertel.

¹⁸ Daarop het hy hom saam geneem en hom by die owerste oor 'n duisend gebring en gesê: Die gevangene, Paulus, het my na hom geroep en versoek om hierdie jongman na u toe te bring, omdat hy iets het om aan u te vertel.

¹⁹ Daarop het die owerste oor 'n duisend hom aan die hand gevat en eenkant gaan staan en toe vra: Wat het jy om aan my te vertel?

²⁰ En hy het gesê, Die Jode het ooreengekom om u te versoek om Paulus môre af te bring na die Raad {*Sanhedrin*} toe, asof hulle iets noukeurigers omtrent hom wil verneem.

²¹ Maar moet dit nie glo nie, want meer as veertig man lê 'n hinderlaag vir hom voor, wat belof het onder 'n vloek om niks te eet of te drink totdat hulle hom doodgemaak het nie, en nou is hulle gereed en wag op u toestemming.

²² So the tribunal then let the young man depart and charged him, See thou tell no one that thou hast showed these things to me.

Paul Sent to Felix the Governor

²³ And he called unto him two centurions, saying, Make ready two hundred soldiers to go to Caesarea and seventy horsemen and two hundred spearmen, at the third hour of the night

²⁴ and provide them beasts that they may set Paul on and bring him safe unto Felix the governor.

²⁵ And he wrote a letter after this manner:

²⁶ Claudius Lysias unto the most excellent governor Felix sends greeting.

²⁷ This man was taken of the Jews and should have been killed by them; then I came with an army and rescued him, having understood that he was a Roman.

²⁸ And when I desired to know the cause of why they accused him, I brought him forth into their council,

²⁹ whom I found to be accused of questions of their law, but to have nothing laid to his charge worthy of death or of bonds.

³⁰ And when it was told me how the Jews lay in wait to ambush the man, I sent straightway to thee and gave commandment to his accusers also to say before thee what they had against him. Farewell.

³¹ Then the soldiers, as it was commanded them, took Paul and brought him by night to Antipatris.

³² On the next day they left the horsemen to go with him and returned to the fortress,

²² En die owerste oor 'n duisend het die jongman laat gaan en hom beveel, Vertel aan niemand dat jy dit aan my bekend gemaak het nie.

Paulus word na Feliks die Goewerneur Gestuur

²³ En hy het twee van die hoofmanne oor 'n honderd na hom geroep en gesê: Kry twee honderd soldate gereed om na Sesarea toe te gaan, en sewentig perderuiters en twee honderd spiessoldate, teen die derde uur van die nag [ongeveer 9:00 p.m.].

²⁴ en sorg vir pakkdiere, dat hulle Paulus daarop kan laat sit sodat hy veilig na Feliks, die goewerneur, oorgebring kan word.

²⁵ En hy het 'n brief oor hierdie saak geskryf:

²⁶ Claudius Lysias aan die hooggeagte goewerneur Feliks: Groete!

²⁷ Hierdie man is deur die Jode gevang, en hulle het op die punt gestaan om hom dood te maak; toe het ek met soldate daar aangekom en hom gered, omdat ek verneem het dat hy 'n Romein is.

²⁸ En toe ek wou weet wat die oorsaak was waarom hulle hom beskuldig het, het ek hom na hulle Raad {*Sanhedrin*} gebring,

²⁹ en uitgevind dat hy beskuldig word oor twisvrae van hulle wet {*Torah*}, maar dat hy nie aangekla word van iets wat die dood of tronkstraf verdien nie.

³⁰ En nadat dit aan my bekend gemaak is hoe die Jode 'n hinderlaag lê en wag vir die man, het ek hom reguit na u gestuur en ook sy beskuldigers gelas om wat hulle teen hom het, voor u te sê. Vaarwel!

³¹ En die soldate het Paulus geneem soos hulle beveel was, en hom in die nag na Antipatris gebring.

³² En die volgende dag het hulle die perderuiters agtergelaat om saam met hom te gaan en hulle self het na die kaserne teruggekeer,

³³ who, when they came to Caesarea and delivered the epistle to the governor, presented Paul also before him.

³⁴ And when the governor had read the letter, he asked of what province he was. And when he understood that he was of Cilicia,

³⁵ I will hear thee, said he, when thine accusers are also come. And he commanded him to be kept in Herod's judgment hall.

Paul Before Felix at Caesarea

24 And after five days Ananias, the prince of the priests, descended with the elders and with a certain orator named Tertullus, who informed the governor against Paul.

² And when he was called forth, Tertullus began to accuse him, saying, Seeing that by thee we enjoy great peace and that very worthy deeds are done unto this nation by thy prudence,

³ we accept it always and in all places, most noble Felix, with all thankfulness.

⁴ Notwithstanding, that I be not further tedious unto thee, I pray thee that thou wouldst hear us of thy clemency a few words.

⁵ For we have found this man a pestilent fellow and a mover of sedition among all the Jews throughout the world and prince of the seditious sect of the Nazarenes,

⁶ who also has gone about to profane the temple, whom we took and would have judged according to our law.

⁷ But the tribune Lysias came upon us, and with great violence took him away out of our hands,

⁸ commanding his accusers to come unto thee; by examining of whom thou may

³³ wie, toe hulle in Sesarea aangekom het die brief aan die goewerneur afgelewer het en ook Paulus aan hom voorgestel het.

³⁴ En die goewerneur het die brief geles en gevra uit watter provinsie hy [*Paulus*] was; en toe hy verneem dat hy uit Silisië [*'n imperiale provinsie*] was,

³⁵ Ek sal jou verhoor, het hy gesê, wanneer jou beskuldigers ook aangekom het. En het beveel dat hy in die paleis van Herodes bewaak moes word.

Paulus voor Feliks in Saesarië

24 En vyf dae daarna het die hoëpriester Ananias met die ouderlinge en 'n sekere advokaat Tertullus [*optree as woordvoerder en raadgewer*] gekom en Paulus by die goewerneur aangekla.

² En toe hy na vore geroep was, het Tertullus hom gebin beskuldig en gesê, Onder u geniet ons 'n groot vrede, en dat daar baie waardige daade [*wysigings en verbeterings*] deur u wysheide aan hierdie nasie gedoen is,

³ ons aanvaar dit altyd in in alle plekke, u hoogedele Feliks, met alle dankbaarheid.

⁴ Nieteenstande, dat ek u nie te lank sal ophou nie, versoek ek u om ons in u genade kortliks aan te hoor.

⁵ Want ons het gevind dat hierdie man 'n pes [*'n ware plaag*] is en 'n verwekker van oproer onder al die Jode in die wêreld en 'n voorman van die sekte [*ketters, veroorsaak verdeeldheid, verkondig dwaalleer*] van die Nasareners,

⁶ wat selfs probeer het om die tempel te ontheilig, wie ons gevang het om self volgens ons wet te oordeel.

⁷ Maar die owerste oor 'n duisend Lisias, het op ons afgekom en hom met groot geweld uit ons hande weggeneem,

⁸ en beveel dat sy beskuldigers voor u moet kom; deur hom te verhoor sal u self

take knowledge of all these things, of which we accuse him.

⁹ And the Jews also assented, saying that these things were so.

¹⁰ Then Paul, after the governor had beckoned unto him to speak, answered, Forasmuch as I know that thou hast been of many years a judge unto this nation, I do the more cheerfully answer for myself;

¹¹ because thou art able to understand that there have been but twelve days since I went up to Jerusalem to worship.

¹² And they neither found me in the temple disputing with any man, neither raising up the people, neither in the synagogues, nor in the city,

¹³ neither can they prove the things of which they now accuse me.

¹⁴ But this I confess unto thee, that after the way which they call a sect, so worship I the God of my fathers, believing all things which are written in the law and in the prophets,

¹⁵ and have hope toward God, which they themselves also allow, that there shall be a resurrection of the dead, both of the just and unjust.

¹⁶ And for this reason do I exercise myself to have always a conscience void of offense toward God and toward men.

¹⁷ Now after many years I came to bring alms to my nation and offerings.

¹⁸ Whereupon certain Jews from Asia found me purified in the temple, neither with multitude, nor with tumult,

¹⁹ who ought to have been here before thee and object if they had anything against me.

²⁰ Or else let these same here say if they have found any evil doing in me, while I stood before the council,

²¹ except it be for this one voice, that I cried out standing among them,

kennis van hierdie dinge verkry, van als waarvan ons hom beskuldig.

⁹ En die Jode het ook saamgestem en gesê dat dit so was.

¹⁰ Toe het Paulus, nadat die goewerneur vir hom gewink het om te praat, geantwoord, Omdat ek weet dat u oor hierdie nasie al baie jare lank regter is, verdedig ek my saak met goeie moed;

¹¹ omdat u sal verstaan dat ek maar net sowat twaalf dae lank nou in Jerusalem is om te aanbid.

¹² En hulle het my nie in die tempel gevind, besig om met enige iemand te stry nie, of dat ek die mense tot oproer aangehits het nie, en ook nie in die sinagoges of in die stad nie,

¹³ ook nie kan hulle hierdie dinge waarvan hulle my nou beskuldig, bewys nie.

¹⁴ Maar dit erken ek voor u dat ek volgens die Weg [*van YHWH*] wat hulle 'n sekte [*kettery, verdeelheid skepper*] noem, die God van my vaders so dien, en dat ek alles glo wat in die wet [*van Moses*] {*Torah*} en in die profete geskrywe is,

¹⁵ en 'n hoop op God het, 'n hoop wat hulle self ook verwag, dat daar 'n opstanding sal wees van die dooies, regverdiges sowel as onregverdiges.

¹⁶ Daarom doen ek ook my uiterste bes om altyd 'n skoon gewete voor God en die mense te hê.

¹⁷ Nou ná baie jare het ek gekom om aan my nasie aalmoese en offers te bring.

¹⁸ Waarop sommige Jode van Asië my in die Tempel gevind het nadat ek geheilig was, nie met 'n skare of met 'n opskudding nie,

¹⁹ wie ook hier voor u sou wees om 'n beskuldiging teen my te bring as hulle iets teen my gehad het.

²⁰ Of laat hierdie manne self sê of hulle enige onreg in my gevind het toe ek voor die Raad {*Sanhedrin*} gestaan het,

²¹ behalwe oor hierdie een woord wat ek uitgeroep het terwyl ek onder hulle

Touching the resurrection of the dead, I am called in question by you this day.

Paul Kept in Custody

²² And when Felix heard these things, he deferred them, saying, I shall have more information regarding that way, when Lysias the tribunal shall come down, Then I will know the uttermost of your matter.

²³ And he commanded a centurion to keep Paul and to let him have liberty, and that he should forbid none of his own to minister or come unto him.

²⁴ And after certain days when Felix came with his wife Drusilla, who was a Jewess, he sent for Paul and heard of him the faith which is in Christ.

²⁵ And as he reasoned of righteousness, temperance, and judgment to come, Felix trembled and answered, Go away for this time; when I have a convenient season, I will call for thee.

²⁶ He hoped also that money should have been given him from Paul, that he might loose him; therefore he sent for him many times and communed with him.

²⁷ But after two years Felix received Porcius Festus as successor; and Felix, wanting to win the grace of the Jews, left Paul bound.

Paul Appeals to Caesar

25 Now when Festus was come into the province, after three days he ascended from Caesarea to Jerusalem.

² Then the prince of the priests and the principals of the Jews informed him against Paul and besought him,

³ asking for grace against him, that he would send for him to Jerusalem, they placing an ambush in the way to kill him.

gestaan het, Ek staan vandag hier voor julle tereg omdat ek aan die opstanding van die dooies glo.

Paulus Word in Bewaring Gehou

²² Toe Feliks dit hoor, het hy hulle saak uitgestel, en gesê, Ek sal meer inligting kry oor die Weg wanneer Lisias, die owerste oor 'n duisend kom, Dan sal ek julle saak ten volle ondersoek.

²³ En hy het die hoofman oor 'n honderd beveel om Paulus te bewaak, maar dat hy vryheid moet hê, en dat hy niemand van sy eie mense moes verhinder om hom te bedien of te besoek nie.

²⁴ En 'n paar dae later het Feliks saam met sy vrou Drusilla gekom, wat 'n Jodin was, en hy het Paulus laat haal om na hom te luister oor die geloof wat in Christus is.

²⁵ Maar toe hy gepraat oor geregtigheid en selfbeheersing en die oordeel wat nog kom, het Feliks baie bang geword en geantwoord, Gaan weg vir 'n ruk; wanneer ek 'n geleentheid het, sal ek jou weer laat roep.

²⁶ Hy het ook gehoop dat geld aan hom deur Paulus gegee sou word om hom los te laat; daarom het hy hom ook dikwels laat haal en met hom gesprekke gevoer.

²⁷ Maar twee jaar later was Feliks deur Porcius Festus opgevolg; en Feliks, wat die guns van die Jode wou wen, het Paulus as gevangene agtergelaat.

Paulus Rig Vertoeë aan Keiser

25 En nou het Festus in die provinsie gekom, ná drie dae het hy van Sesarea opgegaan na Jerusalem toe.

² Toe het die hoëpriester en die leiers van die Jode hom teen Paulus ingelig en hom gesmeek,

³ en vir 'n guns teen hom gevra, dat hy hom na Jerusalem toe moes stuur, terwyl hulle intussen 'n hinderlaag voorberei het om hom dood te maak.

⁴ But Festus answered that Paul should be kept at Caesarea and that he himself would depart shortly there.

⁵ Let them, therefore, said he, who among you are able, go down with me and accuse this man, if there is anything in him.

⁶ And when he had tarried among them no more than ten days, he went down unto Caesarea and the next day, sitting on the judgment seat, commanded Paul to be brought.

⁷ And when he was come, the Jews who came down from Jerusalem stood round about and laid many and grievous complaints against Paul, which they could not prove.

⁸ While he answered for himself, Neither against the law of the Jews, neither against the temple, nor yet against Caesar have I sinned in anything at all.

⁹ But Festus, willing to ingratiate himself with the Jews, answered Paul and said, Wilt thou go up to Jerusalem, and there be judged of these things before me?

¹⁰ Then said Paul, I stand at Caesar's judgment seat, where I ought to be judged; to the Jews I have done no wrong, as thou very well knowest.

¹¹ For if I am an offender or have committed anything worthy of death, I do not refuse to die; but if there are none of these things of which these accuse me, no one may deliver me unto them. I appeal unto Caesar.

¹² Then Festus, when he had conferred with the council, answered, Hast thou appealed unto Caesar? unto Caesar shalt thou go.

Paul Before Agrippa and Bernice

¹³ And after certain days King Agrippa and Bernice came unto Caesarea to salute Festus.

⁴ Maar Festus het geantwoord dat Paulus in Sesarea aangehou moes word en dat hy self binnekort daarheen sou reis.

⁵ Laat hulle, daarom, het hy gesê, dan dié onder hulle wat bevoeg was [*in 'n posisie van outoriteit*], saam met my gaan en die man aankla, as daar enige iets verkeerds in hom is.

⁶ En nadat hy nie meer as tien dae onder hulle deurgebring het nie, het hy na Sesarea toe gegaan en die volgende dag op die regterstoel gaan sit en beveel dat Paulus voorgebring moes word.

⁷ En toe hy verskyn het, het die Jode wat van Jerusalem af gekom het, rondom hom gestaan en baie en swaar beskuldigings teen Paulus ingebring wat hulle nie kon bewys nie.

⁸ Terwyl hy tot sy eie verdediging gesê het, Nie teen die wet van die Jode of teen die tempel, ook nie teen die keiser het ek gesondig in enige iets nie.

⁹ Maar Festus, wat homself in guns by die Jode wou bring, het Paulus geantwoord en gesê, Wil jy na Jerusalem toe gaan en daar [*voor die Joodse Sanhedrin*] voor my oor hierdie dinge teregstaan?

¹⁰ Toe het Paulus gesê, Ek staan voor die regterstoel van die keiser waar ek geoordeel moet word; aan die Jode het ek geen onreg gedoen nie, soos u ook wel [*beter as wat jou vraag stel*] weet.

¹¹ Want as ek oortree het of iets gedoen het wat die dood verdien, weier ek nie om te sterf nie; maar as daar niks is in die dinge waarvan hulle my beskuldig nie, dan kan niemand my aan hulle [*vrylik*] oorlewer nie. Ek beroep my op die keiser.

¹² Toe het Festus geantwoord, nadat hy met die Raad gekonsulteer het, Beroep jy jou op die keiser? na die keiser sal jy gaan.

Paulus Voor Agrippa en Bernice

¹³ En ná verloop van enkele dae het koning Agrippa en Bernice in Sesarea aangekom om Festus te begroet [*om hom te verwelkom en hom voorspoed toe te wens*].

¹⁴ And when they had been there many days, Festus declared Paul's cause unto the king, saying, There is a certain man left in bonds by Felix,

¹⁵ about whom, when I was at Jerusalem, the princes of the priests and the elders of the Jews informed me, desiring to have vengeance against him.

¹⁶ To whom I answered, It is not the manner of the Romans to deliver any man to die, before the one who is accused is face to face with his accusers and is given license to answer for himself concerning the crime laid against him.

¹⁷ Therefore, when they were come here, without any delay on the next day I sat on the judgment seat and commanded the man to be brought forth.

¹⁸ Against whom when the accusers stood up, they brought no accusation of such things as I supposed,

¹⁹ but had certain questions against him of their own superstition, and of one Jesus, who was dead, whom Paul affirmed to be alive.

²⁰ And because I doubted of such manner of questions, I asked him whether he would go to Jerusalem and there be judged of these matters.

²¹ But when Paul had appealed to be reserved unto the hearing of Augustus, I commanded him to be kept until I might send him to Caesar.

²² Then Agrippa said unto Festus, I would also hear the man myself. Tomorrow, said he, thou shalt hear him.

²³ And the next day when Agrippa was come and Bernice, with great pomp, and was entered into the place of hearing, with the tribunals and principal men of the city, at Festus' commandment, Paul was brought forth.

¹⁴ En toe hulle daar verskeie dae deurgebring het, het Festus die saak van Paulus aan die koning voorgelê en gesê: Hier is 'n man deur Feliks as gevangene agtergelaat,

¹⁵ teen wie die owerpriesters en die ouderlinge van die Jode, toe ek in Jerusalem was, 'n klag ingedien het en vonnis teen hom gevra het.

¹⁶ Aan wie ek geantwoord het dat dit nie die Romeinse gebruik is om enige mens as guns uit te lewer om dood gemaak te word nie, voordat die aangeklaagde nie sy beskuldigers van aangesig tot aangesig aanskou en geleentheid gehad het om homself te verdedig aangaande die beskuldiging wat teen hom gelê is nie.

¹⁷ Daarom, toe hulle hier aangekom het, het ek sonder enige uitstel die volgende dag op die regterstoel gaan sit en beveel om die man na vore te bring.

¹⁸ Teen wie die aanklaer teen hom opgestaan het, en geen beskuldiging ingebring het van dinge soos ek verwag het nie,

¹⁹ maar hulle het sekere twisvrae teen hom gehad oor hulle eie godsdienste en oor 'n sekere Yahshua wat dood is, van wie Paulus [*oor en oor*] verklaar het dat Hy lewe.

²⁰ En omdat ek met die ondersoek hiervan verleë was, het ek gevra of hy na Jerusalem toe wou gaan en daar oor hierdie dinge teregstaan;

²¹ Maar toe Paulus beswaar gemaak het en gevra het om in bewaring te bly vir die verhoor van Augustus, het ek beveel dat hy in bewaring moes bly totdat ek hom na die keiser kon stuur.

²² Toe het Agrippa vir Festus gesê, Ek sou self ook graag die man wil hoor. Môre, het hy gesê, sal u hom hoor.

²³ En die volgende dag het Agrippa en Bernice toe met prag en praal gekom en die gehoorsaam binnegetree saam met die owerstes oor 'n duisend en die aansienlikste manne van die stad; en op Festus se bevel was Paulus voortgebring.

²⁴ Then Festus said, King Agrippa, and all men who are here present with us, ye see this man, about whom all the multitude of the Jews have dealt with me, both at Jerusalem and also here, crying that he ought not to live any longer.

²⁵ But when I found that he had committed nothing worthy of death and that he himself has appealed to Augustus, I have determined to send him.

²⁶ Of whom I have no certain thing to write unto my lord. Therefore I have brought him forth before you, and specially before thee, O King Agrippa, that, after examination, I might have something to write.

²⁷ For it seems to me unreasonable to send a prisoner, and not to signify the crimes laid against him.

Paul's Defense Before Agrippa

26 Then Agrippa said unto Paul, Thou art permitted to speak for thyself. Then Paul stretched forth the hand and answered for himself:

² I esteem myself blessed, King Agrippa, because I shall answer for myself this day before thee concerning all the things of which I am accused of the Jews,

³ especially because I know thee to be expert in all customs and questions which are among the Jews; therefore, I beseech thee to hear me patiently.

⁴ My manner of life from my youth, which from the beginning was among my own nation at Jerusalem, is known of all the Jews,

⁵ who knew me from the beginning, if they would testify, that after the most perfect sect of our religion I lived a Pharisee.

²⁴ Toe het Festus gesê: Koning Agrippa en al die manne wat almal saam met ons hier is, u sien hierdie man oor wie die hele menigte van die Jode my aangespreek het in Jerusalem en ook hier, en uitgeroep het dat hy nie langer behoort te lewe nie.

²⁵ Maar omdat ek gevind het dat hy niks gedoen het wat die dood verdien nie, en hy self ook hom op Augustus beroep het, het ek besluit om hom te stuur.

²⁶ Maar ek kan niks sekers oor hom aan my heer skrywe nie. Daarom het ek hom voor u gebring en veral voor u, koning Agrippa, sodat ek ná die ondersoek iets kan skrywe.

²⁷ Want dit lyk vir my onredelik om 'n gevangene te stuur en nie die beskuldiginge teen hom aan te dui nie.

Paulus Verdedig hom voor Agrippa

26 Toe het Agrippa vir Paulus gesê, Jy het vergunning om vir jouself te praat. Toe het Paulus sy hand uit gestee en homself verdedig:

² Ek ag my gelukkig, koning Agrippa, dat ek my voor u vandag gaan verdedig in verband met alles waarvan ek deur die Jode beskuldig word,

³ veral omdat u bekend is met al die sedes en vraagstukke onder die Jode; daarom versoek ek u om my geduldig aan te hoor.

⁴ My lewe dan van my jeug af, wat van die begin af deurgebring was onder my nasie in Jerusalem, ken al die Jode,

⁵ omdat hulle my van dié begin af geken het, as hulle dit wil betuig, hoe ek volgens die strengste party van ons godsdienste as Fariseër geleef het.

⁶ And now I stand and am judged for the hope of the promise made of God unto our fathers;

⁷ unto which promise our twelve tribes, constantly serving God day and night, hope to come. For which hope's sake, King Agrippa, I am accused of the Jews.

⁸ Why should it be thought a thing incredible with you that God should raise the dead?

⁹ I verily had thought that I ought to do many things contrary to the name of Jesus of Nazareth.

¹⁰ Which things I also did in Jerusalem, and I shut up many of the saints in prison, having received authority from the princes of the priests, and when they were put to death, I gave my voice against them.

¹¹ And I punished them often in every synagogue and compelled them to blaspheme; and being exceedingly mad against them, I persecuted them even unto foreign cities.

Paul Tells of His Conversion

¹² Whereupon as I went to Damascus with authority and commission from the princes of the priests,

¹³ at midday, O king, I saw in the way a light from heaven, above the brightness of the sun, shining round about me and those who journeyed with me.

¹⁴ And when we were all fallen to the earth, I heard a voice speaking unto me and saying in the Hebrew tongue, Saul, Saul, why dost thou persecute me? It is hard for thee to kick against the pricks.

¹⁵ And I said, Who art thou, Lord? And he said, I am Jesus whom thou dost persecute.

¹⁶ But rise and stand upon thy feet, for I have appeared unto thee for this purpose, to make thee a minister and a witness both of these things which thou

⁶ En nou staan ek tereg oor die hoop op die belofte wat aan die vaders deur Adonai gedoen is; [Hand 13:32, 33]

⁷ waartoe ons twaalf stamme wat Adonai aanhoudend dag en nag dien, hoop [*van die Messias en die opstanding*] om te kom. Oor hierdie hoop, koning Agrippa, word ek deur die Jode beskuldig.

⁸ Waarom moet dit as 'n ongelooflike daad beskou word dat God die dode opwek?

⁹ Wat my betref, ek het gemeen dat ek baie vyandige dinge teen die Naam van Yahshua van Nasaret moes doen.

¹⁰ Dié dinge het ek ook in Jerusalem gedoen, en ek het baie van die heiliges in gevangenis opgesluit, nadat ek van die owerpriesters volmag verkry het, en as hulle doodstraf opgelê word, het ek daarmee saamgestem.

¹¹ En ek het hulle dikwels gestraf [*onsteld, gemolesteer, vervolg*] in al die sinagoges en gedwing om te laster; en ek het hulle buitengewoon gehaat en hulle vervolg, selfs tot in die buitelandse stede.

Paulus Vertel van Sy Bekering

¹² Toe ek daarvoor na Damaskus op reis was, met volmag en opdrag van die owerpriesters,

¹³ teen die middag, O koning, het ek in die pad 'n lig uit die hemel gesien, sterker as die glans van die son, wat my en my reisgenote omstraal het.

¹⁴ En toe ons almal op die grond geval het, het ek 'n stem met my hoor praat en in die Hebreeuse taal gesê: **Saul, Saul, waarom vervolg** [*teister en twis,*] **jy My?** **Dit is hard vir jou om teen die prikkels te skop** [*om te vergeefs aan te hou en gevaarlike weerstand te bied*].

¹⁵ Toe het ek gesê: Wie is U, Meneer? En Hy het gesê: **Ek is Yahshua wie jy vervolg.**

¹⁶ **Maar staan op jou voete, want Ek het aan jou verskyn met 'n doel, om jou 'n dienaar en 'n getuie te maak van al hierdie dinge wat jy gesien het en van die dinge waarin Ek nog aan jou sal verskyn;**

hast seen and of those things in which I will appear unto thee;

¹⁷ delivering thee from the people and from the Gentiles, unto whom now I send thee

¹⁸ to open their eyes and to turn them from darkness to light and from the power of Satan unto God, that they may receive remission of sins and inheritance among those who are sanctified by the faith that is in me.

¹⁹ Whereupon, O King Agrippa, I was not disobedient unto the heavenly vision,

²⁰ but I announced first unto those of Damascus and at Jerusalem and throughout all the coasts of Judaea and then to the Gentiles that they should repent and turn to God, doing works worthy of repentance.

²¹ For these causes the Jews caught me in the temple and went about to kill me.

²² Having, therefore, obtained help of God, I continue unto this day, witnessing both to small and great, saying no other things than those which the prophets and Moses said should come:

²³ that the Christ should suffer and that he should be the first that should rise from the dead and should show light unto this people and to the Gentiles.

²⁴ And as he spoke these things and answered for himself, Festus said with a loud voice, Paul, thou art beside thyself; much learning doth make thee mad.

²⁵ But he said, I am not mad, most noble Festus, but speak forth words of truth and temperance.

²⁶ For the king knows of these things, before whom I also speak freely; for I am persuaded that none of these things are hidden from him, for this thing was not done in a corner.

¹⁷ **terwyl Ek jou verlos** [*uitgekies vir Myself*] **van die mense** [*Jode*] **en die heidene na wie toe Ek jou nou stuur** [Eseg 2:1,3]

¹⁸ **om hulle oë te open, sodat hulle hul van die duisternis tot die lig kan bekeer en van die mag van die Satan oorgaan tot die mag van Adonai, sodat hulle vergifnis van sondes en 'n erfdeel kan ontvang onder die geheiliges deur die geloof in My.** [Jes 42:7, 16]

¹⁹ Waarop, O koning Agrippa, ek nie ongehoorsaam was aan die hemelse visie nie,

²⁰ maar ek het eers aan die mense in Damaskus en in Jerusalem en in die hele land van Judea en aan die heidene verkondig dat hulle tot inkeer moet kom en hulle tot Adonai moet bekeer, en nou werke doen wat by die bekering pas.

²¹ Om hierdie rede het die Jode my in die tempel gevang en my probeer doodmaak.

²² Maar omdat ek hulp van Adonai verkry het, staan ek tot vandag toe en getuig aan klein en groot, en spreek niks buiten wat die profete en ook Moses gesê het dat dit sou gebeur nie:

²³ dat die Christus {*Messias*} moes ly en die eerste wees wat uit die dode sou opstaan, en 'n lig sou wees vir die mense en die heidene.

²⁴ En terwyl hy oor die dinge gepraat het en homself so verdedig het, het Festus met 'n groot stem gesê: Paulus, jy is kranksinnig; die groot geleerdheid maak jou mal.

²⁵ Maar hy het gesê: Ek is nie mal nie, hoogedele Festus, maar ek spreek woorde van waarheid en selfbeheersing {*gesonde verstand*}.

²⁶ Want die koning weet van hierdie dinge, met wie ek ook vrymoediglik praat; want ek glo nie dat aan hom iets van hierdie dinge onbekend is nie, want dit het nie in 'n hoek [*in die geheim*] gebeur nie.

²⁷ King Agrippa, dost thou believe the prophets? I know that thou believest.

²⁸ Then Agrippa said unto Paul, Almost thou persuadest me to be a Christian.

²⁹ And Paul said, I desire before God that by little or by much, not only thou, but also all that hear me this day, were such as I am, except these bonds.

³⁰ And when he had said these things, the king rose up and the governor and Bernice and those that sat with them;

³¹ and when they were gone aside, they talked between themselves, saying, This man does nothing worthy of death or of bonds.

³² Then Agrippa said unto Festus, This man might have been set at liberty if he had not appealed unto Caesar.

Paul Sails for Rome

27 But when it was determined that we should sail unto Italy, they delivered Paul and certain other prisoners unto one named Julius, a centurion of the Augustus company.

² And entering into the ship, Adramyttium, we launched, meaning to sail by the coasts of Asia, one Aristarchus, a Macedonian of Thessalonica, being with us.

³ And the next day we touched at Sidon. And Julius courteously entreated Paul and gave him liberty to go unto his friends to refresh himself.

⁴ And when we had launched from there, we sailed under Cyprus because the winds were contrary.

²⁷ Koning Agrippa, glo u die profete [gee jy geloofwaardigheid aand Adonai se booskdappers en hulle woorde]? Ek weet dat u glo.

²⁸ En Agrippa het vir Paulus gesê: Jy bewee my byna om 'n Christen te word [net so onvoorbereid om my te oorreed in 'n kort tydjie en my op 'n baie kort kennisgewing te oortuig].

²⁹ En Paulus het gesê: Ek begeer voor Adonai of dit oor 'n kort of 'n lang tyd gebeur, dat nie net u nie, maar ook almal wat my vandag aanhoor, net soos ek mag word, behalwe vir hierdie boeie.

³⁰ En nadat hy dit gesê het, het die koning op gestaan en die goewerneur en Bernice en almal wat saam met hulle gesit het.

³¹ en toe hulle uitgaan, het hulle met mekaar gepraat en gesê, Hierdie man doen niks wat die dood of die boeie verdien nie.

³² Toe het Agrippa vir Festus gesê, Hierdie man kon vrygelaat word as hy hom nie op die keiser beroep het nie.

Paulus seil na Rome

27 Maar toe daar besluit was dat ons [insluitend Lukas] moes wegvaar na Italië, het hulle Paulus en sommige ander gevangenes oorgegee aan een met die naam Julius, 'n offisier van die Augustus regement.

² En ons het aan boord gegaan in die skip van Adramittium, seile gehef, wat beteken dat ons al langs die kus van [provinsie van] Asië afgevaar het, en Aristargos van Masedonië, 'n man van Thessalonika, was saam met ons.

³ En die volgende dag het ons by Sidon aangekom. En Julius het Paulus hoflik behandel [vriendelik en versorgend] en hom toegelaat om sy vriende te besoek en te verfris en versorg te word.

⁴ En daarvandaan het ons afgevaar en onderkant Siprus verby geseil, omdat die winde teen ons was.

⁵ And when we had sailed over the sea of Cilicia and Pamphylia, we came to Myra, a city of Lycia.

⁶ And there the centurion found a ship of Alexandria sailing into Italy, and he put us in it.

⁷ And when we had sailed slowly many days and scarce were come over against Cnidus, the wind not allowing us, we sailed under Crete, over against Salmone,

⁸ and, passing it with difficulty, came unto a place which is called The Fair Havens, near which was the city of Lasea.

⁹ Now when much time was spent, and when sailing was now dangerous, because the fast was now already past, Paul admonished them,

¹⁰ saying, Sirs, I perceive that this voyage will be with hurt and much damage, not only of the lading and ship, but also of our lives.

¹¹ Nevertheless the centurion believed the master and the owner of the ship more than those things which were spoken by Paul.

¹² And because the haven was not commodious to winter in, many were in agreement to depart from there also, if by any means they might attain to Phenice and winter there, which is a port of Crete and lies toward Africa and the west.

The Storm at Sea

⁴ Yom Kippur – die Dag van Versoening, word as die mees belangrikste heilige dag in die Joodse geloof beskou. Dit vind plaas in die maand van Tishrei (September of Oktober in die Gregoriaanse kalender), dit merk die hoogtepunt van die 10 Dae van "Awe" (ontslag), 'n periode van introspeksie en berou wat volg op "Rosh Hashanah", die Joodse Nuwe Jaar. Volgens tradisie is dit op Yom Kippur dat Adonai besluit het om elke persoon se lot, so word die Jode aangemoedig om vergoeding te maak en vergifnis te vra vir sondes wat die afgelope jaar gepleeg is. Die heilige dag word waargeneem met 'n vinnige 25 uur vas en 'n spesiale godsdienstige diens. Yom Kippur en Rosh Hashanah staan bekend as Judaïsme se "Hoë Heilige Dae" / Yom Kippur - the Day of Atonement, is considered the most important holiday in the Jewish faith. Falling in the month of Tishrei (September or October in the Gregorian calendar), it marks the culmination of the 10 Days of Awe, a period of introspection and repentance that follows Rosh Hashanah, the Jewish New Year. According to tradition, it is on Yom Kippur that God decides each person's fate, so Jews are encouraged to make amends and ask forgiveness for sins committed during the past year. The holiday is observed with a 25-hour fast and a special religious service. Yom Kippur and Rosh Hashanah are known as Judaism's "High Holy Days."

⁵ En toe het ons oor die see langs Silisië en Pamfilië deurgevaar en by Mira in Lisië aangekom.

⁶ En daar het die offisier oor 'n honderd 'n skip van Alexandrië gevind wat na Italië sou vaar, en ons daarop laat oorklim.

⁷ En ons het baie stadig geseil vir baie dae lank, verskeie dae het ons skaars teenoor Cnidus gekom, die wind ons nie toegelaat nie, ons het onderkant Kreta langs by {Kaap} Salmone verby gevaar,

⁸ en toe ons met moeite dit verbygeseil het, het ons by 'n plek gekom wat Mooi Hawens genoem word, naby die stad Lasea.

⁹ En omdat 'n geruime tyd verloop en die skeepvaart al gevaarlik geword het en die vastyd [die dag van Versoening, aan die begin van Oktober] {Yom Kippur⁴} ook al verby was, het Paulus hulle gewaarsku,

¹⁰ en gesê: Manne, ek sien [noukeurig waargeneem] dat die reis met ramp en groot skade verbonde sal gaan, nie alleen vir die vrag en die skip nie, maar ook vir ons lewens.

¹¹ Maar die hoofman oor 'n honderd het meer aan die stuurman en die eienaar van die skip geglo as aan die woorde van Paulus.

¹² En omdat die hawe nie geskik was om daar te oorwinter nie, het die meerderheid saam gestem om ook daarvandaan af weg te vaar en indien moontlik Feniks te bereik om te oorwinter, 'n hawe in Kreta wat in die rigting van Afrika en die Weste lê.

Die Storm op die See

¹³ And when the south wind blew softly, supposing that they had obtained their purpose, raising sails, they sailed close by Crete.

¹⁴ But not long after, there arose against it a tempestuous wind, called Euroclydon. [devastating cold north wind from Europe]

¹⁵ And when the ship was caught up by it and could not resist against the wind, the ship was taken by the wind and drifted.

¹⁶ And running under a certain island which is called Claudia, we had much work to come by the boat,

¹⁷ Which when they had taken up, they used helps, undergirding the ship; and, fearing lest they should fall into Syrtis, [or the sandbanks], struck sail and so were driven.

¹⁸ And we being exceedingly tossed with a tempest, the next day they lightened the ship;

¹⁹ and the third day with our own hands we cast off the dead works of the ship.

²⁰ And when neither sun nor stars in many days appeared and no small tempest lay on us, all hope that we should be saved was then lost.

²¹ Then after long abstinence, Paul stood forth in the midst of them and said, Sirs, ye should have hearkened unto me and not have loosed from Crete to have avoided this harm and loss.

²² And now I exhort you to be of good cheer, for there shall be no loss of any person's life among you, but only of the ship.

²³ For the angel of God stood by me this night, whose I am and whom I serve,

¹³ En toe die suidewind saggies waai, het hulle gedink dat hulle hul voorneme kon uitvoer en het die ankers gelig en langs Kreta verbygeseil.

¹⁴ Maar nie lank daarna nie het 'n stormwind opgesteek wat Eurakilon [verwoestende koue noorde wind van Europa af – met karakter van 'n tifoon] genoem word.

¹⁵ En toe die skip meegesleep was en nie teen die wind op kon seil nie, het ons dit opgegee en dit laat wegdrywe.

¹⁶ En toe ons onderkant 'n eilandjie kom wat Kauda genoem word, kon ons met moeite die sleepbootjie onder beheer hou.

¹⁷ En nadat hulle dit opgetrek het, het hulle gebruik gemaak van hulpmiddels deur die skip onderom met toue vas te maak; en omdat hulle bang was om op die Sirtis [sandbanke – aan die noordkus van Afrika] te lande te kom, het hulle die seile neergehaal; en so het hulle dan weggedrywe.

¹⁸ En terwyl ons geweldig deur die storm geteister was, het hulle op die volgende dag van die vrag oorboord begin gooi;

¹⁹ en op die derde dag het ons met ons eie hande die skip se toerusting oorboord gegooi.

²⁰ En omdat die son en ook die sterre baie dae lank nie geskyn het nie, en 'n hewige storm ons gedruk het, was alle hoop om gered te word, laat vaar.

²¹ Nadat ons baie lang dae sonder kos was, het Paulus in hul midde opgestaan en gesê: Manne, julle moes na my geluister het en nie van Kreta af gevaar het nie en julle sou hierdie ramp en skade verhoed het.

²² Maar nou vermaan ek julle om moed te hou, want daar sal geen verlies van lewe onder julle wees nie, maar alleenlik die skip.

²³ Want die engel van Adonai het in hierdie nag by my gestaan aan wie ek behoort en wie ek ook dien,

²⁴ saying, Fear not, Paul; thou must be brought before Caesar; and, behold, God has given thee all those that sail with thee.

²⁵ Therefore, sirs, be of good cheer; for I believe God, that it shall be even as it was told me.

²⁶ However we must be cast upon a certain island.

²⁷ And when the fourteenth night was come as we were driven up and down in the Adriatic sea, about midnight the shipmen deemed that they drew near to some country

²⁸ and sounded and found it twenty fathoms; and when they had gone a little further, they sounded again and found it fifteen fathoms.

²⁹ Then fearing lest we should fall upon rocks, they cast four anchors out of the stern and wished for the day.

³⁰ And as the shipmen were about to flee out of the ship, when they had let down the boat into the sea, under colour as though they would have cast anchors out of the foreship,

³¹ Paul said to the centurion and to the soldiers, Except these abide in the ship, ye cannot be saved.

³² Then the soldiers cut off the ropes of the boat and let her fall off.

³³ And while the day was coming on, Paul besought them all to take food, saying, This day is the fourteenth day that ye have waited and continued fasting, having taken nothing.

³⁴ Therefore I pray you to take some food, for this is for your salvation and health, for there shall not one hair fall from the head of any of you.

²⁴ En het gesê: Moenie vrees nie, Paulus; jy moet voor die keiser staan; en kyk, Adonai het aan jou almal wat saam met jou vaar ook toegestaan.

²⁵ Daarom, hou moed, manne; want ek glo [volle vertroue] Adonai, dat dit [presies] so sal wees soos aan my gesê was.

²⁶ Maar ons moet op 'n sekere eiland strand.

²⁷ En toe die veertiende nag kom, terwyl ons nog in die Adriatiese See rondgedrywe het, het die matrose omtrent middernag vermoed dat hulle naby land kom

²⁸ en het 'n dieplood uit gegooi en twintig vaam [37 meter diep] gekry; en nadat hulle 'n bietjie verder gegaan het, het hulle die dieplood weer uit gegooi en kry vyftien vaam [28 meter diep] gekry.

²⁹ Uit vrees dat ons dalk op rotsagtige plekke kon strand, het hulle vier ankers uitgegooi van die agterskip af en gewens vir dagbreek.

³⁰ Maar die matrose het probeer om uit die skip te vlug en die sleepbootjie in die see laat sak onder die voorwendsel dat hulle ankers van die voorskip af wou uitgooi,

³¹ Paulus het toe vir die hoofman oor 'n honderd en die soldate gesê: As hierdie manne nie in die skip bly nie, kan hulle nie gered word nie.

³² Daarop het die soldate die toue van die sleepbootjie afgekap en dit laat afval.

³³ En terwyl dit daglig geword het, het Paulus almal aangemoedig om voedsel te neem en gesê: Hierdie dag is die veertiende dag dat julle gewag het en aangehou vas het sonder om enige iets te gebruik.

³⁴ Daarom raai [waarsku, vermaan, aanmoedig, adviseer] ek julle nou aan om voedsel [vir julle veiligheid] te neem, want dit is vir julle verlossing en gesondheid, want daar sal nie 'n haar van enige iemand se kop val nie.

³⁵ And when he had thus spoken, he took bread and gave thanks to God in presence of them all; and when he had broken it, he began to eat.

³⁶ Then they were all of good cheer, and they also took some food.

³⁷ And we were in all, in the ship, two hundred and seventy-six souls.

³⁸ And when they had eaten enough, they lightened the ship and cast out the grain into the sea.

Die Shipwreck

³⁹ And when it was day, they did not recognize the land, but they discovered a certain gulf with a shore, into which they decided, if it were possible, to thrust in the ship.

⁴⁰ And when they had taken up the anchors, they committed themselves unto the sea and loosed the rudder bands and hoisted up the mainsail to the wind and made toward shore.

⁴¹ But falling into a place where two seas met, they ran the ship aground; and the forepart stuck fast and remained immovable, but the hinder part was broken with the violence of the waves.

⁴² And the soldiers' counsel was to kill the prisoners, lest any of them should swim out and escape.

⁴³ But the centurion, desiring to save Paul, frustrated this counsel and commanded that those who could swim should cast themselves first into the sea and get to land;

⁴⁴ and the rest, some on boards and some on broken pieces of the ship. And so it came to pass that they were all saved by making it to land.

³⁵ En toe hy hierdie woord gespreek het, het hy brood geneem, Adonai gedank in die teenwoordigheid van almal; en toe hy dit gebreek het, het hy begin eet.

³⁶ En hulle het almal moed geskep en self ook voedsel geneem.

³⁷ En ons was altesaam twee honderd ses en sewentig siele in die skip.

³⁸ En nadat hulle genoeg geëet het, het hulle die skip ligter gemaak deur die graan in die see te gooi.

Die Skipbreek

³⁹ En toe dit dag geword het, het hulle die land nie herken nie; maar hulle het 'n inham met 'n strand bemerk, waarop hulle besluit het, indien dit moontlik was, om die skip te laat strand.

⁴⁰ En hulle het die ankers afgekap en in die see laat lê en tegelykertyd die toue wat die stuurspane vasgehou het, losgemaak en die hoofseil teen die wind opgetrek sodat die wind die skip strand toe kon stuur.

⁴¹ Maar hulle het op 'n plek verval waar die see aan weerskante bymekaar gekom het, en het die skip laat strand; en die voorste gedeelte het vasgesteek en onbeweeglik gebly, maar die agterste gedeelte het afgebreek deur die geweld van die branders.

⁴² En die plan van die soldate was om die gevangenes dood te maak, sodat niemand kon uitswem en ontsnap nie.

⁴³ Maar die hoofman oor 'n honderd wou Paulus red en het hulle verhinder in hulle voorneme en beveel dat die wat kon swem, eerste in die see moes spring om aan land te kom;

⁴⁴ en die ander, sommige op planke en sommige op stukke van die skip. En so het dit gebeur dat almal gered was en veilig aan land gekom het.

Paul on Malta

28 And when they were escaped, then we knew that the island was called Melita. [or Malta]

² And the barbarous people showed us no little kindness; for they kindled a great fire and received all of us because of the present rain and because of the cold.

³ And when Paul had gathered a bundle of sticks and laid them on the fire, a viper came out of the heat and fastened on his hand.

⁴ And when the barbarians saw the venomous beast hang on his hand, they said among themselves, No doubt this man is a murderer, whom, though he has escaped the sea, yet vengeance does not suffer him to live.

⁵ And he shook off the beast into the fire and felt no harm.

⁶ But they were waiting to see when he should have swollen or fallen down dead suddenly; but after they had waited a great while and saw no harm come to him, they changed their minds and said that he was a god.

⁷ In the same quarters were possessions of a principal man of the island, whose name was Publius, who received us and lodged us three days courteously.

⁸ And it came to pass that the father of Publius lay sick of a fever and of dysentery, to whom Paul entered in and prayed and laid his hands on him and healed him.

⁹ So when this was done, others also, who had diseases in the island, came and were healed,

¹⁰ who also honoured us with many gifts; and when we departed, they laded us with such things as were necessary.

Paulus op Malta

28 En toe hulle ontsnap het, het ons uitgevind dat die eiland Melite [*of Malta*] genoem word.

² En die inboorlinge het ons buitengewone vriendelikheid bewys; want hulle het 'n groot vuur aangesteek en ons almal daarby gebring weens die reën en die koue.

³ En Paulus het 'n klomp droë hout bymekaargemaak en op die vuur gesit, en 'n adder het weens die hitte uitgekom en aan sy hand vasgebyt.

⁴ En toe die inboorlinge die dier aan sy hand sien hang, het hulle vir mekaar gesê: Hierdie man is beslis 'n moordenaar wat die goddelike wraak nie gaan laat lewe nie, al is hy uit die see gered.

⁵ Maar hy [*Paulus*] het die giftige dier in die vuur afgeskud en geen kwaad gely nie.

⁶ En hulle het gewag om te sien wanneer hy sou opswel of skielik dood neerval; maar toe hulle lank gewag het en gesien het dat niks besonders met hom gebeur het nie, het hulle van gedagte verander en gesê dat hy 'n god was.

⁷ Die hoof van die eiland, wie se naam Publius was, in die omgewing van daardie plek 'n stuk grond gehad, en hy het ons ontvang en drie dae lank vriendelik geherberg.

⁸ En die vader van Publius het siek gelê aan koors en buikloop. En Paulus het ingegaan na hom toe, en nadat hy gebid het, hom die hande opgelê en hom gesond gemaak.

⁹ En hierna het ook die ander wat siektes gehad het op die eiland, na hom gekom en was genees,

¹⁰ wie ons met baie geskenke eer bewys het; en toe ons vertrek het, ons van als voorsien [*aan boord gegaan met voorraad*] wat ons nodig gehad het.

Paul Arrives at Rome

¹¹ And after three months we departed in a ship of Alexandria, which had wintered in the isle, whose ensign was Castor and Pollux.

¹² And landing at Syracuse, we tarried *there* three days.

¹³ And having gone around, we came to Rhegium, and after one day the south wind blew, and we came the next day to Puteoli,

¹⁴ where we found brethren, who asked us to tarry with them seven days, and so we went toward Rome.

¹⁵ And from there, when the brethren heard of us, they came to meet us as far as Appii Forum and The Three Taverns whom when Paul saw, he thanked God and took courage.

¹⁶ And when we came to Rome, the centurion delivered the prisoners to the praetorian prefect, but Paul was allowed to dwell by himself with a soldier that kept him.

Paul in Rome

¹⁷ And it came to pass, that after three days Paul called the principals of the Jews together, and when they were come together, he said unto them, Men *and* brethren, though I have committed nothing against the people or customs of our fathers, yet was I delivered prisoner from Jerusalem into the hands of the Romans,

¹⁸ who, when they had examined me, would have let *me* go because there was no cause of death in me.

¹⁹ But when the Jews spoke against *it*, I was constrained to appeal unto Caesar, not that I had anything to accuse my nation of.

²⁰ For this cause therefore I have called for *you*, to see *you* and to speak with *you*: because for the hope of Israel I am bound with this chain.

Paulus Arriveer in Rome

¹¹ En ná drie maande het ons afgevaar in 'n skip van Alexandrië, wat op die eiland oorwinter het, met die skeepsmerk Castor en Pollux [tweeling broers].

¹² En ons het by Sirakuse gekom en het daar drie dae gebly.

¹³ Daarvandaan het ons omgeseil [*die kus gevolg*] en by Regium aangekom en een dag later het die suidewind opgekom, en op die tweede dag het ons Puteoli bereik,

¹⁴ waar ons [*Christen*] broers gevind het wat ons gevra het om sewe dae by hulle te bly, en so het ons na Rome toe gegaan.

¹⁵ En toe die [*Christen*] broers van ons gehoor het, het hulle gekom om ons te ontmoet, so ver as Appiusmark en die Drie Herberge wat toe Paulus dit gesien het, het hy Adonai gedank en moed geskep.

¹⁶ En toe ons in Rome aankom het, het die hoofman oor 'n honderd die gevangenes oorgelewer aan die bevelhebber van die leer, maar Paulus was toegelaat om op sy eie te woon met 'n soldaat wat hom moes oppas.

Paulus in Rome

¹⁷ En ná drie dae het Paulus die Joodse leiers saamgeroep en, nadat hulle bymekaar gekom het, het hy vir hulle gesê, Broers, alhoewel ek niks gedoen het teen die mense of teen die gebruike van ons voorouers nie, was ek uit Jerusalem as gevangene oorgelewer in die hande van die Romeine,

¹⁸ wie, nadat hulle my ondersoek het, my sou loslaat, omdat daar in my niks was wat die dood verdien nie.

¹⁹ Maar toe die Jode daarteen gespreek het, was ek verplig om my op die keiser te beroep, nie dat ek enige iets gehad het om my nasie van te beskuldig nie.

²⁰ Om hierdie rede dan het ek versoek om u te sien en toe te spreek, want dit is oor die hoop van Israel [*die Messias*] dat ek met hierdie ketting geboei is.

²¹ And they said unto him, We neither received letters out of Judaea concerning thee, neither any of the brethren that came showed or spoke any harm of thee.

²² But we desire to hear of thee what thou thinkest; for as concerning this sect, we know that everywhere it is spoken against.

²³ And when they had appointed him a day, many came to him into *his* lodging, to whom he expounded and testified the kingdom of God, procuring to persuade them of that concerning Jesus, the Christ, out of the law of Moses and *out of* the prophets, from morning until evening.

²⁴ And some believed the things which were spoken, and some did not believe.

²⁵ And when they did not agree among themselves, they departed, after Paul had spoken this word, Well spoke the Holy Spirit by Isaiah the prophet unto our fathers,

²⁶ saying, Go unto this people, and say, Hearing ye shall hear and shall not understand; and seeing ye shall see and not perceive;

²⁷ for the heart of this people is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes have they closed; lest they should see with *their* eyes and hear with *their* ears and understand with *their* heart and should be converted and I should heal them.

²⁸ Be it known, therefore, unto you that this saving health of God is sent unto the Gentiles and *that* they will hear it.

²¹ En hulle het vir hom gesê: Ons het geen briewe oor u van Judea ontvang nie, ook het niemand van die [*Joodse*] broers hier aangekom en iets slegs van u berig of gepraat nie.

²² Maar ons begeer om van u te hoor wat u dink; want aangaande hierdie sekte, weet ons dat oral daarteen gespreek word.

²³ En hulle het vir hom 'n dag bepaal, en baie het na hom in sy verblyfplek gekom. En in 'n kragtige getuienis het hy vir hulle die koninkryk van Adonai uitgelê; en van die môre vroeg tot die aand toe het hy uit die wet {*Torah*} van Moses en uit die profete hulle probeer oortuig aangaande Yahshua, die Christus.

²⁴ En sommige het geglo wat gesê is, maar ander het ongelowig gebly {*geweier om te glo*}.

²⁵ En toe hulle onder mekaar onenig was, het hulle uiteengegaan nadat Paulus hierdie woord gespreek het, Tereg het die Heilige Gees {*Ruach HaKodesh*} deur Jesaja, die profeet, tot ons vaders gespreek,

²⁶ en gesê: Gaan na hierdie mense en sê, Met die gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan; nie, en julle sal kyk en kyk, en glad nie sien nie [*nie kan inneem, verstaan of kennis hê of om vertrouwd te raak met wat julle sien nie*];

²⁷ want die hart [*begrip, die siel*] van hierdie mense het stomp [*toe met oorwas*] geword, en hulle ore kan skaars hoor [*dom, geharde en vereelte*], en hulle oë het hulle toegesluit, sodat hulle nie miskien met die oë sou sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en hulle bekeer [*terugdraai na My en omgeskakel, verander kan word*] en Ek hulle genees nie. [Jes 6:9, 10]

²⁸ Laat dit dan aan julle bekend wees dat hierdie [*boodskap van*] gespaarde gesondheid {*verlossing*} van Adonai aan die heidene gestuur was, en hulle sal dit hoor [*luister daarna*]. [Ps 67:2]

²⁹ And when he had said these words, the Jews departed and had a great dispute among themselves.

³⁰ And Paul dwelt two whole years in his own hired house and received all that came in unto him,

³¹ preaching the kingdom of God and teaching those things which concern the Lord Jesus Christ, with all liberty, without hindrance.

²⁹ En toe hy dit gesê het, het die Jode, onder groot woordestryd met mekaar, weggegaan.

³⁰ En Paulus het twee volle jare in sy eie gehuurde huis gebly en almal ontvang wat na hom gekom het,

³¹ terwyl hy die koninkryk van Adonai verkondig het en almal die dinge aangaande YHWH, Jesus {*Yahshua*} Christus {*die Messias*}, met alle vryheid, sonder enige verandering geleer het.